

INSTITUT ZA IZUČAVANJE RELIGIJE

ŽIG ZVIJERI

Naziv djela:
Žig zvijeri

Priredivač:
Pavle Simović

Izdavač:
Institut za izučavanje religije
www.religija.me

Dizajn korica i tehničko uređenje:
Pavle Simović

Štampa:
Donat Graf, Beograd

Treće izdanje, 2026.

Sadržaj

1. Sažete smjernice za razumijevanje žiga zvijeri	5
2. Identifikacija „zvijeri“	10
3. SAD u biblijskom proroštvu	33
4. Šta je Božji znak ili simbol autoriteta?	47
5. Šta papstvo kaže da je njegov simbol ili oznaka autoriteta?... 49	
6. Kako bi bilo ko čiste savjesti mogao pokušati promijeniti Božji sveti dan?	52
7. Trojstvo, lažni šabat i žig zvijeri	54
8. Solarizacija hrišćanstva	66
9. Svečana upozorenja koja je Bog dao u vezi sa Njegovim zakonom i Njegovim pečatom ili znakom.....	76
10. Žig zvijeri na čelu ili ruci.....	77
11. Žig zvijeri ili ime zvijeri ili broj njenog imena	80
12. Dolazi li žig zvijeri kroz čipovanje i visoku tehnologiju?	84
13. Poslednje Božje poruke svijetu.....	89
14. Da li ljudi koji bogosluže nedjeljom kao svetim danom sada imaju žig zvijeri?	100
15. Koga je Jovan vidio u Božjem vječnom kraljevstvu?.....	101
16. Neke iskrene izjave različitih crkava o suboti	102
17. Odgovori na neka pitanja o žigu zvijeri i događajima u vrijeme kraja	107

Žig z vijeri

1. Sažete smjernice za razumijevanje žiga zvijeri

Ako postoji samo jedan element knjige Otkrivenja koji je univerzalno poznat u savremenoj kulturi, to je žig Zvijeri, 666. Praktično svi misle da je 666 „đavolji broj“ ili da je trostruka šestica opasan znak koji treba izbjegavati.

Kako da znamo šta je „žig zvijeri“? Stiže li „žig zvijeri“ (za one koji ne znaju, radi se o proročkoj najavi iz Otkrivenja 13:11-18) možda preko moderne tehnologije? Čipovanje, vaccine? Odgovor na ovo kompleksno pitanje možemo dobiti samo ako zaista razumijemo Bibliju i knjigu Otkrivenje. Nije ključno poznavanje moderne tehnologije, jer kad je Otkrivenje pisano – krajem posljednje decenije 1. vijeka n.e. – o visokoj tehnologiji niko nije ni pomišljao. S druge strane, stvarni autor Otkrivenja nije apostol Jovan već Bog preko Isusa Hrista, kako i piše na samom početku ove knjige (vidi Otk. 1:1), što znači da je On kao Gospod imao uvid u budućnost, te zbog toga ne možemo eliminisati savremenu tehnologiju kao faktor samo zbog toga što je ova proročka objava pisana dva milenijuma ranije.

Najprije moramo znati šta je suština ovog proročanstva i ko su glavni akteri.

Da bismo shvatili istorijski kontekst, treba se vratiti na prethodno poglavlje Otkrivenja (biblijski spisi originalno nijesu pisani po poglavljima). Nakon opisa kosmičkih razmjera velike borbe između Hrista i Sotone, nalazimo da je Sotona progonio na zemlji „ženu“ koja je rodila „muško“. Pošto je Otkrivenje knjiga pisana jezikom simbola čije značenje sama tumači ili ih možemo pronaći „dešifrovane“ u drugim biblijskim spisima, jasno je da „žena“ predstavlja Božji narod kroz kojeg je Mesijin dolazak najavljen, a

„muško dijete“ je sam Hrist. Posle neuspjeha u borbi sa Hristom kao Sinom čovječjim na zemlji, Sotonin bijes se usmjerio na Njegovе sledbenike, nosioce istine.

Istorijski, to su prvi vijekovi hrišćanske ere. Znamo da hrišćani, koji su u prvom vijeku većinski bili obraćenici iz judaizma, nijesu bili omiljeni ni kod Jevreja niti kod pagana u okruženju. I jedni i drugi su ih progonili iz različitih razloga: prvi jer su navodno hulili na Mojsijev zakon, a drugi najviše zbog toga što je hrišćanska misao i sloboda razobličavala sistem manipulacije i „oboženih“ zemaljskih vladara. Kad je Sotona uvidio da ni najsurovija progonestva ne mogu uništiti Božji narod, pribjegao je drugoj taktici i preko svojih oruđa pokrštenu mješavinu paganizma proglasio nosiocem hrišćanske religije sa neprikosnovenim monopolom na religiju. U suštini sve što je trebalo da uradi je da preobuče rimske paganske vlastodršce i pokvareni lažni kler u novo ruho. Ovo religijsko-političko čudovište uskoro je pokazalo svoj pravi karakter još nemilosrdnije progoneći i ubijajući svoje oponente, prave hrišćane, kroz cijeli period poznat kao mračni srednji vijek.

U Otkrivenju 12:13 jasno piše da su pripadnici Božjeg naroda u tom razdoblju utočište tražili u pustim i rijetko naseljenim mjestima. „Zmija“ (Sotona) preko svojih krvavih ispostava ni tamo ih nije htjela ostaviti na miru već je nastojala da ih potpuno istrijebi. Protestantska reformacija još žešće je razbjesnila „majku crkvu“, a Bog je pomogao prognanicima koji su uspjeli umaći ispod papskog noža tako što im je otvorio put na novi kontinent – Ameriku. To je proročki opisano u Otkrivenju 12:15, 16.

Početak sledećeg poglavlja daje nam širu sliku o nastanku surove „zvijeri“ koja izranja iz Rimske imperije. Ona izlazi iz „mora“ a more u simbolici predstavlja mnoštvo naroda, gusto naseljena područja (vidi Otk. 17:15). Ta zvijer nasleđuje zbirne karakteristike prethodnih velikih svjetskih imperija, počevši od Vavilona, isti duh i istog gazdu. „Aždaja je dala zvijeri njenu moć i njen presto i veliku vlast.“ (Otk. 13:2) Ako se neko možda pita

otkuda tolika moć, harizma i sila najvećim prevarantima da vladaju, ovaj biblijski tekst daje jasan odgovor. Lažni bog ovog svijeta stoji iza svojih poklonika zla i smrti.

Dakle, čak i sa malo znanja iz istorije nije teško da identifikujemo prvu zvijer iz Otkrivenja 13. glava kao dominantnu religijsko-političku silu kroz proročki period od „42 mjeseca“ ili 1260 dana odnosno godina Srednjeg vijeka.

Sada dolazimo do teksta u Otkrivenju 13:11 koji uvodi na scenu drugu „zvijer“. Ta zvijer u početku ima „dva roga kao u jagnjeta“, što ukazuje na miroljubivu prirodu nove rastuće sile. Već smo rekli da se u periodu protestantske reformacije formiraju Sjedinjene Američke Države, nova velika zemlja čiji moto je počivao na vjerskoj i građanskoj slobodi. Na nesreću sa usponom svjetovne moći i prestiža, i ova „zvijer“ je počela govoriti sotonskim jezikom, kao Aždaja (Otk. 13:11, drugi dio). Već sledeći stih nam otkriva da „smrtna rana“ prve zvijeri korespondira sa usponom druge zvijeri, tako da sumnje ne može biti da se radi o Rimokatoličkoj crkvi i SAD, u čemu se slažu svi pošteni proučavaoci proročanstava.

Ovdje treba zapaziti da je ovo uvod u moderno doba, u kojem mi danas živimo. Dakle, prema Bibliji dvije sile – crkva i SAD – glavni su kreatori društvene paradigme i događaja u našem vremenu. Druga zvijer zapravo navodi svijet da se pokloni prvoj zvijeri. Protestantske crkve sve su bliže po ustrojstvu, duhu i načinu djelovanja katoličkoj, saradnja sa „Majkom crkvom“ postaje sve tješnja i otvorenija. Sve to prate manifestacije lažnih čuda sila tame i stvara se lik („ikona“) prve zvijeri. Obličje prve zvijeri suptilno se predstavlja stanovnicima zemlje kao prava vrijednost.

Lik zvijerin zapravo je nova maska stare zvijeri, prevara kako bi se čovječanstvo navelo da joj se opet u potpunosti pokori, zanemarujući nesrećnu istoriju i njen stvarni duh i ciljeve.

Kad lukavstvom opet zadobije apsolutnu prevlast, ova bogohulna sila progovoriće svojim pravim jezikom u finalnom pokušaju

da SVE i bukvalno sve zemaljske stanovnike potčini sebi i svom duhovnom gospodaru iza scene.

Biće izdata naredba da se pobiju svi oni koji se obmanom nijesu uspjeli navesti na pokoravanje, a to se prije svega odnosi na pripadnike Božjeg naroda (vidi Otk. 13:15).

Šta se dešava sa većinskim stanovništvom? „I prisiljavala je sve ljude, male i velike, bogate i siromašne, slobodne i robove, da prime žig na svoju desnicu ili čelo, i da niko ne može ni kupovati ni prodavati osim onoga ko ima žig ili ime zvijeri ili broj njenog imena.“ (Otk. 13:16, 17)

Novi svjetski poredak, na čijoj realizaciji se tako dugo i opsežno radi, podrediće sve stanovnike ove planete pokornosti „i-koni zvijerinoj“ pod prijetnjom izopštavanja iz sistema, odnosno ekonomskih sankcija za neposlušne.

Još jedanput da sumiramo hijerarhiju ovog bogohulnog saveza: Aždaja (Sotona) kao nevidljivi gospodar, Prva zvijer odnosno papstvo kao zbirni nasljednik lažirane religije i pretendent na vrhovnu duhovnu vlast na zemlji, SAD kao moderna religijsko-politička sila u ulozi usmjerivača na Ikonu prve zvijeri tj. Novi svjetski poredak sa starim gazdama pod novom prevarantskom maskom.

Treba li posebne mudrosti da zaključimo da su kreatori svjetskih zbivanja i svih aspekata savremenog stila života gore pomenuti ključni akteri? Uporedo sa stepenicima ka vrhu u ovoj alijansi, ključni igrači su sve skriveniji i čini se kao da oni zapravo nemaju uticaj i moć koje realno imaju. Zbog toga se biblijskim proročkim jezikom to i naziva ikona (lik, obličje) zvijerina. Da bi prevara uspjela, surova strategija Srednjeg vijeka ne smije biti vidljiva ni u naznakama, sve dok se stekne potpuna kontrola nad ljudima. (Taj prelazni period danas poznajemo kao „demokratiju“.) Tek tada „i-kona“ može da progovori svojim pravim jezikom.

Vrijeme u kojem živimo donosi ubrzanu promjenu paradigme i načina života svih stanovnika zemlje. Ljudi su uplašeni ne

samo zbog globalne pandemije (i onih u najavi) nego i razvoja događaja koji imaju tendenciju ukidanja demokratije i ljudskih sloboda za račun globalno obavezujućih mjera koje pokrivaju dva „goruća“ problema svijeta: pandemije i klimatskih promjena. Globalna pandemija dovela je do velikih promjena u zakonima, politici, društvenom bontonu, putovanjima i načinu na koji radimo, funkcionišemo, kupujemo i prodajemo.

Kako je to sve povezano i šta nam donosi veliki „reset“ i Novi svjetski poredak za koji mnogi tvrde da je otpočeo? Da li su zaista glavni protagonisti globalnih agendi upregnuti ka cilju donošenja opšte dobrobiti čovječanstvu i planeti ili postoji nešto zlokožno u svim tim kretanjima? Sigurno je da globalne krize nameću globalna rješenja i zakone koji se u normalnim okolnostima ne bi mogli donijeti niti globalno primijeniti.

Kako i koliko nam biblijska proročanstva pomažu da shvatimo vrijeme u kojem živimo? Mnogi govore o nametanju vakcinacije ili čipovanju kao „žigu zvijeri“. Da li je to zaista tačno ili nam je potreban dublji, precizni biblijsko-istorijski uvid za pravilno razumijevanje ovog životno važnog predmeta? Da li danas možemo prepoznati mehanizme preko kojih će stanovnici zemlje biti navedeni da prime žig zvijeri?

2. Identifikacija „zvijeri“

Tetovirani broj, kompjuterski čip ispod kože ili nešto suptilnije? Žig zvijeri je jedno od najpogrešnije tumačenih proročanstava u cijeloj Bibliji – ipak je od vitalne važnosti razumjeti ga. Proučavajući žig zvijeri, moramo se pozabaviti nekim osjetljivim pitanjima, imenovanjem aktera i biti konkretni. Ovo nije popularna stvar, ali moramo biti čvrsti jer Bog voli svoj narod i želi da oni znaju istinu. Ova poruka nije od nas; dolazi od Boga. A s vječnom smrću s kojom se suočavaju oni koji prime žig zvijeri, bilo bi vrlo pogrešno ne prenositi ovu poruku.

Kao što kaže u Otkrivenju 13:18, „Za ovo je potrebna mudrost: Ko je razuman, neka izračuna broj zvijeri.“ I rečeno nam je da „niko ne može ni kupovati ni prodavati osim onoga ko ima žig ili ime zvijeri ili broj njenog imena.“ (Otkrivenje 13:17) Dakle, taj žig, ime ili broj, je veoma važno razumjeti. Biblija nam kaže da treba da znamo ko je zvijer, šta je njeno obilježje i da obavijestimo ljude o tome (Otkrivenje 14:9-12).

Razumijemo da je u toku velika borba između Boga i đavola. Ona se odvija kroz vjekove otkako se Lucifer, najmoćniji anđeo na nebu, pobunio protiv Boga i Njegovog Sina. Sa anđelima koji su mu se pridružili, pokušao je da preuzme kontrolu nad svemirom. Bog i lojalni anđeli nisu imali izbora osim da izbace Lucifera i njegove anđele s neba. Lucifer, koji je postao poznat kao Sotona, bio je ogorčen i ispunjen osvetoljubivošću. Njegova odlučnost da kontroliše svemir od tada je samo rasla. Iznenadujuće, on je u svojoj pobuni dobio podršku većine ljudi na Zemlji (Otkrivenje 13:4). Gospod takođe traži odanost i podršku ljudi, ali ostavlja svima slobodu izbora. Uskoro će se svaka osoba na zemlji uskladiti sa Sotonom ili Bogom. Konačna bitka između Sotone i Boga je tek pred nama, a opisana je u knjizi Otkrivenja. Ova proročka knjiga ističe

da Bog ima amblem, pečat koji će identifikovati Njegov narod. Sotona takođe ima amblem, znak koji će identifikovati one koji ga podržavaju. Kao i obično, Sotona će djelovati preko zemaljske sile – koju u Otkrivenju simbolizuje zvijer – kako bi nametnuo svoj žig. Kroz ovaj rad daćemo smjernice koje će otkriti šta je žig zvijeri. Ako ne znate koji je njegov znak, kako ćete izbjeći da ga dobijete?

Da bismo znali šta je žig zvijeri, prvo moramo identifikovati zvijer. Kako je opisuje Biblija?

Odgovor:

- A. Izranja iz mora (stih 1.)
- B. Ima 7 glava (stih 1.)
- C. Ona je sastavni dio četiri zvijeri u Danilu, 7. poglavlje (stih 2.)
- D. Aždaja joj daje moć i vlast (stih 2.)
- E. Ima 10 rogova. (stih 1.)
- F. Ima 10 kruna. (stih 1.)
- G. Vlada 42 mjeseca (stih 5.)
- H. Zadobija smrtonosnu ranu (stih 3.)
- I. Njena smrtonosna rana je zacijeljena (stih 3.)
- J. To je jaka politička sila (stihovi 3, 7).
- K. To je jaka religiozna sila (stihovi 3, 8).
- L. Kriva je za bogohuljenje (stihovi 1, 5, 6).
- M. Ratuje sa svecima i pobjeđuje ih (stih 7).
- N. Ima misteriozni broj – 666 (stih 18).

Da li neke od ovih tačaka imaju prepoznatljivije i podudarne djelove na drugim mjestima u Bibliji? Sa mnogima od njih možete se sresti kada proučavate odlike antihrista iz 7. poglavlja Knjige proroka Danila. „Zvijer“ uvedena u Otkrivenju 13:1 je jednostavno drugo ime za „antihrista“, čiji identitet se može utvrditi već iz Danila 7. glava. Proročanstva u knjigama Danila i Otkrivenja često su predstavljena više puta, sa detaljima koji se dodaju svaki put kako

bi se podstaklo tačno tumačenje. Stoga očekujte da naučite neke nove stvari o antihristu u daljem izlaganju jer se mnogo toga ponavlja, a više se proširuje.

Sada razmotrimo, jednu po jednu, 14 tačaka koje opisuju zvijer...

A. Izdiže se iz mora (Otkrivenje 13:1).

„I stao sam na morskom pijesku; i vidio sam kako iz mora izlazi zvijer...“ (Otkrivenje 13:1)

„Vode koje si vidio ... predstavljaju narode i mnoštva i narodnosti i jezike.“ (Otkrivenje 17:15) More (ili voda) u proročanstvu se odnosi na ljude ili naseljeno područje (Otkrivenje 17:15). Dakle, zvijer – antihrist – će se pojaviti usred uspostavljenih nacija tada poznatog svijeta. Papstvo je nastalo u zapadnoj Evropi, tako da se uklapa u ovu tačku.

B. Ima 7 glava.

„...zvijer s deset rogova i sedam glava. Na rogovima je imala deset kruna, a na glavama hulna imena.“ (Otkrivenje 13:1)

„Sedam glava predstavljaju sedam gora na kojima žena sjedi.“ (Otkrivenje 17:9)

Sedam rimskih brda (italijanski: *Sette colli di Roma*, latinski: *Septem colles/ montes Romae*) istočno od rijeke Tiber čine geografsko srce Rima, unutar gradskih zidina.

Sedam brežuljaka su: brdo Aventin (latinski, Aventinus; italijanski, Aventino), brdo Celian (Cælius, Celio), brdo Kapitoline (Capitolinus, Campidoglio), brdo Eskviline (Esquilinus, Esquilino), brdo Palatin (Palatinus, Palatino), brdo Kvirinal (Quirinalis, Quirinale) i brdo Viminal (Viminalis, Viminale).¹

C. Sastavljena je od četiri zvijeri iz Danila 7. poglavlje (Otkrivenje 13:2).

¹ Vidi: https://en.wikipedia.org/wiki/Seven_hills_of_Rome

„Zvijer koju sam video bila je nalik leopardu, ali noge su joj bile kao u medvjeda, a usta kao u lava. Aždaja je dala zvijeri njenu moć i njen presto i veliku vlast.“ (Otkrivenje 13:2)

Proučite poređenje u nastavku da vidite kako se sve to uklapa:

	<u>Danilo 7</u>	<u>Otkrivenje 13</u>
Vavilon	Zvijer kao lav (st. 4)	„Usta lava“ (st. 2)
Medo-Persija	Zvijer kao medvjed (st. 5)	„Stopala medvjeda“ (st. 2)
Grčka	Zvijer kao leopard (st. 6)	„Nalik leopardu“ (st. 2)
Rim	Zvijer sa deset rogova (st. 7)	„Ima ... deset rogova“ (st. 1)

Četiri zvijeri iz Danila 7 su prikazane kao dio Antihrista, ili zvijeri, jer je papstvo uključilo paganska vjerovanja i običaje iz sva četiri carstva. Obuklo ih je u duhovnu odjeću i proširilo svijetom kao hrišćanska učenja. Evo jedne od mnogih potkrepljujućih izjava iz istorije: „U određenom pogledu, ono [papstvo] je kopiralo svoju organizaciju iz Rimskog carstva, očuvalo je i učinilo plodnim filozofske intuicije Sokrata, Platona i Aristotela, pozajmljivalo i od varvara i Vizantijskog rimskog carstva, ali uvijek ostajalo svoje, temeljito probavljajući sve elemente izvučene iz vanjskih izvora.“² Ova tačka definitivno odgovara papstvu.

D. Zvijer mora primiti svoju moć, sjedište (glavni grad) i vlast od aždaje (Otkrivenje 13:2).

„... Aždaja je dala zvijeri njenu moć i njen presto i veliku vlast.“ (Otkrivenje 13:2)

Da bismo identifikovali aždaju, idemo na 12. poglavlje Otkrivenja, gdje je Božji narod svih vremena predstavljen kao čista

² Andre Retif, *The Catholic Spirit*, trans. by Dom Aldhelm Dean, Vol. 88 of *The Twentieth Century Encyclopedia of Catholicism* (New York, Hawthorne Books, 1959), p. 85.

žena. U proročanstvu, čista žena predstavlja pravi Božji narod (Jeremija 6:2; Isaija 51:16). Otkrivenje 17. i 18. poglavlje opisuje pale crkve koje simbolizuje nečista žena ili majka i njene pale kćeri (Otkrivenje 17:5). Čista žena je prikazana kao trudna i pred porođajem (Otkrivenje 12:1, 2). Aždaja čeka u blizini, nadajući se da će „prožderati“ bebu pri rođenju (Otkrivenje 12:4). Međutim, kada se beba rodi, On izmiče aždaji, ispunjava svoju misiju, a zatim se uzdiže na nebo. Očigledno je beba Isus, koga je Irod pokušao da uništi ubivši sve bebe u Betlehemu (Matej 2:16). Aždaja iz Otkrivenja 12. glava je svakako Sotona. Međutim, aždaja sa 10 rogova predstavlja paganski Rim, čiji je Irod bio kralj. Sila koja je stajala iza Irodove zavjere je, naravno, bio đavo (Otkrivenje 12:7-9). Sotona djeluje preko raznih zemaljskih predstavništava ili vladajućih sila kako bi izvršio svoj ružni posao, u ovom slučaju, u paganskom Rimu.

Navešćemo samo dvije potkrepljujuće reference iz istorije, iako ih ima mnogo: (1) „Rimska crkva... se ugurala na mjesto Rimskog svjetskog carstva, čiji je ona stvarni nastavak. ...Papa... je Cezarov nasljednik.“³ (2) „Moćna Katolička crkva bila je nešto više od pokrštenog Rimskog carstva. Rim je bio transformisan i preobraćen. Sama prestonica starog Carstva postala je prestonica Hrišćanskog Carstva. Služba Pontifeksa Maksimusa nastavljena je papinom.“⁴ Dakle, ova tačka takođe odgovara papstvu. Dobilo je svoj glavni grad i vlast od paganskog Rima.

E. Ima 10 rogova.

„...zvijer s deset rogova i sedam glava. Na rogovima je imala deset kruna, a na glavama hulna imena.“ (Otkrivenje 13:1)

„Deset rogova koje si video predstavljaju deset kraljeva.“

³ Adolf Harnack, *What is Christianity?* trans. by Thomas Bailey Saunders (New York: Putnam, 2nd ed., rev., 1901), p. 270.

⁴ Alexander Clarence Flick, *The Rise of the Mediaeval Church* (reprint: New York, Burt Franklin, 1959), pp. 148, 149.

(Otkrivenje 17:12)

Deset rogova, kao i kod aždaje, predstavljaju podijeljeno kraljevstvo Rima. To su Heruli, Vizigoti, Anglosaksonci, Franci, Alemani, Burgundi, Lombardi, Svevi, Vandali i Ostrogoti.

F. Ima 10 kruna

„...Na rogovima je imala deset kruna...“ (Otkrivenje 13:1)
„Velika crvena aždaja, sa sedam glava i deset rogova, a na glavama joj sedam kruna.“ (Otkrivenje 12:3)

Aždaja ili zmaj je imao 7 kruna, ali kako je dao moć zvijeri ili papstvu, i pošto je pala Rimski republikan, kraljevi su počeli da niču. To je ono što simbolišu krune. Krune simbolišu opresivne vlade, monarhijske sisteme. Papstvo je nakon što je steklo vlast nad državom iskoristilo svoju moć koju mu je dao imperator da iskorišteni 3 kraljevstva kao što je spomenuto u Danilu 7:24.

Vizigoti – Iskorijenjeni 508. n.e.

Vandali – Iskorijenjeni 533. n.e.

Ostrogoti – Iskorijenjeni 538. n.e.

Nakon toga, 538. godine nove ere punu moć i kontrolu imalo je papstvo koje je vladalo čitavim Rimskim carstvom koristeći zemaljske kraljeve (Otkrivenje 17:2). Aždaja je preko države dala moć i sjedište papstvu (Otk. 13:2; 17:3). Za potvrdu ove teze podsjetimo se Isusovog kušanja od Đavola: „Zatim ga đavo povede na veoma visoku goru i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i njihov sjaj pa mu reče: „Sve ću ti ovo dati ako padneš ničice i pokloniš mi se.“ (Matej 4:8-9) Pogledajmo i uporedni izvještaj u jevanđelju po Luki: „Zatim ga je odveo na visinu i pokazao mu odjednom sva kraljevstva svijeta. I Đavo mu je rekao: „**Daću ti vlast nad svima njima i njihovu slavu, jer je meni predata i dajem je kome hoću. Ako mi se, dakle, pokloniš, sva će vlast biti tvoja.**“ (Luka 4:5-7) Kao što vidimo, jedini uslov Sotone je prihvatanje njegove vrhovne vlasti, a to se praktično sprovodi učešćem i promovisanjem pobune protiv Boga, često pod plaštom religioznosti.

G. Vlada „42 mjeseca“ (Otkrivenje 13:5).

„I dobila je vlast da čini šta hoće četrdeset i dva mjeseca.“
(Otkrivenje 13:5)

Papstvo je vladalo državnom vlašću 42 proročka mjeseca, što iznosi 1.260 godina, od 538-1798.

Ovaj isti vremenski period se spominje sedam puta u knjigama Danila i Otkrivenja (Danilo 7:25; 12:7; Otkrivenje 11:2, 3; 12:6, 14; 13:5): tri puta kao „vremena i pola vremena“; dva puta kao 42 mjeseca; i dva puta kao 1.260 dana. Na osnovu 30-dnevnog kalendara koji koriste Jevreji, ovi vremenski periodi su isti vremenski: 3½ godine = 42 mjeseca = 1.260 dana.

Jedan proročki dan jednak je jednoj doslovnoj godini (Ezekijel 4:6; Brojevi 14:34).

Vladavina papstva počela je 538. godine, kada je i poslednje od tri suprotstavljena arijanska kraljevstva, Ostrogoti, iskorijenjeno. (Danilo 7:24) dajući tako papstvu deset kruna (Otkrivenje 13:2). Njegova vladavina se nastavila sve do 1798. godine kada je Napoleonov general, Bertije, zarobio papu u nadi da će uništiti i papu Pija VI i političku moć papstva. Ovaj vremenski period je tačno ispunjenje proročanstva od 1.260 godina.

H. Zadobija smrtonosnu ranu (Otkrivenje 13:3).

„I vidio sam da joj je jedna glava bila kao smrtno ranjena.“
(Otkrivenje 13:3)

Smrtonosna rana nanesena je kada je Napoleonov general, Aleksandar Bertije, ušao u Rim i zarobio papu Pija VI u februaru 1798. Napoleon je dekretom odredio da će nakon smrti pape, papstvo biti ukinuto. Papa je umro u Francuskoj u avgustu 1799. „Pola Evrope je mislilo... da je bez pape papstvo mrtvo.“⁵ Dakle, ova tačka takođe odgovara papstvu.

⁵ Joseph Rickaby, “The Modern Papacy,” Lectures on the History of Religion, Lecture 24, (London: Catholic Truth Society, 1910), p. 1.

I. Smrtonosna rana se zacijeljena, i cijeli svijet je odao počast zvijeri (Otkrivenje 13:3, 12).

„...ali joj je smrtna rana zacijelila. I sva se zemlja divila za zvijeri.“ (Otkrivenje 13:3)

Od njegovog iscjeljenja, snaga papstva je rasla. Danas je to jedna od najmoćnijih vjersko-političkih organizacija i centara uticaja u svijetu. Ono je steklo uticaj kod evangelista i čak je nedavno došlo da govori ispred Kongresa Sjedinjenih Država, što se prije mnogo godina činilo nemogućim.

O instituciji rimskog pape

Papa je najpoznatija osoba na našem svijetu. Ljudi u svijetu ga vide kao snažnog moralnog vođu. Hiljade katolika i nekatolika hrle mu kada posjećuje druge zemlje. On je 2015. godine prvi put u historiji govorio pred zajedničkom sjednicom američkog Kongresa.

Kada je papa razgovarao sa Kongresom, bilo je gotovo kao da je ispunjavao proročanstvo kada je rekao: „Znamo da nijedna religija nije imuna od oblika individualne zablude ili ideološkog ekstremizma. To znači da moramo biti posebno pažljivi prema svakoj vrsti fundamentalizma... Savremeni svijet, sa svojim otvorenim ranama koje pogađaju toliko naše braće i sestara, zahtijeva da se suočimo sa svakim oblikom polarizacije koji bi ga podijelio na ova dva tabora.“

Kako se definiše „fundamentalizam“? „Imenica... protestantsko hrišćanstvo, koje podržava vjerovanje u strogo, doslovno tumačenje Svetog pisma.“

Američki ambasador je rekao da je Vatikan bez premca kao „objavni centar“. Papska struktura je već spremna za kontrolu širom svijeta. Većina evropskih naroda danas nastoji da se vrati svojim hrišćanskim korijenima, ali čini se da mnogi ne razumiju da su principi papstva zapravo antihrist.

Poljski lider je nedavno rekao da želi da „rehrstijanizuje Evropu“, a nedavno su u toj zemlji donijeti nedjeljni zakoni koji

zabranjuju kupovinu i trgovinu tog dana.

Jasno je da rana zacjeljuje i oči nacija su uprte u Vatikan, što odgovara proročanstvu Biblije.

J. Postaje jaka politička sila (Otkrivenje 13:3, 7).

Papa je priznat kao najmoćniji čovjek na svijetu. Narod i svjetski lideri žele moralnu vladu i mnogi su rekli da bi Papa izvrsno ispunio tu ulogu.

K. Postaje vrlo moćna vjerska organizacija (Otkrivenje 13:3, 8).

Ne postoji vjerska sila na svijetu koja ima veći uticaj od papstva. Sa 1,2 milijarde katolika, sigurno ima veliki uticaj na mnoge ljude.

L. Krivo je za bogohuljenje (Otkrivenje 13:5, 6).

Papstvo je krivo za bogohuljenje jer njegovi sveštenici tvrde da opraštaju grijeh, a pape tvrde da su Hrist.

„Mi [pape] držimo na ovoj zemlji mjesto Svemogućeg Boga.“ (Enciklika pape Lava XIII, 20. juna 1894.)

„Papa i Bog su isti, tako da on ima svu moć na nebu i na zemlji.“ (Papa Pije V, citirano u *Barclay, Cities Petrus Bertanous*, Poglavlje XXVII: 218)

M. Ratuje sa svetima i progoni ih (Otkrivenje 13:7).

Papstvo je progonilo i uništilo milione svetaca tokom mračnog doba.

Da je crkva progonila je dobro poznata činjenica, a papstvo to priznaje. Istoričari vjeruju da je crkva uništila najmanje 50 miliona života zbog vjerskih uvjerenja. Ovdje citiramo iz dva izvora:

„Da je Rimaska crkva prolila više nevine krvi od bilo koje druge institucije koja je ikada postojala među čovječanstvom, neće dovesti u pitanje nijedan protestant koji ima kompetentno poznavanje istorije.“ [Istorija uspona i uticaja duha racionalizma u

Evropi, tom II, str. 32]

N. Ima misteriozni broj 666 (Otkrivenje 13:18).

„Za ovo je potrebna mudrost: Ko je razuman, neka izračuna broj zvijeri, jer je to čovjekov broj, a njen broj je šesto šezdeset i šest.“ (Otkrivenje 13:18)

Ovaj stih kaže: „Jer je to čovjekov broj“ ili „broj čovjeka“, a Otkrivenje 15:2 odnosi se na „broj njenog imena“. Ime u biblijskom proročanstvu označava karakter.

„Učiniću da sva moja dobrota prođe ispred tebe i pred tobom ću objaviti ime Gospodnje. Smilovaću se onome kome hoću da se smilujem, i pokazaću milosrđe onome kome hoću da pokažem milosrđe.“ (Izlazak 33:19)

Božji narod će imati Očevo ime na čelu. Drugim riječima, oni će imati Njegov karakter.

„I pogledao sam, kad gle – Jagnje stoji na gori Cionu i s njim sto četrdeset i četiri hiljade onih koji imaju ime njegovog Oca napisano na svojim čelima.“ (Otkrivenje 14:1)

Dakle, kao što svijet ima ime zvijeri na svom čelu (umu), tako će i Božji narod imati Očevo ime, um ili karakter, koji je pečat Božji.

„Nemojte nuditi ni zemlji ni moru ni drveću, dok pečatom ne zapečatimo sluge našeg Boga, na čelima njihovim!“ (Otkrivenje 7:3)

666 je simbol čovjeka u njegovom palom stanju uma. 777 je simbol Božjeg naroda kada se istinski pouzdaju u Boga koji će ih voditi u svemu. To takođe ima veze sa subotom, kao što ćemo vidjeti. Rečeno nam je da „ni danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju zvijeri i njenom liku, i svi koji primaju žig njenog imena.“ (Otkrivenje 14:11)

Odmor je simbol Božje subote. A pravi odmor zahtijeva potpuno povjerenje u Božju riječ.

„Jer je na jednom mjestu o **sedmom danu** ovako rekao: ‘I

Bog je **sedmog dana počinio od svih svojih djela.**' A ovdje opet kaže: 'Neće ući u moj počinak.'" (Jevrejima 4:4, 5)

Da li je papstvo povezano sa brojem 666 i kako? Na latinskom, zvaničnom jeziku papstva, slova imaju svoje numeričke ekvivalente. Čitamo navod iz jednog rimokatoličkog dokumentovanog izvora:

„Slova upisana na Papinoj mitri su ova: ‘VICARIUS FILII DEI’, što je na latinskom ‘ZAMJENIK SINA BOŽJEG’. Katolici drže da crkva, koja je vidljivo društvo, mora imati vidljivu glavu... [papu], kao glavu crkvu, kojoj je data titula ‘ZAMJENIK HRI-STOV.’“⁶

Sada nam ostaje da napravimo numeričke ekvivalente.

V-5, I-1, C-100, A-0, R-0, I-1, U-5, S-0 = 112

F-0, I-1, L-50, I-1, I-1 = 53

D-500, E-0, I-1 = 501

112 + 53 + 501 = 666

Zamjenik pretpostavlja da ima isti autoritet kao osoba koju mijenja. Na grčkom riječ „ante“ ili „anti“ znači „umjesto“. Tako originalno značenje pojma Antihrist nije „protiv Hrista“, već se odnosi na nekog ko tvrdi da Ga mijenja, što je upravo ono na šta papstvo navodno polaže pravo. Niko drugi u svijetu nikad nije iznio takve tvrdnje.

Istorijski dokazi papskog korišćenja titule VICARIUS FILII DEI

„Konstantinova donacija (darovnica)“ je najčuveniji falsifikat u evropskoj istoriji, a otkriven je u Pseudo-izidorskim dekretalijama u 9. vijeku (cca. 847-853). Pretpostavlja da je falsifikator bio *Johannes Hymonides* (Jovan Đakon iz 9-og vijeka). Pseudo-izidorske dekretalije su izmišljena pisma navodno upućena od

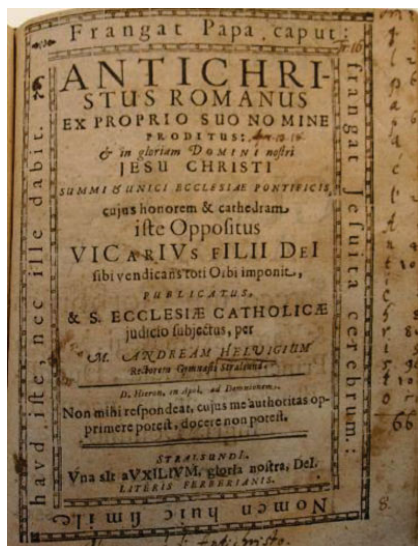
⁶ Our Sunday Visitor, “Bureau of information,” Huntington, Ind., April 18, 1915.

ranih papa, od Klementa (100. godine) do Grgura (600. godine), koja je prikupio Izidor Merkator u 9. vijeku. Od naučnog kritici- zma iz 15 vijeka, ovi dokazani falsifikati postali su poznati pod imenom „Pseudo-izidorske dekretalije“ ili Lažne dekretalije, uz priznanje da su bile lažne.

U „Donaciji“ jedan odjeljak na latinskom glasi:

„... ut sicut B. Petrus in terris VICARIUS FILII DEI esse vi- detur constitutus, ita et Pontifices, qui ipsius principis apostolorum gerunt vices, principatus potestatem amplius quam terrena impe- rialis nostrae serenitatis mansuetudo habere videtur, concessam a nobis nostroque imperio obtineant...“

Prevedeno na naš jezik: „...kao što se vidi da je Blaženi Petar opunomoćeni zamjenik Sina Božjeg na zemlji, tako Pontifi koji su predstavnici tog istog vrhovnog apostola trebaju dobiti od nas i naše carevine moć supremacije veću od milosrđa koju im ukazuje naša zemaljska carska svjetlost.“

U nastavku istog doku- menta čitamo: „...izabravši tog istog vrhovnog apostola da bude naš stalni posrednik sa Bogom. I u mjeri naše zemaljske carske moći, odlučujemo [dekretom] da će njegova sveta Rimska crkva biti visoko poštovana i slavljena, i da će se više od naše carevine i zemaljskog trona slavno uzdići najsvetija stolica Blaženog Petra, dajući joj moć, dostojanstvo i slavu, i jačinu i čast carsku. I zapovijedamo i

proglašavamo da će on imati supremaciju kako nad četiri glavna sjedišta, Aleksandrijom, Antiohijom, Jerusalimom i Konstantino- poljem, tako i nad svim crkvama Božjim po cijeloj zemlji. A

Pontif, koji će u to vrijeme biti poglavar same svete Rimske crkve, biće uzvišeni vrhovnik nad svim sveštenicima cijelog svijeta, i prema njegovom sudu mora se upravljati sve što je predviđeno za službu Božju i za stabilnost i vjeru hrišćansku.“ (Izvor: *Christopher B. Coleman's The Treatise of Lorenzo Valla on the Donation of Constantine*, pp. 12,13 Copyright 1922 by Yale University Press, New Haven, Conn.)

„Konstantinova donacija“ sastoji se iz dva dijela, od kojih se prvi odnosi na njegovo priznanje vjere, a drugi na donacije, gdje su navedeni autoritet, privilegije i imovina koju papstvu dodjeljuje car. Ovo pismo je prisajedinjeno u najvećem broju srednjovjekovnih katoličkih kanona.

Najmanje deset papa koristilo je tzv. „Konstantinovu donaciju“ kao dokaz njihovog navodnog građanskog autoriteta nad Rimom. Dokumentovani dokazi gdje se koristi titula „*vicarius filii Dei*“ u raznim oblicima mogu se naći za sledeće pape: 1) Papa Lav IX, *In Terra Pax Hominibus*, 1054; 2) Papa Nikolaj IV, pismo *Caydonius the Tartar*, 1289; 3) Papa Jovan XXII, *Licet juxta doctrinam*, 1327; 4) Papa Pavle VI, *Rivi Muniensis*, 1965, i 5) Papa Pavle VI, *Bafianae*, 1968.

Premda je Katolička crkva 1592. godine konačno odustala od odbrane ovog falsifikata, termin „*vicarius filii Dei*“ nastavio se koristiti u kanonima i u 19. vijeku.⁷

„Mali rog“ – antihrist – iz Danila 7. glava

Ko ili šta je antihrist? Zli savez ili zlokobni pojedinac? Neki kažu da je njegova pojava tek u budućnosti. Drugi kažu da se pojavio davno u danima starog Rima. Ali Biblija pokazuje da je on danas živ! Biblijska proročanstva uče da će ova antihristova sila

⁷ Detaljne informacije i dokaze može pogledati na web stranici „VICARIUS FILII DEI 666, The Number of the Beast“ - <http://biblelight.net/666.htm> i <http://biblelight.net/EI-139+140.htm>

igrati ključnu ulogu u konačnim događajima u istoriji Zemlje. Zna li ko je on? Jeste li sigurni u to? Morate biti, jer ne možete razumjeti događaje posljednjih dana dok ne shvatite ovu zlu silu.

Danilo 7. glava počinje opisom viđenja četiri zvijeri koje izlaze iz mora. Razumijevanje ovih simbola daje nam Biblija: „Četvrta zvijer će biti četvrto kraljevstvo na zemlji.“ (Danilo 7:23) „Vode... predstavljaju narode i mnoštva i narodnosti i jezike.“ (Otkrivenje 17:15).

Četiri zvijeri iz Danila 7 predstavljaju četiri kraljevstva (stihovi 17, 18). Vavilon, prvo kraljevstvo (Danilo 2:38, 39), predstavljen je kao lav u Danilu 7:4. (Vidi i Jeremija 4:7; 50:17, 43, 44.) Danilo 8:20 posebno imenuje Medo-Persiju kao kraljevstvo koje prethodi muškom jarcu – to jest, Grčkoj – u stihu 21. Medo-Persija je drugo kraljevstvo – ista sila kao i medvjed iz Danila 7. Carstvo je bilo sastavljeno od dvije grupe ljudi. Međani su prvi (predstavljani u Danilu 7:5 po medvjedu koji se podigao na jednoj strani), ali su Persijanci na kraju postali jači (predstavljani u Danilu 8:3 o novim drugim rogom koji je porastao „više“). Tri rebra predstavljaju tri glavne sile koje je osvojila Medo-Persija: Lidiju, Vavilon i Egipat. Grčka, treće kraljevstvo (Danilo 8:21), predstavljeno je leopardom sa četiri krila i četiri glave (Danilo 7:6). Rimsko carstvo, četvrto kraljevstvo, predstavljeno je moćnim čudovištem sa gvozdenim zubima i deset rogova (Danilo 7:7). Deset rogova predstavljaju 10 kraljeva ili kraljevstava na koja je paganski Rim na kraju bio podijeljen (Danilo 7:24). (Ovih 10 kraljevstava je isto kao i 10 prstiju na slici opisanoj u Danilu 2:41–44.)

Šta se dalje događa u proročanstvu iz Danila 7?

„Posmatrao sam rogove, i gle, jedan drugi, **mali rog**, izrastao je među njima, i tri prethodna roga bila su iščupana pred njim. I gle, na tom rogu bile su oči kao oči ljudske i usta koja su govorila velike stvari.“ (Danilo 7:8). Sila „malog roga“ se pojavljuje sledeća. Moramo ga pažljivo identifikovati jer ga biblijske karakteristike poistovjećuju sa antihristom iz proročanstava i istorije. Ne

smije biti greške u ovoj identifikaciji.

Da li Biblija daje jasne tačke koje identifikuju antihrista?

Da. Božja Riječ nam daje devet karakteristika antihrista u Danilu 7 tako da možemo biti sigurni u njegov identitet. I iako bi nekima ove istine mogle biti bolne, moramo biti dovoljno poštenu da ih prihvatimo kao Njegovu otkrivenu objavu. Hajde sada da otkrijemo ovih devet tačaka.

A. Mali rog bi došao „između njih“ – to jest, između 10 rogovova koji su bili kraljevstva Zapadne Evrope (Danilo 7:8). Dakle, to bi bilo malo kraljevstvo negdje u zapadnoj Evropi.

B. Ima čovjeka na čelu koji govori u njegovo ime (Danilo 7:8).

C. On će iščupati ili iskorijeniti tri kraljevstva (Danilo 7:8).

D. Bio je drugačiji od ostalih 10 kraljevstava (Danilo 7:24).

E. Zaratio je i progonio svece (Danilo 7:21, 25).

F. Izaći će iz paganskog Rimskog carstva – četvrtog kraljevstva (Danilo 7:7, 8).

G. Božji narod (sveci) će biti „predati u njegove ruke“ za „vrijeme i vremena i pola vremena“ (Danilo 7:25).

H. „Govoriće nadmene riječi protiv Najvišeg“ ili huliti na Boga (Danilo 7:25). U Otkrivenju 13:5, Biblija kaže da ista sila govori „velike stvari i hule“.

I. Imaće namjeru da promijeni vremena i zakon (Danilo 7:25).

Imajte na umu da sve ove tačke identifikacije dolaze direktno iz Biblije. One nisu neko ljudsko mišljenje ili spekulacije. Istoričari bi vam mogli brzo reći o kojoj se sili govori, jer ove tačke odgovaraju samo jednoj sili – papstvu. Ali da bismo bili sigurni, hajde da pažljivo ispitamo svih devet tačaka jednu po jednu. Ne smije biti mjesta sumnji.

Da li se papstvo uklapa u ove tačke?

Da – odgovara svakoj tački. Pogledajmo bliže:

A. Došlo je među 10 kraljevstava Zapadne Evrope.

Geografska lokacija papske moći je u Rimu, Italija – u srcu

Zapadne Evrope.

B. Ima čovjeka na čelu koji govori u njegovo ime.

Papstvo se susreće sa ovim identifikacionim znakom jer ima jednog čovjeka na čelu – papu – koji govori u njegovo ime.

C. Tri kraljevstva su odsječena kako bi se napravilo mjesto za uspon papstva.

Kraljevi zapadne Evrope bili su uglavnom katolici i podržavali su papstvo. Tri arijanska kraljevstva, međutim, nisu – Vandali, Heruli i Ostrogoti. Stoga su katolički kraljevi odlučili da ih moraju pokoriti ili uništiti. Evo kako teolog i historičar dr Mervin Maksvel opisuje rezultate u tomu 1, stranica 129, svoje knjige „Bog brine“: „Katolički car Zenon (474–491) dogovorio je sporazum sa Ostrogotima 487. godine, koji je rezultirao iskorjenjivanjem kraljevstva arijanskih Herula 493. A katolički car Justinijan (527–565) istrijebio je arijanske Vandale 534. i značajno slomio moć arijanskih Ostrogota 538. Tako su Danilova tri roga – Heruli, Vandali, i Ostrogoti – ‘iščupani iz korijena.’“ Nije teško prepoznati da se papstvo uklapa u ovu tačku.

D. Bilo je drugačije od ostalih kraljevstava.

Papstvo se jasno uklapa u ovaj opis, jer je stupilo na scenu kao religiozna sila i bilo je drugačije od sekularne prirode ostalih 10 kraljevstava.

E. Zaratio je i progonio svece.

Da je crkva progonila je dobro poznata činjenica, a papstvo to priznaje. Historičari vjeruju da je crkva uništila najmanje 50 miliona života zbog vjerskih uvjerenja. Ovdje citiramo iz dva izvora:

1. „Da je Rimska crkva prolila više nevine krvi od bilo koje druge institucije koja je ikada postojala među čovječanstvom, neće dovesti u pitanje nijedan protestant koji ima kompetentno poznavanje istorije.“⁸

⁸ W. E. H. Lecky, History of the Rise and Influence of the Spirit of Rationalism in Europe, Volume 2, 40.

2. U *Istoriji inkvizicije Španije*, D. Ivan Antonio Llorente iznosi ove brojke samo iz španske inkvizicije: „31.912 osoba je osuđeno i stradalo u plamenu“, a 241.450 je „osuđeno na teške „pokore“.

Da neko ne bi pomislio da napadamo suhrišćane identifikujući silu malog roga, imajte na umu da je proročanstvo usmjereno na sistem i koncept, a ne na pojedince. Iskrenih, pobožnih hrišćana ima u svim crkvama, uključujući i katoličku vjeru. Danilo 7 je jednostavno poruka osude i ispravljanja velike vjerske institucije koja je inkorporirala paganizam, kao što su mnoge druge crkve takođe učinile.

Ovo proročanstvo otkriva greške svih vjera.

Druga proročanstva ukazuju na greške protestantske i jevrejske vjere. Bog ima prave ljude u svim religijama. Njegov pravi narod (bez obzira na njihovu vjeru) uvijek će ponizno prihvatiti ispravku od Gospoda i neće zatvoriti svoje uši i srca pred Njim. Trebali bismo biti zahvalni što Božja Riječ govori nepristrasno iskreno o svakoj temi.

Proročko vrijeme:

Vrijeme = 1 godina

Vremena = 2 godine

½ vremena = ½ godine

F. Izaći će iz četvrtog gvozdenog kraljevstva – paganskog Rimskog carstva.

Po ovom pitanju citiramo dva autoriteta:

1. „Moćna katolička crkva bila je nešto više od pokrštenog Rimskog carstva... Sama prestonica starog Rimskog carstva postala je prestonica hrišćanskog carstva. Služba Pontifeksa Maksimusa nastavljena je u službi pape.“⁹

2. „Koji god da su rimski elementi ostavili varvari i arijanci... [došli] pod zaštitu rimskog biskupa, koji je tamo bio glavna osoba

⁹ Alexander Clarence Flick, *The Rise of the Medieval Church*, 148, 149.

nakon carevog nestanka... Rimska crkva... se ugurala na mjesto Rimskog svjetskog carstva, čiji je ona stvarni nastavak.“¹⁰

G. Božji narod (sveci) će biti „predati u njegove ruke“ za „vrijeme i vremena i pola vremena“.

Ovdje je potrebno razjasniti nekoliko stvari:

1. Vrijeme je godina, vrijeme je dvije godine, a pola vremena je pola godine.

2. Ovaj isti vremenski period se spominje sedam puta u knjigama Danila i Otkrivenja (Danilo 7:25; 12:7; Otkrivenje 11:2, 3; 12:6, 14; 13:5): tri puta kao „vrijeme, vremena i pola vremena“; dva puta kao 42 mjeseca; i dva puta kao 1.260 dana. Na osnovu 30-dnevnog kalendara koji koriste Jevreji, ovi vremenski periodi su isti vremenski: 3½ godine = 42 mjeseca = 1.260 dana.

3. Jedan proročki dan jednak je jednoj doslovnoj godini (Ezekijel 4:6; Brojevi 14:34).

4. Tako je mali rog (antihrist) trebao imati vlast nad svecima 1260 proročkih dana; odnosno 1.260 doslovnih godina.

5. Vladavina papstva počela je 538. godine, kada je iskorije-njeno poslednje od tri suprotstavljena arijanska kraljevstva. Njegova vladavina se nastavila sve do 1798. godine kada je Napoleo-nov general, Bertije, zarobio papu u nadi da će uništiti i papu Pija VI i političku moć papstva. Ovaj vremenski period je tačno ispu-njenje proročanstva od 1.260 godina. Udarac je bio smrtonosna rana za papstvo, ali je ta rana počela da zacjeljuje i zacjeljuje se i danas.

6. Ovaj isti period progona spominje se u Mateju 24:21 kao najgori period progona koji Božji narod doživljava. Stih 22 nam govori da je to bilo toliko razorno da ni jedna vjerna duša ne bi preživjela da ga Bog nije skratio. Ali Bog je skratio taj period. Pro-gon je okončan mnogo prije nego što je papa zarobljen 1798.

¹⁰ Adolf Harnack, *What is Christianity?* (New York: Putnam, second edition, revised, 1901), 269, 270.

godine. Jasno se vidi da ova tačka, takođe, odgovara papstvu.

H. Govoriće „pompezne riječi“ i huliti na Boga.

Bogohuljenje ima dvije definicije u Svetom pismu:

1. Tvrdnja da čovjek oprašta grijehе (Luka 5:21).
2. Tvrdnja da je čovjek Bog (Jovan 10:33).

Da li ova tačka odgovara papstvu? Da. Pogledajmo prvo dokaze o tvrdnji da oprašta grijehе, preuzete direktno iz katoličke literature: „Da li sveštenik zaista oprašta grijehе ili samo izjavljuje da su oprošteni? Sveštenik zaista i istinski oprašta grijehе zahvaljujući moći koju mu je dao Hrist.“¹¹ Papstvo dodatno potkopava Isusa uspostavljanjem sistema ispovijesti zemaljskom svešteniku, zaobilazeći tako Isusa, našeg Prvosveštenika (Jevrejima 3:1; 8:1, 2) i jedinog Posrednika (1. Timoteju 2:5). Zatim, razmotrite dokaze za to tvrdeći da je Bog: „Mi [pape] držimo na ovoj zemlji mjesto Svemogućeg Boga.“¹² Evo još dokaza: „Papa nije samo predstavnik Isusa Hrista, već je i sam Isus Hrist, skriven pod velom tijela.“¹³

I. On „namjerava da promijeni vrijeme i zakon“.

Referenca je na promjenu Božjeg zakona. Naravno, niko ga zaista ne može promijeniti, ali da li je papstvo to pokušalo učiniti? Odgovor je da. U svojem katehizmu, papstvo je izostavilo drugu zapovijest protiv obožavanja slika i skratilo je četvrtu zapovijest sa 94 riječi na osam te podijelilo desetu zapovijest na dvije zapovijesti. (Provjerite ovo sami. Uporedite Deset zapovijedi u bilo kojem katoličkom katekizmu s Božjom listom Uputa u Izlasku 20:2-17.)

Nema sumnje da je sila malog roga (antihrist) iz Danila 7 papstvo. Nijedna druga organizacija ne odgovara u svih devet tačaka. I, uzgred, ovo nije novo učenje. Svaki protestantski reformator,

¹¹ Joseph Deharbe, S.J., A Complete Catechism of the Catholic Religion (New York: Schwartz, Kirwin & Fauss, 1924), 279.

¹² Pope Leo XIII, Encyclical Letter “The Reunion of Christendom” (dated June 20, 1894) trans. in The Great Encyclical Letters of Pope Leo XIII (New York: Benziger, 1903), 304.

¹³ Catholic National, July 1895.

bez izuzetka, govorio je o papstvu kao o antihristu.¹⁴

Ispravno razumijevanje početka „vremena kraja“

Nije li Danilu rečeno da zapečati svoju knjigu „do vremena kraja“ (Danilo 12:4)? Kada će Danilova proročanstva biti otvorena našem razumijevanju?

U Danilu 12:4, proroku je rečeno da zapečati knjigu do „vremena kraja“. U 6. stihu anđeoski glas je upitao: „Kada će biti kraj ovim čudesnim stvarima?“ Stih 7 kaže: „To će biti za jedno vrijeme, dva vremena i pola vremena.“ Anđeo je uvjerio Danila da će dio knjige koji se bavi proročanstvima o posljednjem vremenu biti otvoren nakon završetka 1260-godišnjeg perioda papske supremacije, što je, kako smo ranije saznali, 1798. godine. Dakle, vrijeme kraja je započelo 1798. godine. Kao što smo vidjeli, knjiga proroka Danila sadrži ključne poruke s neba za nas danas. Moramo to razumjeti.

Mnogi hrišćani danas su pogrešno informisani o antihristu. Vjerovanje u neistine o antihristu dovešće do toga da osoba bude prevarena u svim ključnim pitanjima posletka vremena. Šta osoba treba učiniti kada se susreće s novim tumačenjem?

„Ti Judejci su imali plemenitiji stav od onih u Solunu, jer su svim srcem primili riječ i svaki dan istraživali Pisma da vide je li to tako.“ (Djela 17:11)

Kada se naiđe na novo učenje koje tvrdi da ima uporište u Svetom pismu, jedini siguran postupak je da ga pažljivo uporedite sa Biblijom i poznatom historijom kako biste vidjeli da li je u skladu s Božjom Riječju.

¹⁴ R. Allen Anderson, *Unfolding the Revelation*, 137.

PITANJA I ODGOVORI VEZANO ZA „ANTIHRISTA“

Pitanje: Uvijek sam mislio da je antihrist osoba, a ne organizacija. Jesam li u krivu?

Odgovor: Predstavili smo jasne dokaze da je antihrist organizacija – papstvo. Međutim, riječi „oči ljudske“ u Danilu 7:8 upućuju na vođu. Otkrivenje 13:18 govori o čovjeku s brojem koji je uključen. U Danilu 8, Grčka je predstavljena jarcem, a njen vođa, Aleksandar Veliki, simboliziran je rogom. Isto važi i za antihrista. Organizacija je papstvo. Papa na funkciji je njen predstavnik. Taj sistem se naziva antihrist jer je pokušao da uzurpira Božji i Isusov autoritet i da promijeni Njegov zakon.

Pitanje: Mislite li da je mudro da hrišćani donose zakone koji sprovode hrišćanstvo?

Odgovor: Ne. Biblija je jasna da bi svi trebali imati slobodu da izaberu smjer kojim žele ići po pitanjima savjesti (Jošua 24:15) – čak i ako odluče poreći Boga. Stvoritelj je dopustio Adamu i Evi da odaberu neposlušnost iako je to povrijedilo i njih i njega. Prisilno obožavanje nije prihvatljivo Bogu. Prisilno obožavanje je đavolji put. Božji put je osvjedočenje u ljubavi kroz odnos. Istorija pokazuje da je gotovo svaki put kada je crkva donosila zakone za sprovođenje svojih uvjerenja to rezultiralo progonima i ubistvima drugih. Ovo je lekcija koju možemo naučiti iz istorije „malog roga“ tokom mračnog srednjeg vijeka.

Pitanje: Možda sam pogrešno shvatio, ali moj koncept je uvijek bio da bi antihrist bio zlo biće koje se otvoreno suprotstavlja Bogu. Da li je ovaj koncept netačan?

Odgovor: Obično smatramo da riječ „anti“ znači „protiv“. Takođe može značiti „na mjestu“ ili „umjesto“. Antihrist je kriv za preuzimanje Božijih prerogativa. On tvrdi da:

A. Njegovi sveštenici mogu oprostiti grijeha – što samo Bog može učiniti (Luka 5:21).

B. Da je promijenio Božji zakon tako što je izbacio drugu zapovijest (protiv obožavanja slika) i podijelio desetu na dva dijela. Božji zakon se ne može promijeniti (Matej 5:18).

C. Da je papa Bog na zemlji.

Sotonin prvobitni plan bio je da preuzme Božji položaj i autoritet. Njegov cilj je bio da zbací Boga i da vlada umjesto njega. Kada je Sotona izbačen s neba, njegov cilj se nije promijenio, već se intenzivirao. Kroz vjekove je nastojao, koristeći različite ljudske sile, da diskredituje Boga i preuzme Njegov položaj.

Sotona ima za cilj da u ovim posljednjim danima zamijeni Boga obmanjujući ljude da slijede antihrista, koji se čini duhovnim i svetim. Glavna svrha proročanstava Danila i Otkrivenja je razotkriti Sotonine zamke i strategije i navesti ljude da se usidre u Isusu i Njegovoj Riječi radi sigurnosti.

Većina ljudi će slijediti antihrista (Otkrivenje 13:3) misleći da slijede Hrista. Samo će izabrani biti sigurni (Matej 24:23, 24). Oni će biti sigurni jer testiraju svako duhovno učenje i vođu putem Svetog pisma (Isaija 8:20). Vjerska obmana je posvuda. Ne možemo biti previše oprezni.

Pitanje: Zar Biblija ne kaže u 1. Jovanovoj 2:18–22 da ima mnogo antihrista?

Odgovor: Da. Bilo je mnogo antihrista kroz istoriju koji su radili protiv Božjeg kraljevstva. Međutim, postoji samo jedan entitet koji specifično ispunjava sve prorečene karakteristike antihrista. U 7. i 8. poglavlju Danila i u 13. poglavlju Otkrivenja naći ćete najmanje 10 identifikacijskih osobina antihrista. Ovih 10 identifikacionih znakova ispunjeno je samo u jednom entitetu – papstvu.

Pitanje: U proročanstvu, da li simbol „zvijer“ znači „zvjer-ske“ karakteristike?

Odgovor: Ne nužno. Bog koristi simboliku zvijeri da označi vladara, naciju, vladu ili kraljevstvo. To je Njegov način da prikaže

svjetske sile u proroštvu. Donekle to i sami radimo: Rusiju smo prikazali kao medvjeda, Sjedinjene Države kao orla, itd. Simbol „zvijer“ nije ponižavajući izraz bez poštovanja. To je sinonim za „životinju“. Čak i Hrista kao jagnje prikazuju Jovan Krstitelj (Jovan 1:29) i apostol Jovan (Otkrivenje 5:6, 9, 12, 13). Bog je koristio izraz „zvijer“ kako bi nam dao poruku o nacijama i vođama – u konceptu mješavine dobra i zla. Činjenica da su pomenute „zvijeri“ predatori ili strašni hibridi govori o kakvoći zemaljske sile koja se i sama ponaša na sličan način.

3. SAD u biblijskom proroštvu

Može li to zaista biti istina – Sjedinjene Države u biblijskom proročanstvu? Apsolutno! Kada razmislite o tome, logično je da će najmoćnija i najuticajnija nacija na svijetu igrati vitalnu ulogu u posljednjim zapanjujućim događajima posletka svjetske historije. Kako je vodeća nacija svijeta nastala i zašto? Molimo pročitajte Otkrivenje 13:11–18 prije početka ovog proučavanja identiteta „druge zvijeri“.

Dvije svjetske sile su simbolizirane u 13. poglavlju Otkrivenja. Zvijer sa sedam glava (Otkrivenje 13:1–10) je rimsko papstvo. Sjetite se da zvijeri u biblijskom proročanstvu simboliziraju nacije ili svjetske sile (Danilo 7:17, 23).

Za koju godinu je prorečeno da će papstvo izgubiti svoj svjetski uticaj i moć? „Dobila je vlast da čini šta hoće četrdeset i dva mjeseca.“ (Otkrivenje 13:5). Biblija je predviđela da će papstvo izgubiti svoj svjetski uticaj i moć na kraju 42 mjeseca. Ovo proročanstvo se ispunilo 1798. godine.

Za koju je naciju prorečeno da će se pojaviti u vrijeme kada je papstvo zadobilo smrtonosnu ranu?

„Zatim sam video jednu drugu zvijer kako izlazi iz zemlje. Imala je dva roga kao u jagnjeta, ali progovorila je kao aždaja.“ (Otkrivenje 13:11)

Proročanstvo je predviđalo da će Amerika nastati iz slabo naseljenog područja.

Papsko ropstvo koje se spominje u 10. stihu dogodilo se 1798. godine, a nova sila (11. stih) se pojavila u to vrijeme. Sjedinjene Države su proglasile svoju nezavisnost 1776. godine, izglasale Ustav 1787. godine, usvojile Povelju o pravima 1791. i bile su jasno priznate kao svjetska sila do 1798. godine. Tajming očito odgovara Americi. Nijedna druga sila se ne bi mogla kvalifikovati.

Kakav je značaj zvijeri koja „izlazi iz zemlje“?

Ova nacija nastaje „iz zemlje“ umjesto iz „voda“ kao što su to činili drugi narodi koji se spominju u Danilu i Otkrivenju. Iz Otkrivenja znamo da voda simboliše područja svijeta koja imaju veliku populaciju. „Vode koje si video, na kojima bludnica sjedi, predstavljaju narode i mnoštva i narodnosti i jezike.“ (Otkrivenje 17:15) Dakle, zemlja predstavlja suprotnost. To znači da će se ova nova nacija pojaviti u dijelu svijeta koji je bio gotovo nenaseljen prije kasnih 1700-ih. Nije mogla nastati među prepunim i sukobljenim nacijama Starog svijeta. Morala se pojaviti na rijetko naseljenom kontinentu.

Šta simbolišu njena dva jagnjeća roga i odsustvo kruna?

Rogovi predstavljaju kraljeve i kraljevstva ili vlade (Danilo 7:24; 8:21). U ovom slučaju, oni predstavljaju dva vladajuća principa Sjedinjenih Država: građansku i vjersku slobodu. Ova dva principa su također označena kao „republikanizam“ (vlada bez kralja) i „protestantizam“ (crkva bez pape). Druge nacije od davnina su oporezivale ljude da podržavaju državnu religiju. Većina je također ugnjetavala vjerske disidente. Ali Sjedinjene Države su uspostavile nešto sasvim novo: slobodu bogoslužjenja bez uplitanja vlade. Odsustvo kruna označava republikanski oblik vladavine, a ne monarhiju. Jagnjeći rogovci označavaju nevinnu, mladu, neopresivnu, miroljubivu i duhovnu naciju. (Isus se u Otkrivenju spominje kao jagnje 28 puta.)

Kako bismo voljeli da možemo stati upravo ovdje u proročkom opisu Sjedinjenih Država – ali ne možemo, jer nadahnuta Riječ ne staje. Ono što slijedi moglo bi biti potresno. Sjedinjene Države su velika zemlja, sa svojom slobodom savjesti, štampe, govora i preduzetništva; njene mogućnosti; njen osjećaj za poštenu igru; simpatije prema autsajderu; i njena hrišćanska orijentacija. Nije savršena, ali i dalje, mnoštvo ljudi iz cijelog svijeta svake godine nastoje postati njeni građani. Nažalost, ova bogato blagoslovljena zemlja se drastično mijenja.

Šta znači Otkrivenje 13:11 kada kaže da će Sjedinjene Države govoriti „kao aždaja“?

Kao što ste već saznali, aždaja je Sotona, koji djeluje kroz različite zemaljske sile kao predstavništva njegovog kraljevstva s ciljem da slomi Božji narod progonom ili ga konačno uništi. Sotonin cilj je uvijek bio da uzurpira Božju vlast i da prisili ljude da ga obožavaju i slušaju. Dakle, govoriti kao aždaja znači da će Sjedinjene Države (pod uticajem Sotone) na kraju vremena natjerati ljude da bogosluže protivno savjesti ili će biti kažnjeni. Drugim riječima, SAD će biti glavna poluga moći i uticaja za uvođenje najperfidnijeg oblika globalnog totalitarizma¹⁵ u istoriji.

Šta će konkretno Sjedinjene Države učiniti zbog čega će govoriti kao aždaja?

Obratite pažnju na ove četiri ključne tačke:

1. „Izvršavala je svu vlast prve zvijeri.“ (Otkrivenje 13:12) Sjedinjene Države će postati progoniteljska sila koja će natjerati ljude da idu protiv svoje savjesti, kao što je učinio papski Rim – koji je prikazan u prvoj polovini 13. poglavlja Otkrivenja.

2. „Navodila je zemlju i one koji žive na njoj da se klanjaju prvoj zvijeri, kojoj je smrtna rana zacijelila.“ (Otkrivenje 13:12) Sjedinjene Države će predvoditi nacije svijeta u prisiljavanju na vjernost papskom antihristu. Uvijek je problem bogoslužjenje. Koga ćete obožavati i pokoravati mu se? Hoće li to biti Bog i Hrist, vaš Stvoritelj i Otkupitelj, ili antihrist? Svaka duša na zemlji će konačno obožavati jedno ili drugo. Činiće se da je Sotonin pristup duboko duhovan i biće viđena nevjerovatna čuda (Otkrivenje 13:13, 14) koja će prevariti milijarde (Otkrivenje 13:3). Oni koji odbiju da se pridruže ovom pokretu smatraće se sektašima, fundamentalistima, radikalnim i nepatriotskim elementima. Bog je proglasio protestantsku Ameriku posljednjeg vremena „lažnim prorokom“

¹⁵ Za više detalja vidi knjigu „Globalni totalitarizam“, u izdanju Instituta za izučavanje religije.

(Otkrivenje 19:20; 20:10), jer će izgledati duhovno i pouzdano, ali će umjesto toga biti sotonski vođena u svom ponašanju. Sve ovo još uvijek može izgledati nemoguće, ali Božje riječi su uvijek pouzdane i istinite (Titu 1:2). On je prerekao uspon i pad četiri svjetska carstva i antihrista (Danilo, 2. i 7. poglavlje) u vrijeme kada su se takva predviđanja činila čudnim i nevjerovatnim. Ali sve se dogodilo upravo onako kako je predviđeno. Hrist je dao upozorenje nama danas u vezi s proročanstvom: „Sada vam to govorim, prije nego što se dogodi, da biste vjerovali kad se dogodi.“ (Jovan 14:29)

3. „Govorila je onima što žive na zemlji da naprave lik zvijeri koja je imala ranu od mača, ali je preživjela.“ (Otkrivenje 13:14) Sjedinjene Države će napraviti sliku zvijeri tako što će zakonski propisati vjersku praksu. Donijeće zakone koji zahtijevaju obožavanje i prisiliti ljude da ih ili poslušaju ili se suoče sa sankcijama i smrću. Ova akcija je kopija – ili „slika“ (grčki: ikona) – crkveno-državnog oblika vladavine kojim je papstvo vladalo na vrhuncu svoje moći tokom srednjeg vijeka, kada su milioni ubijeni zbog svoje vjere. Sjedinjene Države će kombinovati građansku vladu i otpali protestantizam u „braku“ koji će podržati papstvo. To će tada uticati na sve nacije svijeta da slijede njen primjer. Tako će papstvo dobiti podršku širom svijeta.

4. „Bilo joj je dato da dâ duh liku zvijeri, kako bi lik zvijeri progovorio i učinio da se pobiju svi koji se ne klanjaju liku zvijeri.“ (Otkrivenje 13:15). Sjedinjene Države, kao čelnik ovog međunarodnog pokreta, dalje će uticati na nacije svijeta da izreknu smrtnu kaznu svima koji odbiju obožavati zvijer ili njen lik. Drugi naziv za ovu svjetsku koaliciju je „Vavilon Veliki“ (vidi Otkrivenje 14:8-11 i 18. glava). Ovaj svjetski savez će postati svjetski policajac koji će nametati svoj sistem religije.

U vezi sa kojim konkretnim pitanjima će se koristiti sila i izreći smrtna presuda?

„Bilo joj je dato da dâ duh liku zvijeri, kako bi lik zvijeri progovorio i učinio da se pobiju svi koji se ne klanjaju liku zvijeri.

I prisiljavala je sve ljude, male i velike, bogate i siromašne, slobodne i robove, da prime žig na svoju desnicu ili čelo i da niko ne može ni kupovati ni prodavati osim onoga ko ima žig ili ime zvijeri ili broj njenog imena.“ (Otkrivenje 13:15–17).

Konačne tačke spora biće obožavanje i poslušnost zvijeri i primanje njenog žiga – poštovanje nedjelje kao lažnog svetog dana nasuprot obožavanju i poslušnosti Hristu i primanju Njegovog znaka poštovanjem svetog sedmog dana subote. **Sve se na kraju svodi na poslušnost Bogu ili poslušnost zemaljskim autoritetima, nosiocima pobune protiv Boga.** Kada ova problematika postane jasna i ljudi budu prisiljeni da krše subotu ili budu ubijeni, oni koji izaberu nedjelju će, u suštini, obožavati zvijer. Oni će izabrati da poslušaju riječ stvorenja, čovjeka, umesto riječi svog Stvoritelja i Njegovog Sina Isusa Hrista. Evo izjave samog papstva: „Crkva je promijenila subotu u nedjelju i cijeli svijet se klanja i služi tog dana u tihoj poslušnosti prema mandatima Katoličke crkve.“ (Hartford Weekly Call, 22. februara 1884.).

Može li vlada zaista kontrolisati kupovinu i prodaju?

Tokom Drugog svjetskog rata kupovina je bila kontrolisana tako što su bile potrebne markice za hranu za artikle kao što su šećer, gume i gorivo. Bez ovih markica, novac je bio bezvrijedan. U ovom kompjuterizovanom dobu, sličan sistem bi bilo lako postaviti. Na primjer, osim ako niste pristali na saradnju sa svjetskom koalicijom, vaš broj socijalnog osiguranja mogao bi se unijeti u bazu podataka, što pokazuje da ste diskvalifikovani za kupovinu. Niko ne zna precizne mehanizme kako će se tačno sve ovo dogoditi, ali možete biti sigurni da će se to dogoditi – jer u Otkrivenju 13:16, 17 Bog kaže da hoće.

13. poglavlje Otkrivenja je jasno. Dvije supersile će se pojaviti na kraju vremena: Sjedinjene Američke Države i papstvo. Sjedinjene Države će podržati papstvo tako što će voditi namjeru da primoraju ljude svijeta da obožavaju moć zvijeri (papstvo) i prime njegov žig ili će se suočiti sa smrću.

Sledeća dva pitanja će procijeniti snagu ove dvije supersile.

Koliko je danas papstvo jako i uticajno?

To je vjerovatno najjača religijsko-politička sila na svijetu. Gotovo svaka vodeća zemlja ima službenog ambasadora ili predstavnika države u Vatikanu. Obratite pažnju na sledeće činjenice:

A. Posjeta pape Franja Sjedinjenim Državama 2015. imala je i pastoralne i političke implikacije. Kardinal Timoti Dolan je rekao: „Što više pokušava da se naglasi prestiž i moć papstva, to više ljudi obraćaju pažnju na njega.“ (CBS This Morning, September 22, 2015)

B. Cilj pape je da ujedini hrišćanski svijet. U januaru 2014. Franjo je predsjedao ekumenskim bogoslužjenjem u bazilici Svetog Pavla s pravoslavnim, anglikanskim, luteranskim, metodističkim i drugim hrišćanskim predstavnicima i naglasio potrebu za jedinstvom hrišćana. Franjo je rekao: „Neprihvatljivo je smatrati ‘podjele u Crkvi nečim prirodnim, neizbježnim’, jer ‘podjele ranjavaju Hristovo tijelo [i] narušavaju svjedočanstvo koje smo pozvani dati mu pred svijetom.’“ (Catholic Herald, 27. januara 2014.)

C. Reakcija širom svijeta bila je neodoljiva jer mu se lideri obraćaju za mir. Franjo je bio domaćin molitvenog samita u Vatikanu s izraelskim i palestinskim liderima. Zatim je papa, koji je kao Latinoamerikanac imao veliki kredibilitet u Havani, pomogao da se poploča put otopljavanju odnosa između SAD-a i Kube. (Sylvia Poggioli, National Public Radio, April 14, 2016)

D. Franjova posjeta Americi 2015. izazvala je neviđen odgovor američkih zvaničnika: predsjednik Obama je lično pozdravio papu Franja kada je stigao u američku zračnu bazu, odluka za koju je Bijela kuća rekla da je simbol visokog nivoa poštovanja koje Amerikanci imaju prema Papi. Franjova posjeta uključivala je i prvo obraćanje bilo kojeg pape na zajedničkoj sjednici Kongresa u američkoj istoriji. (Irish Daily Mail, September 23, 2015)

Napomenućemo još da je prethodni predsjednik SAD, Donald Tramp, vjerovatno prezbiterijanac, imao za potpredsjednika

jezuitu Majka Pensa, dok je sadašnji predsjednik, Džo Bajden, sam rimokatolik. Uzgred, dr Entoni Fauči, najviši medicinski savjetnik predsjednika SAD, takođe je jezuita.

Koliko su Sjedinjene Države jake i uticajne danas?

Sjedinjene Države se smatraju najmoćnijom svjetskom vojnom silom i svjetskim centrom uticaja. Obratite pažnju na sledeće:

A. „U ključnim kategorijama moći, SAD će ostati dominantne u doglednoj budućnosti.“ (Ian Bremmer, Time magazine, May 28, 2015)

B. „Ono što u konačnici čini razliku između rata i mira... nisu dobre namjere, jake riječi ili velika koalicija. To je sposobnost, kredibilitet i globalni doseg američke tvrde moći.“ (Senator John McCain, November 15, 2014)

C. „Sjedinjene Države jesu i ostaju jedna nezamjenjiva nacija. To je važno za vijek koji je prošao i biće istina za vijek koji dolazi.“ (President Barack Obama, May 28, 2014)

D. Tadašnji francuski ministar spoljnih poslova Hubert Vérdine rekao je publici u Parizu da je definisao „Sjedinjene Države kao ‘hipersilu’... zemlju koja je dominantna ili preovlađujuća u svim kategorijama.“ (The New York Times, February 5, 1999)

Iako se svakako suočava sa izazovima svoje moći od nacija kao što su Kina i Rusija, ogromna sposobnost Amerike da se suprotstavi agresorima i brzo se rasporedi kada je potrebno i dalje dominira svijetom. Sadašnji ili budući predsjednik Sjedinjenih Država vjerovatno neće oklijevati da iskoristi uticaj zemlje za sprovođenje novih globalnih standarda, posebno ako se promovišu pod motom svjetskog mira i stabilnosti nakon teških globalnog događaja i kriza, bez obzira da li su one stvarne ili instruisane od centara moći.

Koji bi drugi faktori mogli pomoći da se postavi pozornica za svjetski zakon za pogubljenje onih koji odbijaju prekršiti savjest i pogaziti Božju Riječ?

Ne možemo ih sa sigurnošću imenovati, ali nekoliko mogućnosti koje se naziru uključuju:

- A. „Terorističke“ aktivnosti
- B. Nemiri i eskalacija kriminala i zla
- C. Ratovi protiv droge
- D. Veliki ekonomski krah
- E. Epidemije
- F. Nuklearne prijetnje radikalnih nacija
- G. Politička korupcija
- H. Grubo sudsko neostvarivanje pravde
- I. Društvena i politička pitanja
- J. Povećanje poreza
- K. Rapidno rastući nemoral i dekadencija u svijetu
- L. Globalne katastrofe i agenda za spasavanje „majke zemlje“ – borba protiv klimatskih promjena
- M. Radikalne grupe „posebnih interesa“

Reakcija protiv terorizma, bezakonja, nemorala, globalnih pandemija, permisivnosti, nepravde, siromaštva, neefikasnih političkih lidera i mnogih sličnih nevolja lako bi mogla izazvati zahtjev za čvrstim, specifičnim zakonima koji se strogo primjenjuju. Ako se ovome dodaju „prirodne“ katastrofe i nevolje koje će izvjesno uslijediti po Božjem providenju, onda radikalna promjena paradigme u svijetu ne bi trebala da nas iznenadi.

Kako se uslovi u svijetu pogoršavaju, šta će Sotona učiniti da obmane mase?

„Činila je velika čuda – čak je i vatru s neba spuštala na zemlju pred ljudima. Tako je zavela one što žive na zemlji čudima koja su joj bila data da ih čini pred zvijeri i govorila je onima što žive na zemlji da naprave lik zvijeri koja je imala ranu od mača, ali je preživela.“ (Otkrivenje 13:13, 14).

Sjedinjene Države će doživjeti lažno oživljavanje pobožnosti i insistiraće na tome da se donesu religijski zakoni koji bi primorali svaku osobu da učestvuje (ovo je predstavljeno „likom zvijeri“ u

Otkrivenju 13:14). Ljudi će biti primorani da zanemare Božji sveti sedmi dan subotu i da umjesto toga služe na „sveti“ dan zvijeri – nedjelju. Neki će se pridržavati samo iz društvenih ili ekonomskih razloga. Uslovi u svijetu će postati toliko nepodnošljivi da će se kao jedino rješenje predstaviti svjetski pokret „povratka Bogu“, gdje će se svi udružiti u bogoslužnje i molitvu u nedjelju. Sotona će prevariti svijet da povjeruje da moraju ugroziti biblijsku istinu i održati nedjelju svetom. Ali u stvarnosti, poslušnost i obožavanje zvijeri će ukazivati na odbijanje većine ljudi da uđu u Božje kraljevstvo. Nije ni čudo što Isus postavlja takav problem u Otkrivenju zbog obožavanja zvijeri i primanja njenog žiga!

Dok raste interesovanje za lažno probuđenje, šta će se desiti sa istinskim svjetskim probuđenjem koje pronosi Božji narod u poslednje vreme?

Biblija kaže da će cijeli svijet biti „osvijetljen“ slavom (Otkrivenje 18:1). Svaka osoba na zemlji će biti dosegnuta (Marko 16:15) s Božjom porukom o posljednjem vremenu u tri tačke iz Otkrivenja 14:6–14. Božji narod posljednjih dana će rasti velikom brzinom kada će im se veliki broj ljudi pridružiti i prihvatiti Božju ponudu spasenja blagodaću i vjerom u Isusa, uključujući i sve druge važne istine. Mnogi ljudi i vođe iz svih zemalja svijeta odbiće obožavati zvijer i neće prihvatiti njena lažna učenja. Umjesto toga, oni će obožavati i poslušati Boga. Oni će tada primiti Njegov sveti znak na svoja čela (Otkrivenje 7:2-3), čime će biti zapečaćeni za vječnost. Imajte na umu da se ovdje ne radi samo o suboti koja jeste Božji pečat, već o istinskom obraćenju koje rezultira prihvatanjem jevanđelja i Božje autentične objave iz Svetog pisma.

Ovaj duhovni rast među Božjim narodom razbjesniće krivotvoreni pokret. Njegove vođe će postati potpuno uvjerenе da su oni koji odbijaju saradivati sa svjetskim lažnim preporodom uzrok svih svjetskih nevolja (Danilo 11:44). Oni će ih izopštiti da ne mogu da kupuju i prodaju (Otkrivenje 13:16-17), ali Biblija obećava da će hrana, voda i zaštita za Božji narod biti sigurni (Isaija 33:16; Psalam

34:7).

U očaju, koalicija predvođena SAD odlučice izreći smrtnu kaznu svojim neprijateljima (Otkrivenje 13:15). Šta Otkrivenje 13:13-14 kaže da će njegove vođe učiniti da uvjere ljude da je Bog s njima?

Oni će činiti čuda – tako uvjerljivo da će svi osim Božjih vjernih ljudi posljednjeg vremena biti uvjereni (Matej 24:24). Koristeći duhove (pale anđele) Sotone (Otkrivenje 16:13, 14), oni će imitirati mrtve voljene (Otkrivenje 18:23) i čak se predstavljati kao biblijski proroci i apostoli. Ovi lažljivi (Jovan 8:44) demonski duhovi će nesumnjivo tvrditi da ih je Bog poslao da podstaknu sve na saradnju.

Sotonini anđeli će se takođe pojaviti kao pobožni sveštenici, a Sotona će se pojaviti kao anđeo svjetlosti (2. Korinćanima 11:13–15). Lažne mesije će tvrditi da su univerzalni hristosi (Matej 24:23–24). Dok budu glumili mesijanske figure, lako mogu tvrditi da je Hrist promijenio subotu u nedjelju i podstaknuti sledbenike crkava koje drže antibiblijske doktrine da nastave sa svojim svjetskim probuđenjem i podrže njegov „sveti“ dan – nedjelju.

Milijarde, obmanuti pseudo duhovnošću, poklonice se Sotoni i pridružiti se krivotvorenom pokretu koji personifikuje prva Zvijer. „I sva se zemlja divila za zvijeri.“ (Otkrivenje 13:3). Prevara će biti izuzetno efikasna. Ali Božji narod neće biti prevaren, jer sve testira Biblijom (Isaija 8:19-20; 2. Timoteju 2:15). Biblija kaže da se Božji zakon ne može promijeniti (Matej 5:18). Takođe kaže da kada se Isus vrati, svako oko će ga vidjeti (Otkrivenje 1:7) i da neće dotaći zemlju, već će ostati u zraku i pozvati svoj narod da ga sretne u vazduhu (1. Solunjanima 4:16-17).

Kako možemo biti sigurni od moćnih obmana posljednjeg vremena?

A. Testirajte svako učenje prema Bibliji (2. Timoteju 2:15; Djela 17:11; Isaija 8:20).

B. Slijedite istinu kako je Bog otkriva. Isus je obećao da oni

koji ga iskreno žele poslušati nikada neće završiti u zabludi (Jovan 7:17).

C. Budite svakodnevno blizu Isusa (Jovan 15:5).

Napokon, morate sebi postaviti neka sudbonosna pitanja.

Da li ste voljni obožavati i poslušati Boga i Isusa čak i ako to znači ismejavanje, progon i konačno smrtnu kaznu? Da li ste spremni napustiti svoju „otačku vjeru“ i crkvu koja je u očitoj zabludi i biti lojalni samo Bogu? Da li ste svjesni da je taj izbor pitanje vječnog života ili vječne smrti?

PITANJA

Pitanje: Ne izgleda pošteno da će, u konačnoj krizi, ljudi koji nikada nisu čuli Božju istinu nedužno izabrati krivotvorinu i tako biti izgubljeni.

Odgovor: Niko se neće suočiti sa konačnom krizom, a da prethodno nije čuo (Marko 16:15) i shvatio (Jovan 1:9) Božju vitalnu poruku u tri tačke za današnje vrijeme (Otkrivenje 14:6–12). Ljudi će izabrati da prime žig zvijeri samo zato što ne žele da plate cijenu za slijeđenje Hrista i zato što su se nepovratno vezali za satanistički koncept.

Pitanje: O čemu se radi u Armagedonskoj bici u Otkrivenju 16:12–16? Kada, ko i gdje će se boriti?

Odgovor: Armagedonska bitka je poslednja bitka između Hrista i Sotone. Borba će se voditi na zemlji i počće neposredno pred kraj vremena. Bitka će biti prekinuta Isusovim drugim dolaskom.

Šta znači riječ „Armagedon“? Armagedon je naziv za „bitku na veliki dan Boga Svemoćnog“ između Hrista i Sotone u koju će biti uključeni svi narodi svijeta (Otkrivenje 16:12–16, 19). „Kraljevi sa istoka“ su Bog Otac i Sin Božji. „Istok“ u Bibliji simboliše Božje nebesko kraljevstvo (Otk. 7:2; Ezek. 43:2; Mat. 24:27). U ovoj poslednjoj bici, gotovo cijeli svijet će se ujediniti (Otk. 16:14)

da se bori protiv Isusa, Jagnjeta i Njegovog naroda (Otk. 17:14; 19:19). Njihov će cilj biti da zbrišu sve koji odbijaju obožavati zvi-
jer (Otk. 13:15-17).

Ljudi koji odbijaju da prihvate Božju poruku, iako znaju da je istinita, ostaće u velikoj zabludi kako bi vjerovali u laž (2. Solu-
njanima 2:10–12). Misliće da podržavaju Božje kraljevstvo kada
nastoje da unište Njegov narod. Oni će svece doživljavati kao bez-
nadežno prevarene fanatike koji osuđuju cijeli svijet svojim odbi-
janjem da sarađuju u lažnom preporodu.

Sama bitka će biti širom svijeta. Vlade će pokušati da unište
Božji narod, ali Bog će intervenisati. Simbolična rijeka Eufrat će
presušiti (Otk. 16:12). Voda predstavlja ljude (Otk. 17:15). Presu-
šivanje rijeke Eufrat znači da će ljudi koji su podržavali zvi-
jer (So-
tonino kraljevstvo) iznenada povući svoju podršku. Oslonac zvi-
jeri će tako presušiti. Njena koalicija saveznika (Otk. 16:13-14) će se
raspasti (Otk. 16:19; 17:16-17). Isusov drugi dolazak će zaustaviti
ovu bitku i spasiti Njegov narod (Otk. 6:14-17; 16:18-21; 19:11-20).

Nakon 1000 godina, Sotona će odmah izaći na vidjelo kao
vođa snaga protiv Boga i Njegovog naroda. On će nastaviti bitku i
pokušati da zauzme sveti grad. Tada će on i njegovi sledbenici biti
uništeni vatrom s neba, što je jednako izvršnom Božjem sudu i o-
končanju velike borbe. Međutim, svaki Isusov sledbenik biće sigu-
ran u Njegovom vječnom kraljevstvu.

Pitanje: Biblija kaže: „Dolazi čas kad će svako ko vas ubije
misлити da služi Bogu.“ (Jovan 16:2) Da li je moguće da će se to
bukvalno ispuniti u naše vrijeme?

Odgovor: Da. Koalicija svjetskih vlada i religija posljednjeg
vremena konačno će izgubiti svaku simpatiju prema Božjem na-
rodu, onima koji odbijaju da se pridruže globalnom carstvu
obmane ili usvoje nedjeljno bogoslužjenje. Osjetiće da čuda koja
prate njihovo probuđenje dokazuju njegovu valjanost – čuda kao
što su izlječenje bolesnika ili ozloglašeni bogomrzitelji, nemoralne

slavne ličnosti i poznati kriminalci koji se navodno obraćaju. Koalicija će insistirati da se nikome ne dozvoli da upropasti ovaj svjetski preporod. Svi će biti pozvani da ostave po strani lična osjećanja i „fanatična učenja“ (subota, na primjer) i pridruže se ostatku svijeta u njegovom oživljavanju za mir i bratstvo. Oni koji ne pristanu na saradnju smatraće se nelojalnim, nepatriotskim, anarhistima i, konačno, opasnim fanaticima koji se ne smiju tolerisati. Tog dana, oni koji ubijaju Božji narod će misliti da čine uslugu Bogu.

Pitanje: Dok proučavamo Danila i Otkrivenje, čini se očiglednim da je pravi neprijatelj uvijek đavo. Je li ovo istina?

Odgovor: Apsolutno! Sotona je uvijek pravi neprijatelj. Sotona djeluje preko zemaljskih vođa i nacija kako bi povrijedio Božji narod i tako nanio bol Isusu i Ocu. Sotona je onaj koji je konačno odgovoran za svako zlo. Stoga treba da pazimo kako osuđujemo ljude ili organizacije koje su povrijedile Božji narod. Ponekad su gotovo nesvjesni da nekome nanose štetu. Ali to nikada nije istina za Sotonu. On je uvijek potpuno svjestan.

Pitanje: Kako bi smrt pape ili izbor novog predsjednika uticali na proročanstvo o Sjedinjenim Državama u Otkrivenju 13:11–18?

Odgovor: Proročanstvo će se ispuniti bez obzira ko je papa ili predsjednik. Novi predsjednik ili papa mogu privremeno ubrzati ili usporiti ispunjenje, ali konačan ishod je osiguran biblijskim proročanstvom.

Pitanje: Da li su zvijer s jagnječim rogovima iz Otkrivenja 13:11–18 i lažni prorok iz Otkrivenja 16:13 ista sila?

Odgovor: Da. U Otkrivenju 19:20, gdje Bog spominje uništenje antihristove zvijeri, takođe se poziva na uništenje lažnog proroka. U ovom odlomku Bog identifikuje lažnog proroka kao silu koja je „činila znakove“ pred zvijeri „kojima je zavodio one što su primili žig zvijeri i one što su se klanjali njenom liku“. Ovo je jasna

referenca na aktivnosti zvijeri s jagnječim rogovima, koje su opisane u Otkrivenju 13:11-18. Već smo identifikovali zvijer s jagnječim rogovima kao Sjedinjene Američke Države. Dakle, zvijer s jagnječim rogovima i lažni prorok su zaista ista sila, iako potonji ima više religijske konotacije.

Pitanje: Hoće li vjerske zajednice koje pretenduju da su hrišćanske dok u stvarnosti pripadaju duhovnom „Vavilonu“ imati vlastite zamisli o „žigu zvijeri“ i kako će to na njih uticati?

Odgovor: Svakako. Uporno insistiranje „hrišćanskih“ crkvi na doktrinama koje su očigledno lažne (trojstvo, svetost nedjelje, besmrtnost duše...) donosi mješavinu istine i zablude koja onemogućava svojim nosiocima formiranje ispravne religioznosti koja bi ih učinila osjetljivima na pokušaje obmane. Umjesto na neposlušnosti Bogu (lažnom bogoslužjenju), njihova pažnja biće usmjerena na mehanizme koje bi sistem mogao nametnuti (čipovanje, prisilno obilježavanje... nešto čemu se eventualno možete suprotstaviti u sopstvenoj sili). Dakle, ne možete namjerno biti protivnici Božjeg Zakona (bez obzira koliko vještom sofistikom to pravdate), a očekivati da ćete nekako izbje gnuti ili se suprotstaviti primanju „žiga zvijeri“ (vidi: Matej 7:22-23). Drugim riječima, ne možete primiti istinu dok ne odbacite zabludu!

4. Šta je Božji znak ili simbol autoriteta?

„Dao sam im i svoje Subote, da budu znak između mene i njih, da bi znali da sam ja Gospod, onaj koji ih posvećuje.“ (Ezekijel 20:12)

„Reci Izraelovim sinovima: Iznad svega treba da držite moje Subote, jer je to znak između mene i vas kroz sve vaše naraštaje, da biste znali da vas ja, Gospod, posvećujem. Držite Subotu, jer je ona za vas sveta. Ko je oskrnavi, biće pogubljen. Ako neko nešto radi u Subotu, neka se ta duša istrijebi iz svog naroda. Šest dana neka se radi, ali sedmi dan je Subota, dan potpunog odmora, svetinja Gospodu. Svako ko bude radio neki posao na subotni dan biće pogubljen. Neka Izraelovi sinovi drže Subotu, neka praznuju Subotu kroz sve naraštaje. To je trajan savez. To neka bude trajan znak između mene i Izraelovih sinova, jer je za šest dana Gospod stvorio nebesa i zemlju, a sedmog dana je prestao da radi i odmorio se.“ (Izlazak 31:13–17)

„I primio je znak – obrezanje – kao **pečat pravednosti vjere**.“ (Rimljanima 4:11)

U ovim tekstovima Bog kaže da nam je dao svoju subotu kao znak svoje moći da stvara i svoje moći da nas posveti (preobrati i spasi). U Bibliji se riječi pečat, znak, oznaka i biljeg koriste najzajnjenično.¹⁶ Božji znak, subota, predstavlja Njegovu svetu moć da vlada kao Stvoritelj i Spasitelj.

Pečat vjere je vjerovati u Božju riječ onakvu kakva jeste uprkos pokušajima da se promijeni i pogrešno primijeni Sveto pismo od strane papstva (Danilo 7:25), zajedno sa ćerkama velike Majke bludnicama (Otkrivenje 17:5). I veliki dio svijeta slijedi papstvo i

¹⁶ Upporedite Postanje 17:11 sa Rimljanima 4:11 i Otkrivenje 7:3 sa Ezekijelom 9:4.

pale crkve idući njihovim stopama bogoslužnja nedjeljom.

Otkrivenje 7:1–3 kaže da će to biti zapisano na čelima (umovima – vidi Jevrejima 10:16) Njegovog naroda. To će značiti da su u Njegovom vlasništvu i da imaju Njegov karakter. Jevrejima 4:4–10 to potvrđuje govoreći da kada uđemo u Njegov počinak (primimo spasenje), treba da držimo Njegov sedmi dan subotu svetim kao simbol ili znak spasenja. Pravo svetkovanje subote označava da je osoba predala svoj život Isusu Hristu i da je spremna da ide kuda god je Isus vodi.

Pošto je simbol, obilježje Božjeg autoriteta i moći Njegov sveti subotnji dan, čini se vjerovatnim da bi simbol, ili obilježje, Božjeg izazivača – zvijeri – mogao da uključuje i sveti dan. Da li „zvijer“ ima falsifikovani dan odmora? Da vidimo da li je tako.

5. Šta papstvo kaže da je njegov simbol ili oznaka autoriteta?

Obratite pažnju na sledeći odjeljak iz katoličkog katehizma:

„*Pitanje*: Imate li neki drugi način da dokažete da Crkva ima moć da uspostavlja praznike?

Odgovor: Da nije imala takvu moć, ne bi mogla učiniti ono u čemu se svi moderni religiozni ljudi slažu s njom – ne bi mogla zamijeniti obilježavanje nedjelje prvog dana u sedmici, za obilježavanje subote sedmog dana, što je promjena za koju ne postoji biblijski autoritet.“ (Stephen Keenan, *A Doctrinal Catechism* [FRS No. 7.], (3rd American ed., rev.: New York, Edward Dunigan & Bro., 1876), p. 174)

„Katolička crkva je... na osnovu svoje božanske misije, promijenila taj dan sa subote na nedjelju.“ (The Catholic Mirror, official publication of James Cardinal Gibbons, Sept. 23, 1893)

„Protestanti ne shvataju da slavljenjem nedjelje prihvataju autoritet glasnogovornika Crkve, pape.“ (Our Sunday Visitor, February 5, 1950).

„Naravno, Katolička crkva tvrdi da je ta promjena [subote u nedjelju] bila njezin čin... A taj čin je oznaka njenog crkvenog autoriteta u vjerskim stvarima.“ (H.F. Thomas, Chancellor of Cardinal Gibbons)

„Nedjelja je naš znak autoriteta... crkva je iznad Biblije, a ovaj prenos svetkovanja subote je dokaz te činjenice.“ (Catholic Record of London, Ontario Sept 1, 1923)

Kako je papstvo pokušalo promijeniti Božja vremena? Na dva načina: (1) Pokušalo je promijeniti vrijeme subote sa sedmog na prvi dan. (2) Ono je takođe pokušalo promijeniti Božji „vremenski raspored“ za početak i završetak subote. Umjesto da računa

subotnji dan od zalaska sunca u petak uveče do zalaska sunca u subotu uveče kako Bog nalaže (vidi: Postanje 1:5, 8, 13, 19, 23, 31, 2:2-3; Levitski zakonik 23:32), ona je usvojila paganski rimski običaj brojanja dana od ponoći u subotu uveče do ponoći u nedjelju uveče. Bog je predvidio da će ove „promjene“ pokušati da izvrši zvijer ili antihrist.

Obratite pažnju na sledeći dio iz katoličkog katehizma:

„Pitanje: Koji je dan odmora (šabat)?

Odgovor: Subota je dan odmora.

Pitanje: Zašto mi svetkujemo nedjelju umjesto subote?

Odgovor: Mi slavimo nedjelju umjesto subote jer je Katolička crkva prenijela svečanost sa subote na nedjelju.“ [Peter Geiermann, *The Convert's Catechism of Catholic Doctrine* (St. Louis, B. Herder Book Co., 1957 ed.), p. 50.]

„Pitanje: Šta je nedjelja, ili uopšte Dan Gospodnji?

Odgovor: To je dan koji su apostoli posvetili u čast Presvete Trojice, a u spomen da je Hristos Gospod naš uskrsnuo iz mrtvih u nedelju, poslao Duha Svetoga u nedjelju itd. i zato se naziva Gospodnjim danom. Naziva se i nedjeljom po starorimskom nazivu *Dies Solis*, Sunčevom danu, kojem je bila posvećena.“¹⁷ Treba li napominjati da apostoli nemaju ama baš nikakve veze ni sa nedjeljom ni trojstvom? Zanimljiva izjava s obzirom da su „bogosluženje nedjeljom“ i „doktrina o Trojstvu“ oboje proizašli iz obožavanja sunca i Sotone u Vavilonu. I oboje uspostavljeni od Katoličke crkve u sprezi sa državom u 4. vijeku.

Evo još jedne katoličke izjave: „Crkva je iznad Biblije i ovaj prenos svetkovanja dana odmora sa subote na nedjelju je dokaz te činjenice.“ [The Catholic Record (London, Ontario, Canada, Sept. 1, 1923).]

Papstvo u ovim referencama kaže da je njegova uspješna

¹⁷ The Douay Catechism, (An Abridgment of the Christian Doctrine) of 1649, by Henry Tuberville.

promjena svetkovanja subote u bogosluženje nedjeljom dokaz da je njegov autoritet veći ili „iznad“ Svetog pisma.

„Stoga protestanti obilježavanjem nedjelje odaju priznanje autoritetu (katoličke) crkve, uprkos samima sebi.“ [Louis Gaston Segur, Plain Talk about the Protestantism of To-Day (London: Thomas Richardson and Son, 1874): 213]

Papstvo izjavljuje da je „promijenilo“ subotu u nedjelju i da su gotovo sve crkve prihvatile novi sveti dan. Dakle, papstvo tvrdi da je nedjelja kao sveti dan oznaka, ili simbol, njene moći i autoriteta. Riječ *autoritet* dolazi od riječi „autor“. Autor Dekaloga je Bog. I oni ne slijede ovog Autora po vlastitom priznanju, već svoje „crkvene oce“ i autoritet crkve. Ko je vaš autoritet?

Da li je Bog predvidio takav pokušaj promjene?

Da. Opisujući antihrista u Danilu 7:25, Bog je rekao da će „imati namjeru da promijeni vremena i zakon“.

Kako je papstvo pokušalo da promijeni Božji zakon?

Na tri načina: U svojem katehizmu ono je:

(1) izostavilo Drugi Božji uput protiv obožavanja likova i slika, i

(2) skratilo četvrti uput (za subotu) sa 94 riječi na samo osam. Uput o danu odmora (Izlazak 20:8–11) jasno navodi subotu kao sedmi dan u sedmici. Kako je promijenjen od strane papstva u njihovom katehizmu, ta zapovijest glasi: „Sjećaj se da svetkuješ šabatni dan.“ Ovako napisan, može se odnositi na bilo koji dan.

(3) I, konačno, deseti Uput je podijelilo na dvije zapovijesti.

6. Kako bi bilo ko čiste savjesti mogao pokušati promijeniti Božji sveti dan?

Treba znati da je promjena dana odmora započela prije formiranja institucije papske crkve. U svakom slučaju, ta promjena sa subote na nedjelju je nastala, ne autoritetom Hrista ili apostola, već kao rezultat međudjelovanja društvenih, političkih, paganskih i vjerskih faktora. Snažni antijudaizam naveo je mnoge hrišćane da napuste poštovanje subote kako bi se razlikovali od Jevreja u vrijeme kada je judaizam uopšteno, a posebno poštovanje subote, bio zabranjen u Rimskom carstvu.

Proces promjene je počeo 140. godine nove ere, sa Justinom Mučenikom, nastavilo se Konstantinovim nedjeljnim zakonom 321. godine nove ere, ojačao Saborom u Loadikeji (363-364. godine nove ere), i dodatno pojačao saborima i papama sve dok svetkovanje nedjelje nije postalo „univerzalno“ krajem sedmog vijeka. Ključan je bio Laodikejski sabor kada je praktično sasvim ukinut značaj subote.

Pitamo papstvo: „Da li ste zaista promijenili subotu u nedjelju?“ Ono odgovara: „Da, jesmo. To je naš simbol, ili oznaka, autoriteta i moći.“ Pitamo: „Kako ste uopšte mogli pomisliti da to uradite?“ Iako je to relevantno pitanje, pitanje koje papstvo zvanično postavlja protestantima je još važnije. Pažljivo pročitajte:

„Reći ćete mi da je subota bila jevrejska subota, ali da je hrišćanski šabat promijenjen u nedjelju. **Promijenjen! Ali od koga? Ko ima ovlašćenje da promijeni izričitu zapovijest Svemogućeg Boga?** Kad je Bog progovorio i rekao, svetkuj sedmi dan, ko će se usuditi reći: Ne, možeš raditi i obavljati sve svjetovne poslove sedmog dana; ali ćeš svetiti prvi dan umjesto njega? Ovo je najvažnije pitanje na koje ne znam kako možete odgovoriti. Vi ste

protestant i tvrdite da se pridržavate Biblije i samo Biblije; a ipak u tako važnoj stvari kao što je svetkovanje jednog dana u sedam kao svetog dana, vi idete protiv jasnog slova Biblije i stavljate drugi dan na mjesto tog dana koji je Biblija naložila. Zapovijest da se sedmi dan svetkuje jedna je od deset zapovijesti; vjerujete da je ostalih devet i dalje obavezujuće; ko vam je dao ovlašćenje da gazite četvrtu? Ako ste dosljedni svojim principima, ako zaista slijedite Bibliju i samo Bibliju, trebali biste biti u stanju proizvesti neki dio Novog zavjeta u kojem je ova četvrta zapovijest izričito izmijenjena.“ (Library of Christian Doctrine: Why Don't You Keep Holy the Sabbath-Day? [London: Burns and Oates, Ltd.], pp. 3, 4.)

Tragično, i katolicizam i pravoslavlje i protestantizam griješe jer odbacuju Božju subotu – Njegov znak identifikacije.

Ako je zaista dan odmora promijenjen „zbog Hristovog uskrsenja“, kako to pravdaju crkveni apologeti, zar ne bi morao biti redefinisani i Četvrti Božji uput? Da li bi sada ovako glasio: „Sjećaj se dana odmora i smatraj ga svetim. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. A sedmi dan je nedjelja, jer je u taj dan uskrsnuo Gospod Isus Hrist.“ Šta da radimo sa činjenicom da nedjelja nije sedmi nego prvi dan u sedmici? I kakve uopšte veze ima Hristovo uskrsenje sa sedmicom Stvaranja? Razlog za svetkovanje dana odmora se potpuno mijenja. Sedmica stvaranja je isključena. Sada odmor ima konotaciju prazničnog odmora. Sve to ukazuje da je takva tvrdnja potpuno nelegitimna i nelogična. Dakle, ne samo što ova promjena nameće novi dan od odmora, koji to nije, već i zahtijeva kompletno redefinisanje Četvrtog Uputa? I konačno pitanje: da li je Bog nedosledna ličnost? Ili su ipak krivci za ovu nezakonitu promjenu rimski obožavalac „Nepobjedivog Sunca“ – car Konstantin – i tzv. crkveni oci? Odlučite vi!

7. Trojstvo, lažni šabat i žig zvijeri

Sotonina crkva je započela u Vavilonu izgradnjom Vavilonske kule na ravnici Šenar pored rijeke Eufrat oko 350 godina nakon Potopa. U vrijeme izgradnje Vavilona kod Vavilonske kule (Postanak 11:1-4), čovječanstvo se umnožilo i govorilo je jednim jezikom. Huš, koji je bio sin Hama i unuk Noja (Postanje 10:1, 6), pomogao je da se sa svojim sinom Nimrodom isplanira plan po kojem će se vladati svijetom kroz opaku krivotvorenu religiju. Nimrod je bio začetnik **obožavanja Sunca** i osnivač Vavilona. Jedan Targum kaže: „Nimrod je postao moćan čovjek grijeha, ubica nevinih ljudi i buntovnik pred Gospodom.“

Početak Nimrodovog zlog plana potiče od Babela koji je kasnije poznat kao Vavilon (Babilon). Ova grupa ljudi koja prkosi Nebu željela je jednu vladu koja bi vladala svijetom i jednu religiju koja bi obuzela srca ljudskog roda. Ovo je bio Sotonin pokušaj da prkosi Bogu i Njegovom autoritetu, a kolovođa u njegovoj šemi bio je Nimrod. Ali Gospod je sišao i zaustavio ovu pobunu pomiješavši njihov jezik u mnoge jezike kako ne bi mogli razumjeti govor jedni drugih. Čovječanstvo je prekinulo izgradnju Babela i raspršilo se u različite djelove svijeta (Postanje 11:8-9).

Nimrod je imao plan da spoji i ojača ovaj zli religijski sistem i tako se oženio svojom majkom koja je bila Semiramida. Ona je bila prva obožena kraljica Vavilona, a Nimrod je bio prvi oboženi kralj. Semiramida je bila zla kao i njen sin Nimrod, i prodala se Sotoni i obožavanju đavola kao i on. Incest je ovdje korišten kao osnova za ujedinjenje ovog novog lažnog vjerskog sistema. Nimroda i njegovu majku/ženu Sotona će u narednim vjekovima uveliko koristiti da pošalje bezbrojne milione, pa čak i milijarde duša u propast.

Sotonin plan je bio da razvije lažni, suprotstavljeni sistem

religije kako bi odvuкао ljude od obožavanja pravog nebeskog Boga. Ovaj lažni sistem je imao svoj plan žrtvovanja kao što je Bog imao žrtveni sistem. Ali Sotonino pagansko obožavanje zahtijevalo je prinošenje ljudskih bića, koja su često bili sinovi i kćeri obožavatelja. Lažni sveti dan ustanovljen je u čast boga Sunca (Dan Sunca) i to je osmislio Sotona da oduzme Bogu njegov poseban autoritet kao Stvoritelja univerzuma kako je naznačen Njegovim Svetim danom subotom.

Jeste li primijetili kako su okultni simboli tipično obrnuti? Većina nikada nije primijetila da Bog koristi princip 6:1. To jest, imate 6 nečeg normalnog i onda se 7. dogodi nešto posebno. Primjer: Bog je stvorio svijet za 6 dana, a 7. je poseban dan odmora i obožavanja. Usjevi su uzgajani 6 godina, a 7. godine zemlja je mirovala. Robovi su držani 6 godina i trebali su biti oslobođeni 7. godine. Postoji 6 sedmica od Pashe do 7. sedmice koja je Pedesetnica. Postoji 6 mjeseci od Pashe do 7. mjeseca koji je Dan pomirenja.

Prvih šest dana je normalno, ali sedmi dan je „subota Gospoda Boga tvoga“. Zapamtite da okultizam koristi obrnuti simbol ili je suprotan (u suprotnosti) Bogu. Dakle, ako je nedjelja bila Sotonin plan za dan obožavanja, a istorijski smo vidjeli da jeste, onda bi njegova nedjelja bila obrnuta od Božjeg šabata. Umjesto principa 6-1, to bi bilo 1-6. To nisu samo dva dana jedan pored drugog. To je okultni ekvivalent i to nije slučajno, već Sotonin izbor.

Nimrodovi i Semiramidini sledbenici su tako duboko uronili u grijeh i okultizam da su čak i žrtvovali bebe Sotoni u svom obožavanju njega. Ovo je postalo uobičajena praksa sve dok Šem, koji je bio jedan od Nojeva tri sina, u svom gnjevu nije ubio Nimroda i isjekao ga na male komadiće kao primjer drugima da ne čine tako gnusne grijeha i da ne slijede takve zle vjerske prakse.

Aleksandar Hislop je u svojoj knjizi *Dva Vavilona* rekao: „Vavilonska kula je zapravo bila obožavanje Sotone u obliku vatre, sunca i zmije. Međutim, obožavanje Sotone nije moglo biti otvoreno zbog mnogih koji su još uvijek vjerovali u pravog Nojevog

Boga. Tako je u Vavilonu započela misterijska religija gdje se Sotona mogao tajno obožavati.“¹⁸

Zbog Nimrodove smrti, sledbenici Nimroda i Semiramide bili su zapanjeni i doživjeli mnogo tuge. Njihov vjerski heroj je bio mrtav. Plašili su se da nastave sa obožavanjem Sotone iz straha da će se i njima dogoditi ono što se dogodilo Nimrodu, pa se u Vavilonu razvila misteriozna religija u kojoj se Sotona mogao obožavati u tajnosti. Upravo to se dešava ovih poslednjih dana. Sotona koristi misterije i obmane kako bi obmanuo ljude da misle da obožavaju Boga dok zapravo obožavaju Sotonu.

Za kratko vrijeme praktikovanje ove krivotvorene religije je prestalo, ali Semiramida, Nimrodova žena, imala je briljantnu ideju kako može uspješno oživjeti svoju i Nimrodovu pagansku religiju i dati joj novi oblik. Nedugo nakon smrti njenog muža, Semiramida je zatrudnjela. Rekla je da je Nimrod, kada je umro, izašao na Sunce, a Sunce je tada postalo simbol Nimroda. Rekla je ljudima da joj je došao zrak sunca i oplodio je djetetom i da je to zapravo Nimrod koji se vraća u reinkarnaciji boga sunca. Dijete se zvalo Tamuz i ovo troje je obožavano kao personifikacija boga Sunca, i tu nalazimo da je nastala doktrina tri u jednom trojstvu i gdje je prva trijada bogova nastala. Ova misteriozna religija nije bila ništa drugo do obožavanje Sotone.

„Trojstvo je počelo u drevnom Vavilonu sa Nimrodom – Tamuzom – i Semiramidom. Semiramida je zahtijevala obožavanje i za svog muža i sina, kao i za sebe. Tvrdila je da je njen sin bio i otac i sin. Da, on je bio ‘bog otac’ i ‘bog sin’ – prvo božansko neshvatljivo trojstvo.“¹⁹

Tako je Semiramida proglasila da je njen muž Nimrod bog, a ona kao Nimrodova žena boginja. Tada je proglasila da je

¹⁸ Alexander Hislop, *The Two Babylons*, 2nd American ed. (Neptune, New Jersey: Loizeaux Brothers, 1959)

¹⁹ *The Two Babylons*; Alexander Hislop, p.51.

„Kraljica neba“ i da je kao takvu treba obožavati. Tvrдила je da je njen duh bio Mjesec i kada je umrla, stanovala bi na Mjesecu, čak i kada je Nimrod već bio na Suncu. Kakva đavolska oluja mozga inspirisana Sotonom!

Sotona je postavljao temelje za svaki sistem laži i zabluda koji je svijet ikada upoznao. Uzeli su „Božju istinu promijenili je u laž, pa su poštovali i obožavali ono što je stvoreno [Sotonu] umjesto Stvoritelja.“ (Rimljanima 1:25) Ovaj sistem paganizma, iako se izjašnjava kao prava religija, zapravo je obožavanje đavola. Ona ispovijeda i tvrdi da je Božja istina, ali u stvarnosti je Sotonino remek-djelo, „misterija bezakonja“.

Kako je Sotonina crkva dobijala na zamahu, Semiramida je gurnula ovaj satanistički vjerski poredak u podzemlje. Sledbenici ove krivotvorene religije morali su polagati tajne zakletve. Tajna društva (neke današnje lože) su tako imala svoj početak. Osnovane su ispovjedaonice i sveštenstvo. Sledbenici ove paganske religije priznavali su svoje grijehе svojim sveštenicima (tradicionalna crkva je samo nastavila ovu nebiblijsku pagansku tradiciju; vidi takođe 1. Timoteju 2:5; Luka 5:20-21). Na taj način, Semiramida je mogla kontrolisati svoje sledbenike i vršiti vlast nad njima. Hrabro i drsko je izjavila da su ona i njeni sveštenici jedini razumjeli tajne Božje i da su oni jedini mogući put do Boga. Zbog predanosti i straha od ovog lažnog religijskog sistema, sledbenici ove religije su se sa strahom povinovali.

Semiramida i njeni sveštenici Sotone bili su duboko u okultizmu, magiji i iluziji. Bili su majstori laži i obmana. Posvuda su se nalazili kipovi ili idoli ovog kulta majke/djeteta. Semiramida je ubrzo prozvana „Kraljicom neba“ (Aštarta). Njen simbol je postao mjesec, a njen muž Nimrod, zvao se „Baal“ („bog sunca“) i njegov simbol je postalo sunce. Grad Vavilon bio je sjedište obožavanja Sotone sve do njegovog pada u ruke Medijanaca i Persijanaca 539. godine prije Hrista. U to vrijeme su vavilonski paganski sveštenici napustili Vavilon i otišli u Aleksandriju i Pergam.

Treba napomenuti da je većina vavilonskih paganskih sveštenika odlazila u Pergam više nego u Aleksandriju, pa je mnogo vjekova nakon pada Vavilona Pergam postao novo sjedište Sotone (Otkrivenje 2:12-13), ali oko 129. godine n.e., ukazala im se prilika da napuste Pergam i odu u Rim i tako je Rim postao konačno sjedište Sotone gdje je postavio svoju crkvu, pa je stoga obožavanje Sunca, koje se prakticalo nedjeljom, bilo najzastupljenije u Aleksandriji i Rimu do Hristovog vremena.

Crkveni historičar Sokrat Skolastik (5. vijek) je napisao: „Jer iako skoro sve crkve širom svijeta slave svete tajne [Gospodnju večeru] svake subote svake sedmice, ipak hrišćani Aleksandrije i Rima, zbog nekih drevnih tradicija, prestale su to raditi.“²⁰

Tako je obožavanje Bala bilo u punom jeku. Brzo se proširilo na mnoge djelove svijeta. U Egiptu je Semiramida postala poznata kao „Izida“, „Kraljica neba“. Nimrod je postao poznat kao „Oziris“, muž/sin, i često nazivan „Horus“ (bog sunca). U Fenikiji, Semiramida i Nimrod su obožavani kao ili poznati kao Ašterat i Tamuz; u Grčkoj, Afrodita i Eros; u Rimu Venera i Kupidon, a u Kini Majka Šing Mu i njeno dijete.

Kada je svake godine počela hladna sezona, vjerovali su da ih njihov bog sunca napušta. Bilo je to 25. decembra kada su primijetili postepeni povratak boga sunca. Tako su ovaj dan nazvali rođenjem sunca. Tamuz je bio slavljen kao sin sunca. Bio je idoliziran i čak obožavan, a prvo slovo njegovog imena postalo je simbol obožavanja sunca. Ljudske žrtve bogu sunca prinošene su na ovom početnom slovu napravljenom od drveta, poznatom kao krst „T“, a ovo „Tau“ za Tamuza je i pravo porijeklo tradicionalne predstave krsta i osjenjivanja u znaku krsta. Njegov rođendan 25. decembra sve se više poštuje. Sotona je radio mnogo godina prije začeca i rođenja pravog Mesije kako bi kroz obožavanje sunca kriotvorio Njegovo čudesno začecje i rođenje. Sotona je mnogo puta

²⁰ Socrates Scholasticus, Ecclesiastical History, Book 5, ch. 22.

uspeo da odvede Božji narod u grijeh i pagansko obožavanje sunca.

Pravi datum Hristovog rođenja je najvjerojatnije polovinom septembra, ali pošto tačan datum Hristovog rođenja nije bio poznat, predloženo je: „Zašto to ne nazvati istim datumom kao i Tamuzovo rođenje, a to je bio 25. decembar?“ To je bilo vrijeme kada je sunce doseglo najnižu tačku na horizontu i krenulo natrag u nebo i tako je bog sunca takoreći oživio. Tako je postepeno 25. decembar postao poznat kao Hristov rođendan. Papska crkva je konačno ustanovila posebnu misu na taj dan, „Hristovu misu“, i tako je 25. decembar postao „Božić“. Badnjak koji gori u vatri praćen zelenim drvetom osvjetljenim svijećama, sve je proizašlo iz paganskog obožavanja koje je predstavljalo da je Nimrod mrtav, dok je njegov duh još uvijek živio na suncu i ponovo je bio živ u Tamuzu, njegovom sinu.

Isus je razapet i uskrsnuo u proljeće, u vrijeme praznika mjeseca. Đavo je ponovo bio na djelu da donese ideju da se proslava u isto vrijeme kada i pagani, ali da se nazove „u čast uskrsnuća“. A što se tiče obožavanja boginje mjeseca Semiramide, takozvane kraljice neba, kolači KRALJICI NEBA su bili okrugli i na njima je bio izrezan krst u čast boga sunca, a prinošeni su kraljici neba i danas se zovemo „vruće krsne pogačice“ (vidi: Jeremija 7:16-18). Četrdeset dana „plakanja za Tamuzom“ postao je post, a na kraju posta došla je Uskršnja nedjelja.

Ova boginja Ištar (od koje potiče riječ „Easter“ na engleskom jeziku) postala je poznata kao boginja proljeća kao u „novom životu“, ili kako istorija bilježi, „boginja reprodukcije“. Pagani bi odlazili na neku planinsku stranu u nedjelju rano ujutro i obožavali ovu boginju dok sunce izlazi na istoku. Predali su se nemoralu i nepristojnosti svakog opisa. Jaja i zečevi su korišteni kao simboli plodnosti i klijanja, a time i „novog života“. Sve je to postepeno ušlo u Crkvu i sve je to blagosloвила Katolička crkva i dala svijetu. I neki ljudi se pitaju zašto Bog Katoličku crkvu naziva Vavilonom!

„Upotreba hramova, i to posvećenih određenim svecima, i

povremeno ukrašenih granama drveća; tamjan, lampe i svijeće; zavjetne prinose o oporavku od bolesti; sveta voda; azili; praznici i godišnja doba, korištenje kalendara, procesije, blagoslovi na poljima; sveštenička odežda, tonzura, bračni prsten, okretanje ka istoku, ikone kasnije, možda crkveni napjevi i *Kirie Eleison* [Gospodi pomiluj] su svi paganskog porijekla i posvećeni usvajanjem u Crkvu.“²¹

„Često se optužuje... da je katolicizam prekriven mnogim paganskim inkrustacijama. Katolicizam je spreman da prihvati tu optužbu, pa čak i da se time hvali... veliki bog Pan zapravo nije mrtav, on je pokršten.“²²

Kako je vrijeme prolazilo, priče su se širile svijetom o Semiramidi i Nimrodu jer je obožavanje Bala bilo posvuda. Semiramida i Nimrod su slavljani pod raznim imenima: Nimrod ili Bal bog sunca, Semiramis ili Aštarta, Kibela (Boginja Majka) Azija, Deo-ius (Azija), Fortuna (paganski Rim), Dječak Jupiter (paganski Rim), Izida (Kraljica neba) Egipat, Alah ili Alilah (boginja Mjeseca kod Arapa), Oziris ili Horus (Egipat), Isi (Boginja Majka) Indija, Isvara (Indija), Venera (Rim), Kupidon (Rim), Ašterat (Fenikija), Tamuz (Fenikija), Afrodita (Grčka), Eros (Grčka), Irena (Boginja mira) Grčka, Dječak Plutus (Grčka), Ištar (Vavilon), Kri-lati (Vavilon), Rea (Majka bogova), Orion (sazviježđe), Dijana (e-feška), Bahus (Bog zabave) iz antičke Grčke, Šing Mu (Sveta Majka Kine), Kentaur (Grčka)...

Čitav svijet je pao u politeizam (obožavanje mnogih bogova ili idola). Čovječanstvo više nije željelo služiti pravom i živom Bogu i prihvatiti Njegov biblijski plan spasenja (Rim. 1:18-32).

Oko 2000. godine prije Hrista, u Abramovo vrijeme, obožavanje Bala i njegovi paganski obredi toliko su proželi ljudsku rasu

²¹ An Essay on The Development of the Christian Doctrine John Henry “Cardinal Newman” p. 373.

²² The Story of Catholicism, p 37.

da je Bog pozvao Abrama iz nje da bude rodonačelnik nacije ljudi (Izraelaca ili Jevreja) koju će Bog poučiti preko Mojsija i proroka da budu blistavo svjetlo i primjer pobožnosti paganskim narodima i da im otkriju Božji plan spasenja (Postanje 11:26 - 12:1-5; Izlazak 19:5-6; Jevrejima 11:8).

Jevreji su bili veoma blagosloveni od Boga kao Njegov izabrani narod, koji je trebalo da služi kao Njegovi predstavnici pobožnosti onim paganskim narodima koji su bili zarobljeni paganstvom, da evangelizuju te bezbožne narode i da im pokažu Božju ljubav. Jevrejima je u više navrata rečeno da ako budu griješili služeći drugim bogovima, ako odstupe od Gospoda i iznevjere Boga u svojoj misiji kao Njegovi predstavnici u tim nacijama zarobljenim u obožavanju Bala, Jevreji će užasno patiti od Božje ruke i biti rasijani u sve narode na zemlji (vidi: Ponovljeni zakon 4:1-40; 6:14-18; 7:6-26; 8:6-20; 10:12-20; 11:1-28; 12:28-32; 29:16-29 30:11-20).

Zbog neposlušnosti Božjim uputima da budu vjerni u obožavanju i služenju pravog i živog Boga, Jevreji su morali patiti. Kako je vrijeme prolazilo, Jevreji su se još više uključivali u pagansko bogoslužjenje uprkos Božjim upozorenjima i kaznama. Godine 722. prije Hrista deset sjevernih plemena su zarobili Asirci i raspršili se da se više nikada ne vrate, a 586. prije Hrista Vavilonjani su zauzeli Judu i Jerusalim. Ovo je bio treći put da se Vavilon sukobio s njima, ali je ovaj put doveo do njihovog potpunog uništenja jer je sve bilo srušeno. Nakon vavilonskog ropstva 539. godine prije Hrista, kada je Vavilon pao u ruke Persijanaca, Persijanci su dali Jevrejima u Vavilonu dozvolu da se vrate u Jerusalim.

Mnogi Jevreji su se vratili u Palestinu tokom godina 539. p.n.e., 457. p.n.e. i 445. p.n.e. Drugi su se nesumnjivo vratili između tih godina i nakon 445. p.n.e.

70. godine nove ere Rimljani pod generalom Titom zauzeli su Jerusalim i progonili Jevreje. U to vrijeme došlo je do konačnog rasijanja Jevreja. Nakon 70. godine nove ere, Jevreji su bili raspršeni

u sve narode svijeta da pate. Gotovo svi narodi koji su primili Jevreje na kraju su se okrenuli protiv njih i progonili ih. Jevreji su bili najomraženiji i najproganjaniji narod u historiji i patili su više nego bilo koji drugi narod. Oni su bili neposlušni Bogu i morali su da pate kako je Bog rekao da hoće.

Kada je Rimsko carstvo bilo na vlasti tokom Isusovog zemaljskog života i tokom ranog perioda hrišćanske zajednice, rimski cezari su obožavani kao bogovi. Prve hrišćane su proganjali Rimljani jer se nisu htjeli pokloniti paganskim cesarima. Sotona je upravljao ovim progonom prvih vjernika u nastojanju da iskorijeni hrišćanstvo. Ali umjesto da zbriše hrišćanstvo, progon je rezultirao njegovim rastom! Kako je sve više hrišćana ubijano, sve više i više hrišćana je ustajalo da ih zamijene. Sotona je vidio da njegov usmjereni progon ranih vjernika neće uništiti hrišćanstvo pa je krenuo da napadne Zajednicu iznutra umjesto izvana.

Sotona je smislio plan kojim će postaviti temelje i osnovati svoju lažnu crkvu. Pod Sotoninim vođstvom paganizam će dobiti novo lice. Sotona bi svijetu predstavio svoju verziju „hrišćanske crkve“. Kao što je ranije navedeno, cezari su obožavani kao bogovi. Kako je Rimsko carstvo bilo blizu raspada, paganski cezari nisu željeli izgubiti moć u kontroli svijeta, pa su se odlučili za plan kojim će zadržati svoju moć i uticaj u svijetu. Rimski cezari su jednostavno zamijenili svoje rimske toge za vjerske kostime. Tako su mogli kontrolisati svjetske vlade i njihove ekonomije putem religije.

Nakon što je Konstantin pobijedio Maksencija 312. godine nove ere u bici za prijesto Rima, Sotona je nastavio sa svojim pametnim planom da izgradi sopstvenu verziju „hrišćanske crkve“. Nakon svog uzdizanja na rimski tron, Konstantin je 313. godine izdao svoj Edikt o toleranciji kako bi zaustavio progon vjernika u Hrista. Pod Konstantinom je hrišćanska zajednica neko vrijeme našla olakšanje od progona. Sotona je sada privremeno zaustavio progon hrišćana izvana, ali će sada nastaviti da djeluje kroz Crkvu

iznutra.

Pod Sotoninim vođstvom, Konstantin je sazvaio „Nikejski sabor“ i predsjedavao kao „Sumus Pontifeks“, pod službenom titulom pape. Konstantinov posao je bio da pomiješa paganstvo sa izopaćenim oblikom hrišćanstva kako bi njegova nova vjerska organizacija izgledala respektabilno. Ova mješavina paganizma s nekim Hristovim učenjima bila je Sotonina verzija „hrišćanske crkve“. Ovu moćnu religijsku instituciju će Sotona kasnije koristiti da pošalje milione duša u propast i da izazove smrt mnogih hrišćana koji vjeruju u Bibliju.

U ovoj vavilonskoj paganskoj crkvi dogodile su se mnoge promjene. Pod Konstantinom, paganima je bilo dozvoljeno da u crkvu unesu svoje kipove i idole Semiramide, „Kraljice neba“ i Nimroda, „Bala“, „Boga Sunca“. Imena su promijenjena u Djevica Marija, „Kraljica neba“ i mali Isus kao „Sin boga Sunca“. Ikono grafija jasno prikazuje paganske simbole kao što su trozubac na glavi onoga što je navodno beba Isus, te ruka prikazana sa dva prsta i istaknutim palcem, što je još jedan način simbolizacije trozupca i predstavlja sotonski znak ruke koji simbolizuje okultne moći. Ovo takođe koriste visoki crkveni zvaničnici i sveštenici u blagoslovima prizivajući znak krsta pokretom desne ruke s dva prsta i nehajno ispruženim palcem. Takođe se nalazi u slobodnom zidarstvu čije porijeklo se može naći u Katoličkoj crkvi. Katolička crkva pogrešno kaže da je Petar bio prvi tzv. papa ovog papskog sistema, a zapravo je to bio Konstantin. Pod Konstantinom kao prvim papom, rimokatolička institucija kakvu danas poznajemo imala je svoj početak.

Rimokatolička crkva je rasla u moći jer su ljudi u Rimu ponovo bili pod sveštenicima i svakim narednim papom. Konstantin je imao pedeset Biblija napravljenih od izopaćenih rukopisa koje su sačinili paganski obožavaoci Bala iz Aleksandrije. Aleksandrija nije bila samo sjedište obožavanja Bala, već je bila i sjedište najliberalnijih filozofa. Ti zli filozofi proizveli su vlastitu izopačenu

verziju Biblije, a pedeset takvih primjeraka je napravljeno da bi ih Konstantin dao novoj „Crkvi“ kojom je on predsjedavao. Latinska *Vulgata*, čiji je autor Jeronim, zasnovana na gornjih pedeset Biblija, kasnije je postala rimokatolička Biblija, koja je bila sakrivena od naroda kako bi nebiblijske tradicije imale veći naglasak u glavama papinih sledbenika.

Gore navedene informacije mogu se naći u knjigama *Dva Vavilona* Aleksandra Hislopa i *Andeo svjetlosti* Džeka Čika. Aleksandar Hislop u svojoj knjizi takođe prati rimokatoličke sakramente, ceremonije, doktrine, ispovjedaonice, sveštenstvo, itd. do drevnog vavilonskog obožavanja Bala. Rimokatolicizam je zasnovan na drevnom vavilonskom obožavanju Bala i na predanjima crkvenih otaca stvorenih od strane čovjeka. Katolicizam se ne zasniva na učenju Božje Riječi ili na biblijskom planu spasenja. Dakle, nalazimo da je Sotona imao dugoročni plan za svoju crkvu i obožavanje sunca, koje se praktikovalo nedjeljom, a u početku je bilo najraširenije u Aleksandriji i Rimu. Iz ovog paganskog obožavanja sunca proizašli su i **doktrina o trojstvu i nedjeljno bogoslužje**. Previše ljudi je prebrzo da otpiše Četvrti Uput Dekaloga kao nevažan kada je to očigledno.

Očigledna je, dakle, neraskidiva veza između obožavanja Trojstva i svetkovanja nedjelje kao lažnog šabata. Oni dolaze iz istog izvora i nalaze se u istom paketu. Tačnije, trojstvo je osnovna doktrina i svako druge učenje, pa tako i nedjelja, zasnivaju se na misterioznom bogu kojeg obožavaju. I to je najveća „misterija Vavilona“ – bogoslužje zasnovano na remek-djelu Sotone – koje se svodi na obožavanje lažnog boga tj. njega.

„Misterija trojstva je središnja doktrina katoličke vjere. Na njemu se zasnivaju sva ostala učenja crkve.“²³

„Tajna Presvetog Trojstva je središnja tajna hrišćanske vjere i života. To je tajna Boga u sebi. Stoga je izvor svih ostalih tajni

²³ Handbook for Today's Catholic, p. 16.

vjere, svjetlo koje ih prosvjetljuje. To je najosnovnije i najbitnije učenje u ‘hijerarhiji istina vjere’.²⁴

„Nedjelju za nedjeljom trebamo se u duhu zahvalnosti prisjećati darova koje nam daje Presveto Trojstvo. Otac nas je stvorio i predodredio; prvog dana u sedmici On je započeo djelo stvaranja. Sin nas je otkupio; nedjelja je ‘Dan Gospodnji’, dan Njegovog uskrsenja. Duh Sveti nas je posvetio, učinio nas svojim hramom; u nedjelju je Duh Sveti sišao na malu Crkvu. **Nedjelja je, dakle, dan Presvetog Trojstva.**“²⁵

Oni, dakle, drže nedjelju zbog trojstva. To su temelji na kojima lažna religija stoji ili pada. Stoga će i Trojstvo i nedjelja morati biti uključeni u konačno nametanje i primanje žiga zvijeri. Držanje Subote samo po sebi nije dovoljno, jer svetkovati „pravi“ dan odmora bogoslužeci paganskom Trojstvu (kamufliраним lažnim bogovima) je bezvrijedno pred Bogom (sadašnja pozicija crkve Adventista sedmog dana).

Zapazimo da se i biblijska religija zasniva na ovom principu – Božji identitet je neraskidivo povezan sa Njegovim autentičnim danom odmora! Drugim riječima, ne može se redefinisati istina o Bogu i ne može se redefinisati Božji Zakon. Koje god da uradite – ili oboje zajedno – rezultat je otpad!

²⁴ Katehizam Katoličke crkve, 234.

²⁵ Solemnity of the Most Holy Trinity, uCatholic, May 27, 2018.

8. Solarizacija hrišćanstva

Šta se dogodilo sa hrišćanstvom u ranoj istoriji Rima?

Crkva je ustanovila obožavanje trojstva. Tako je svela hrišćansku teologiju u jednu ludu rečenicu: Bog je postao Svoj vlastiti Sin, oplodio djevicu Sobom, da bi se žrtvovao Sebi, da bi umirio Sebe i oprostio ti grijehе.

To je hrišćanska kratka reklama. Kad je čujete oslobođenu teološkog žargona, zvuči kao kosmička satira božanskog narcizma. Ali postaje još gore. Tradicionalno hrišćanstvo nije samo teološka pereca; to je rimski carski remiks – kult sunca u hrišćanskoj odjeći, s Konstantinom kao direktorom marketinga.

OD PAGANSKOG SUNCA DO HRIŠĆANSKOG SINA

Kada je car Konstantin došao na vlast, Rim je već imao državnog boga: *Sol Invictus*, Nepobjedivo Sunce. Njegov festival, *Dies Natalis Solis Invicti* (25. decembra), slavio je ponovno rođenje Sunca odmah nakon zimskog solsticija.

Kada se Konstantin „preobratio“ na hrišćanstvo, nije izbrisao ovaj solarni okvir – on ga je preimenovao. Odjednom je za Isusov rođendan određen 25. decembar. To nije bilo božansko otkrivenje; to je bio marketinški potez.

Evo nekih paralela koje ne možete ignorisati:

- *Dies Natalis Solis Invicti* (25. decembar) → Prenamijenjen kao Isusov rođendan (poslije Konstantina).
- Sunčevi oreoli i solarne kočije → Rani hrišćanski mozaici prikazuju Isusa kao Heliosa, kako jaše sunčeve kočije.
- Nedjelja, Dan Sunca → Konstantin propisuje hrišćansko bogosluženje nedjeljom.

Ovo nije bila slučajnost. Bio je to namjerni sinkretizam – marketinški potez Rima usmjeren na izgradnju carstva.

ZIMSKI SOLSTICIJ: SMRT I USKRSNUĆE SUNCA

Mnogo prije hrišćanstva, zimski solsticij se slavio kao kosmička drama smrti i ponovnog rođenja. Oko 21. i 22. decembra, sunce kao da „umire“, tonući na najnižu tačku i zadržavajući se tri dana u gotovo stagnaciji. 25. decembra „uskrsava“, penjući se više na nebu, signalizirajući duže dane i trijumf svjetlosti nad tamom.

Rimski festival *Sol Invictus*, nordijski *Yule*, persijski mitraistički obredi – svi su slavili ovo ponovno rođenje svjetlosti.

Kada je Crkva krunisala 25. decembar kao Isusov rođendan, to nije bilo slučajno. To je bilo prisvajanje ovog motiva solarnog uskrsnuća. Sin Božji je postao zamjena za Boga Sunca.

TROJSTVO: KONSTANTINOVA HOMOUSIJSKA BOMBA

Konstantin pretvara hrišćanstvo u teološki lavirint. Riječ „Trojstvo“ se nigdje ne spominje u Bibliji. Niti se spominje koncept Isusa kao „istog bića“ (homousios – „iste suštine“) s Bogom.

Ta riječ, ὁμοούσιος, bila je Konstantinov politički udarac na Nikejskom saboru (325. godine nove ere). To je platonski, filozofski faktor laži – a ne Sveto pismo.

Rana crkva je bila podijeljena:

- Arije: Isus je bio božanski, ali rođeno ili stvoreno biće (nije vječan s Bogom).
- Atanasije: Isus = Bog, ista suština, bez postavljanja pitanja.

Konstantin nije mario za istinu. Želio je jedinstvo. Stoga je nametnuo formulu *homousios* u Nikejski simbol vjere. Preko noći, vjerovanje u Trojstvo postalo je obavezno. Biskupi koji se nisu slagali bili su prognani.

Tako je hrišćanstvo prešlo put od raznolikog Isusovog pokreta do imperijalne dogme u kojoj logika umire.

OD OBOŽAVANJA SUNCA DO OBOŽAVANJA SINA

Konstantinova briljantnost nije bila u preobraćenju na hrišćanstvo – već u preobraćenju hrišćanstva u rimsku solarnu religiju.

Zadržao je sav paganski namještaj:

- Datum (25. decembar).
- Dan bogoslužjenja (nedjelja).
- Simboli (oreoli, sunčevi zraci, prijestone kočije).
- Naslovi (Svjetlost svijeta, Jutarnja zvijezda).

Hrišćanstvo je postalo solarni kult s krstom pribijenim na njega. „Svjetlo svijeta“ postalo je rimski žig koji sija za Cezarovo carstvo.

NAJVEĆI MAGIČNI TRIK OTPALOG HRIŠĆANSTVA

Hrišćanska crkva je usvojila Trojstvo koje se nigdje ne spominje u Svetom pismu. Proglasila je to „misterijom“ kada se uruši pod pritiskom logike. Ukrala je rođendan, slike i naslove Sol Invictusa, nadajući se da niko ne primjećuje da je „svjetlost svijeta“ slogan Boga Sunca.

Primijetili smo.

Konstantin nije stvorio hrišćanstvo, već ga je pretvorio u oružje. Uzeo je hrišćanski motiv i dao mu solarnu krunu, spajajući Sol Inviktusa s Isusom kako bi izgradio religiju podobnu za imperijalnu kontrolu.

Trojstvo? To je bio poslednji marketinški trik: Bog je postao Svoj vlastiti Sin, žrtvovao Sebe Sebi i to nazvao spasenjem.

Ali Konstantinov teološki udar nije samo podijelio vjerovanja – preoblikovao je samu sliku Hrista. Umjetničko odjeljenje carstva bilo je jednako zauzeto kao i njegovi biskupi.

ISUS KAO SOL INVICTUS – BOG SUNCA

Uzmimo za primjer mozaik iz 3. vijeka ispod Bazilike Svetog Petra (Vatikanska nekropola). Ovdje je „Isus“ prikazan kao Helios u svojoj svojoj solarnoj slavi:

- Zlatni zraci eksplodiraju iz njegove glave – ista kruna sa šiljcima kakvu biste našli na Apolonu ili Sol Inviktusu.

- On doslovno upravlja kvadrigom, solarnom kočijom sa konjima.
- Ništa na ovoj slici ne govori o jevrejskom rabinu. Sve vrišti kao pagansko božanstvo sunca preimenovano u hrišćansku identifikacijsku pločicu.

Zamislite sastanak „marketinškog“ tima: „Rim voli svog solarnog boga. Ne možemo tek tako ubiti taj brend. Pa... šta ako samo zalijepimo Isusovo lice na Heliosa?“

Problem riješen.

Hrist kao Sol Invictus – mozaik ispod Bazilike Svetog Petra, na

plafonu grobnice Julija. Prikaz Hrista kao boga sunca Heliosa ili Sol Invictusa koji se vozi u svojim kolima. Hrišćanska i paganska vjerovanja su kombinovana u ovom mozaiku iz 3. vijeka koji prikazuje Hrista kao boga sunca. Trijumfalnog Hrista/boga, sa zracima koje mu izbijaju iz glave, vuku dva propeta konja u svojim kolima. Dionizijeve loze u pozadini postaju Hristove loze.

Dok su mozaici krunisali Isusa u solarnoj veličini, teolozi su se i dalje gušili u matematici tri jednako jedan.

VELIKA NEGACIJA TROJSTVA: SVAKA ANALOGIJA JE JERES

Hrišćani su proveli 1.700 godina pokušavajući da „Tri = Jedan“ manje zvuči kao božanska matematička greška. Rezultat? Komični skup analogija toliko loših da bi se mogle naći na listi najglupljih teoloških primjera historije. Proći ćemo kratko neke od njih.

1. Voda, led, para

„Bog je kao voda: tečno, čvrsto i para – tri oblika, jedna supstanca!“

Ne. To je modalizam – ideja da je Bog samo jedno biće koje nosi tri maske, mijenjajući uloge poput božanskog glumca u monodrami. Jeres!

2. Djetelina s tri lista

„Trojstvo je kao djetelina – tri lista, ali jedna biljka!“

Lijep pokušaj, ali to je parcijalizam – gdje je svaka „osoba“ Trojstva samo jedna trećina Boga, poput božanskih Voltronovih djelova. Jeres!

3. Analogija uloga

„To je kao jedan čovjek koji je otac, sin i muž!“

Ah da, Bog koji igra uloge – samo mijenja kostime u različite persone. Ovo je čisti sabelijanizam, gdje su „Otac, Sin i Duh“ samo promjene kostima. Jeres!

4. Sunce, svjetlost i toplina

„Otac je sunce, Sin je svjetlost, a Sveti Duh je toplina!“

Ne. Ovo pretvara Sina i Duha u puke emanacije Oca, a ne u ravnopravna bića. To je degradirano božanstvo. Jeres!

5. Analogija s jajetom

„Trojstvo je kao jaje – ljuska, bjelance i žumance!“

Ovo je opet samo parcijalizam – i ujedno odvratno poređenje. Jeres!

Svaka analogija koju možete izmisliti je ili modalizam, parcijalizam ili triteizam. Čak je i rana Crkva izgubila strpljenje:

„Ne pokušavajte to objasniti – samo ga nazovite Misterija i prestanite postavljati pitanja.“

Ako se doktrina uruši svaki put kada je opišete, možda problem nije u analogiji – možda je problem u doktrini.

OREOLI: PRERUŠENE PAGANSKE SOLARNE KRUNE

Aureola, sada ikonična u hrišćanskoj umjetnosti, nije nastala od svetaca. To je nimbus sunca – simbol božanskog sjaja koji se stoljećima koristio u paganskoj umjetnosti za prikazivanje božanstava poput Apolona, Mitre, pa čak i careva koji su tražili božansku naklonost. Hrišćanstvo ga je samo potpuno prenamijenilo.

Sledeći put kada vidite Isusa sa sjajnim krugom iza glave, gledate u rimski paganski alat za vizuelni marketing. Oreol nije nastao u Betlehemu. Potiče iz solarnih kultova Rima. Svijetleći diskovi iza Hristove glave? Nekada su krunisali Sol Invictusa, Heliosa i Mitru – blistave bogove neba. Hrišćanstvo nije izmislilo ovu simboliku. Ono ju je naslijedilo i preimenovalo.

KONSTANTINOV NOVČIĆ

Čak i nakon svog takozvanog preobraćenja, Konstantin je kovao novčiće s prikazom Sol Inviktusa. Ponekad bog sunca doslovno predaje caru kuglu božanske moći. Na poledini počinjete vidjeti

hrišćanske simbole poput Chi-Rhoa. Slučajnost? Ne.

Janusovsko spajanje. Janus je bio rimski bog dualnosti, prikazan s dva lica, koji gledaju u oba smjera. Konstantin je igrao istu igru, suočavajući se istovremeno sa Solom i Hristom.

Konstantin nije napuštao Sol Invictusa – on ga je miješao s Isusom. Njegova poznata uredba o bogoslužnju nedjeljom (*Dies Solis* – Dan Sunca) nije bila „hrišćanski“ potez. To je bio paganski kontinuitet prikriven kao hrišćanska reforma.

Hrišćanstvo nije iskorijenilo pagansko obožavanje sunca; ono ga je apsorbovalo, zadržalo praznik (25. decembra), sačuvalo solarnu simboliku i jednostavno rebrendiralo božanski arhetip. Konstantinov genij nije bio u teološkoj dubini – bio je u marketingu.

KONSTANTINOVA PRAVA RELIGIJA BILO JE SUNCE

Konstantin se često smatra prvim „hrišćanskim carem“, ali istorijski trag govori drugačije. Njegovo takozvano preobraćenje u bici kod Milvijskog mosta nije ga dovelo do crkvenih klupa – dovelo ga je direktno do prijestola, sa Sol Invictusom.

Novčići kovani pod Konstantinom nakon njegovog navodnog preobraćenja u hrišćanstvo nose natpis *Soli Invicto Comiti* – „Nepobjedivom Suncu, pratiocu cara“. To nisu bili neki paganski ostaci iz ranijih vladavina. To je bila aktivna carska propaganda, osmišljena kako bi se pojačala uloga Boga Sunca kao Konstantinovog božanskog pokrovitelja.

I ovo nije bilo suptilno. Konstantin je nastavio promovisati Solovu simboliku tokom cijele svoje vladavine: sunčeve bljeskove, zlatne zrake, solarne oreole – simbole koji su kasnije reciklirani u hrišćansku ikonografiju, s Isusom u središtu.

Soli Invicto Comiti nije ukinut. Kršten je.

KONSTANTIN NIJE ČAK NI NIKEJSKI HRIŠĆANIN

I evo ključne stvari: čovjek koji je svima nametnuo Trojstvo i nedjelju nije čak ni bio kršten do samrti – i to ne od strane nikejskog biskupa, već od strane jednog arijanaca.

Upravo tako. Car koji je uveo zakon *homousios* umro je držeći se iste teologije koju je javno osudio. Ako to ne vrišti „sve je ovo bila politika“, onda ništa ne vrišti.

Jevanđelje je razapeto u Nikeji.

Ono što se uzdiglo iz groba bilo je obožavanje Sunca sada odjeveno u lažno hrišćansko ruho. Dan sunca je nastavio da se svetkuje kao „hrišćanska“ nedjelja. Implikacije Konstantinovog nedjeljnog zakona iz 321. godine bile su dalekosežne, utičući i na vjerske i na društvene prakse. To je značilo da su hrišćani koji su ranije svetkovali sedmi dan, subotu, sada morali preći na nedjelju. Osim toga, ovaj zakon je pojačao ideju da je hrišćanstvo usklađeno s rimskom kulturom i autoritetom, budući da je nedjelja već bila značajan dan za pagansko obožavanje. Ljudi su uslovljeni da vjeruju da je nedjelja nekako sveti dan!

Uprkos tome što je legalizovao hrišćanstvo u Carstvu, Konstantin je ostao paganin, obožavajući paganske bogove, posebno bogove sunca Mitru i Apolona:

- Konstantin je služio kao oficir u rimskoj vojsci u Britaniji, pod svojim ocem Konstancijem, koji je postao Cezar na zapadu 293. godine. Bog kojeg su obožavali rimski oficiri bio je Mitra, bog sunca, pravde, ugovora i rata. Arheolozi su pronašli dokaze da su Mitru obožavali oficiri Konstantinove matične kasarne u Britaniji.

- Godine 310. nove ere, Konstantin je tvrdio da je vidio viziju boga sunca Apolona i javno se zavjetovao da će mu služiti.
- Nakon pobjede protiv Maksencija 312. godine, Konstantin je otišao u Apolonovo svetište da prinese žrtve.
- Konstantin je nastavio kovati novčiće s natpisom posvećenim Apolonu.
- Carski kult Rima obožavao je cara i Apolona iznad svega. Tokom svoje vladavine, car Konstantin nije ukinuo obožavanje cara, već je mnogo učinio da se uzdigne kao bog u očima rimskih građana. U centru Rima podigao je dvanaest metara visoku statuu sebe, s apolonskom dijademom obasjanom suncem koja mu je izlazila iz glave, ostavljajući utisak da je veći od života, bogočovjek.
- Godine 321. nove ere, Konstantin je, u skladu s praksom obožavanja sunca, naredio da se svi Rimljani, i hrišćani i nehrišćani, ujedine u obilježavanju časnog dana sunca (nedjelje). Konstantin je odabrao prvi dan u sedmici za ovu čast, jer je to bio dan kada su se hrišćani sastajali kako bi se sjetili i Isusovog uskrsnuća i Pedesetnice.
- Na posvećenju nove prijestonice Carigrada, Konstantin je nosio apolonijšku dijademu obasjanu suncem. Tokom ove vrlo važne ceremonije nije bilo nikakvih hrišćanskih simbola.
- Ispod palate koju je Konstantin sagradio u Carigradu, arheolozi su pronašli najveći poznati hram boga sunca Mitre.
- U Konstantinovom novom gradu nije bilo hrišćanskih simbola, ali je Konstantin podigao stub visok tridesetak metara sa statuom Apolona na vrhu. Stub se trenutno obnavlja u Istanbulu. Daljnji dokaz da je Konstantin podsticao obožavanje cara bio je taj što je umjesto Apolonovog lica, Konstantin dao ugravirati svoje lice na statui.

Vatikan i bazilika „Svetog Petra“ puni su paganskih simbola

obožavanja sunca, kao i sveštenečka odežda, službe i razni predmeti uključeni u crkveni inventar.

Vatikanski trg ima pet simbola koji prikazuju sunce, jedan može biti slučajnost, a pet je prenaplašavanje stvarnosti obožavanja sunca u Rimokatoličkoj crkvi:

- Balov sunčani točak sa četiri kraka.
- Šamašov simbol sunca, osmokraki sunčani točak.
- Konstantinov krst je derivat simbola Šamaša.
- Egipatski obelisk porijeklom iz Heliopolisa u Egiptu („Belova osovina“).
- Raspored trga je takav da se istočni/zapadni krakovi osmokrakog sunčanog točka poravnavaju s ljetnjim i zimskim solsticijima. Obelisk u centru baca svoju sjenu unutar linije istok/zapad pri zalasku i izlasku sunca tokom zimskog i ljetnjeg solsticija.

Hrišćanstvo nije pomračilo paganizam – paganizam je solarizovao hrišćanstvo. Konstantin nije bio prvi hrišćanski car. On je bio poslednji veliki sveštenik Sunca, skriven iza krsta. I bio je ključna figura za nasleđe tradicionalnog hrišćanstva koje je očito ništa drugo do maskirana služba Sotoni koji stoji kao duhovni mentor iza cijele ove nesrećne priče.

9. Svečana upozorenja koja je Bog dao u vezi sa Njegovim zakonom i Njegovim pečatom ili znakom

A. Bog upozorava vjerske vođe da ne dovode ljude do spoticanja govoreći da neki uputi nisu važni (Malahija 2:7–9). Na primjer, neki propovjednici poučavaju: „Nije važno koji dan svetkujete.“

B. Bog upozorava ljude koji žele da njihovi propovjednici propovijedaju ugodne priče umjesto istine o Njegovom zakonu (Isaija 30:9, 10).

C. Bog upozorava ljude da ne otvrdnu svoja srca protiv istine Njegovog zakona (Zaharija 7:12).

D. Bog kaže da pobune, tragedije, problemi i nevolje na zemlji dolaze zato što ljudi odbijaju da slijede Njegov zakon – i čak pokušavaju da ga promijene (Isaija 24:4–6).

E. Bog upozorava vjerske vođe koji odbijaju propovijedati proročanstva o posljednjem vremenu (Isaija 29:10, 11).

F. Bog upozorava da će se vođe koji uče da zaista nema razlike između svetih stvari (kao što je Božja sveta subota) i uobičajenih stvari (kao što je nedjelja) suočiti s Njegovim gnjevom (Ezekijel 22:26-31).

G. „Za njima je išao treći anđeo, koji je govorio jakim glasom: Ako se ko pokloni zvijeri i njenom liku i primi žig na čelo ili na ruku, on će takođe piti vino Božjeg gnjeva koje je nerazvodnjeno natočeno u čašu gnjeva njegovog, i biće mu suđeno vatrom i sumporom pred svetim anđelima i pred Jagnjetom. I dim mučenja njihova dizaće se u vjekove vjekova. Ni danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju zvijeri i njenom liku, i svi koji primaju žig njenog imena.“ (Otkrivenje 14:9-11)

10. Žig zvijeri na čelu ili ruci

Božja riječ upozorava da će žig zvijeri biti primljen na čelu i ruci. Šta to znači?

„Ove moje riječi usadite u svoje srce i u svoju dušu, privežite ih kao znak na ruku i neka vam budu kao povez među očima.“ (Ponovljeni zakon 11:18)

Pošto Otkrivenje kao suprotnost žigu zvijeri govori o Božjem pečatu za sve koji su prihvatili Njegov Plan spasenja koji se takođe prima na „čelu“ (Otk. 7:3), jasno je da čelo predstavlja um. Ne pominje se slučajno čelo odnosno čeonu rezanj za koji je naučno potvrđeno da predstavlja centar za razum, volju i moralnost čovjeka, odnosno duhovni centar preko kojeg Bog djeluje na nas.

Na žalost, na ovaj centar atakuju i sile tame, ali hipnotički u cilju isključivanja razuma i podređivanja ličnosti raznim vidovima obmane. To se postiže u sadejstvu sa palom ljudskom prirodom koja ima tendenciju ka zlu odnosno prirodnom prihvatanju satanskog koncepta mješavine dobra i zla. Shodno tome, žig zvijeri u jednom svom aspektu predstavlja umno zapečaćenje na satanizam. To je stvarno značenje žiga zvijeri, pečata nepovratnog oskvrnuća koji se prima bez obzira na vrijeme u kojem živimo. I, logično, nikakve veze s tim nema da li neko živi u vremenu tzv. tehnološkog napretka ili uslovno rečeno primitivizma.

Drugi aspekt primanja žiga zvijerina je na desnici. Ako bismo se držali opšteprihvaćenog poimanja žiga zvijeri, na šta ćemo se osvrnuti nešto kasnije, da bi se ispunilo biblijsko proroštvo ljudi bi morali biti čipovani na desnoj ruci. Ne djeluje li vam ovo malo besmisleno? Svakako da, jer desna ruka u simbolici predstavlja ljudsku aktivnost, rad.

Da ne ulazimo u širi kontekst, očigledno je da će „lik zvijerin“ nametnuti nešto što će ljude kroz fizičku aktivnost navesti da

otvoreno pohule na Boga i prime žig propasti. Šta to karakteriše prvu Zvijer što može biti vezano za rad? Naravno tradicije crkve nasuprot Božjim nalogima! Četvrti Božji Uput koji identifikuje Stvoritelja i oblast Njegove jurisdikcije nalaže da se radi šest dana i svetkovanje sedmog dana u sedmici – Subote – dok crkva svojim autoritetom zapovijeda svetkovanje prvog dana u sedmici, dana boga Sunca (Sotone), koji se na našem jeziku naziva „nedjelja“ (u drugim jezicima kao engleskom i njemačkom i dalje se zove „dan sunca“). Stanovnici zemlje imaju izbor da poslušaju Boga ili da slušaju zemaljske lažne autoritete. Svojim izborom oni otvoreno ispoljavaju lojalnost jednoj ili drugoj strani. Nije teško zaključiti da ni ovo nema nikakve veze sa savremenom tehnologijom ili mikročipovima o kojima se toliko spekulise.

Čelo predstavlja um (Jevrejima 10:16). Osoba će biti označena na čelu odlukom da nedjelja bude sveti dan, a ne ono što izričito navodi Božja riječ. Ruka je simbol rada (Propovjednik 9:10). Osoba će biti označena na ruci radeći na Božju svetu subotu ili pridržavajući se nedjeljnih zakona iz praktičnih razloga (posao, porodica, itd.). I njihova će djela biti otkrivena njihovom rukom. Znak, ili biljeg, za Boga ili zvijer biće nevidljiv za ljude. Vi ćete se, u suštini, obilježiti prihvatanjem ili Božjeg znaka – subote – ili znaka zvijeri – nedjelje. Iako nevidljiv ljudima, Bog će znati ko ima koji znak (2. Timoteju 2:19).

Stoga su i pečat Božji i žig zvijeri pokazatelji i pred Bogom i pred ljudima koju smo stranu izabrali.

Oni koji slijede Isusa i pokoravaju se Njegovoj istini držaće Njegovu subotu svetom i primiti Njegov znak. Oni koji očekuju da će odbiti žig zvijeri u budućnosti moraju sada stati pod Isusovu zastavu subote. Njegova moć je dostupna onima koji Mu se pokoravaju (Djela 5:32). Bez Njega ne možemo činiti ništa (Jovan 15:5). S Njim je sve moguće (Marko 10:27).

Iako žig treba da bude nametnut zakonom, „da niko ne može ni kupovati ni prodavati osim onoga ko ima žig ili ime zvijeri ili

broj njenog imena“ (Otkrivenje 13:17), ljudi će biti pozvani da zauzmu stav kada to vrijeme dođe. Ako ne poslušamo i ne vjerujemo svakoj riječi Božjoj, čak i danas, što se našeg razumijevanja tiče, bićemo u opasnosti da se poklonimo liku, slično onima koji su se klanjali kipu u vrijeme Danila (Danilo 3. glava).

11. Žig zvijeri ili ime zvijeri ili broj njenog imena

Tekst u Otkrivenju 13:17 kaže da niko neće moći „ni kupovati ni prodavati osim onoga ko ima žig ili ime zvijeri ili broj njenog imena.“ Kao što možemo zapaziti, sankcije neće obuhvati one koje ispunjavaju jedan od tri navedena uslova: 1) imaju „žig zvijeri“; 2) „ime zvijeri“, i 3) „broj njenog imena“.

„Žig zvijeri“ i broj 666 na koji nam je skrenuta posebna pažnja u 18. stihu smo već opsežno analizirali tako da ćemo se u ovom poglavlju pozabaviti „imenom zvijeri“.

„Ime“ u Bibliji označava osobinu, karakter, titulu, autoritet. Na grčkom jeziku upotrijebljen je pojam „onoma“, što doslovno znači „ime“.

Ako povežemo izraze „ime zvijeri“ i „broj njenog imena“ lakše možemo shvatiti da se zaista radi o karakteru i autoritetu ove sile. Teško je zamisliti bilo kakav scenario u kojem je posjedovanje, nošenje ili identifikacija putem doslovnog „imena“ određenog entiteta razlog za izuzeće od sankcija. Dodatnu potvrdu ispravnosti ovog razmišljanja daje upozoravajuća poruka trećeg anđela gdje stoji „Ako se ko **pokloni zvijeri i njenom liku i primi žig na čelo ili na ruku...**“ (Otkrivenje 14:9). Dakle, ovdje nema pomena o „nošenju imena“, ali u nastavku iste poruke nalazimo sledeće: „Ni danju ni noću nemaju počinka **oni koji se klanjaju zvijeri i njenom liku, i svi koji primaju žig njenog imena.**“ (Otk. 14:11)

Šta znači „primiti žig njenog imena“ ili „nositi ime zvijeri“? Ovo pitanje nam može postati puno jasnije ako se pozabavimo profilom izgubljenih.

„A kukavice, bezvjerni, izopačeni, ubice, bludnici, vračari, idolopoklonici i svi lažljivci završiće u jezeru koje gori ognjem i

sumporom, koje je druga smrt.“ (Otk. 21:8)

Apostol Pavle daje nam još širu sliku: „Zar ne znate da nepravednici neće naslijediti Božje kraljevstvo? Ne zavaravajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni muškarci koji se upuštaju u neprirodne odnose, ni muškarci koji liježu s muškarcima, ni lopovi, ni pohlepni, ni pijanice, ni psovači [ružitelji], ni otimači neće naslijediti Božje kraljevstvo.“ (1. Korinćanima 6:9, 10)

„Napolju [izvan Novog Jerusalima] ostaju psi, vračari, bludnici, ubice, idolopoklonici i **svako ko voli laž i njome se služi**.“ (Otkrivenje 22:15)

Ako bismo saželi u jednoj rečenici profil izgubljenih, mogli bismo kazati da su to svi nepokajani grešnici koji su se nepovratno srodili sa konceptom satanizma i primili osobine prvobitnog pobunjenika. Oni su zloupotrijebili Plan spasenja i vrijeme probe dato za pomirenje s Tvorcem iskoristili u sebične svrhe, za život u grijehu. Samodovoljnost u sili pale prirode predstavlja osnovu svih zabluda kojima su ljudi ikad robovali. Ono je i temelj svake lažne religije i ideologije. To je sila koja oduzima ljudima stvarni razum i spoznaju, gdje je sve dozvoljeno, osim čiste istine. Upravo to je zajednički imenitelj prve zvijeri iz Otkrivenja 13. glava i njenog lika!

Izgubljeni su odbili da uvide svoju najveću potrebu i zaista prihvate Boga kao Tvorca i Zakonodavca i Hrista kao svog Spasi-telja. Oni su odbili da promijene svoj karakter pomoću jedine djelotvorne sile u univerzumu, predajući se vlasti druge sile koja je ugađala njihovih tjelesnim željama i prohtjevima pale prirode. Oni su u mješavini dobra i zla vidjeli prednosti za ostvarivanje svojih sebičnih ciljeva, na štetu svojih bližnjih. U sistemu lažirane ideologije i religije osjećali su se pod sigurnim krovom, kao njegovi vjerni vojnici, spremni da ga fanatično brane svim sredstvima. Jer ko ne prima ljubav prema istini da bi se spasao, primiće silu obmane, da vjeruje laži (vidi 2. Solunjanima 2:10, 11; uporedi sa

2. Korinćanima 4:3, 4). Ne postoji neutralnost. Oni nisu bili voljni prihvatiti Dar spasenja prema uslovima koje je Bog dao u svojoj Riječi, i samu Riječ – Hrista (vidi Jovan 1:1-3, 14; 8:12-59), već u sili palog čovjeka preferirali su nezavisnost, svoje puteve i svoju religiju ili bili ravnodušni. Izgubljeni neće biti izgubljeni zato što su vjerovali u zabludu, već zato što su odbili da upoznaju Put, Istinu i Život (vidi: Jovan 5:40; 1. Jovanova 5:12). Zabluda je jednostavno intelektualna potreba za opravdanjem pogrešnog izbora i po svojoj prirodi ona je uvijek iracionalna, neargumentovana, sebična i suluda. Ona silu nalazi u grijehu, a grijeh je vuče u smrt.

I upravo sve navedeno pokriva pojam „ime zvijeri“ – njen karakter utisnut kao žig ili znak u ličnosti onih koji su prihvatili njen autoritet izgrađen na lažima i u carstvu laži i obmana. Zapazite da se upozorenja protiv obožavanja zvijeri i njenog lika, te primanja njenog karaktera („imena“) daju u sklopu završne poruke koja razotkriva grijeh duhovnog Vavilona: „Pade, pade Vavilon grad veliki, **bludnica koja je sve narode opila vinom pomame bluda svoga [lažnim naukama]**...“ (Otk. 14:8). U Otkrivenju 18. glava ponavlja se slična poruka: „Pade, pade Vavilon Veliki i postao je **prebivalište demonima, izvor svake nečistote i skrovište svih nečistih i mrskih ptica! Jer svi su se narodi opili vinom gnjeva njenog bluda.**“ (stihovi 2-3)

Tako postaje sasvim jasno da „ime zvijeri“ ne može biti „bar kod“ ili neka zakulisna šifra koja se ugrađuje u osobe lojalne sistemu. Mi moramo razmišljati na biblijski način, Božji način, ako želimo pravilno shvatiti biblijske istine!

Povrh toga, vrlo je važno uočiti u Otkrivenju 13:17 da tri stvari označavaju pripadnost satanskom sistemu posletka: **žig ili ime zvijeri ili broj njenog imena**. To znači da ne moraju biti ispunjena sva tri uslova da bi neko postao stvarni pristalica „lika zvijeri“ i „prve zvijeri“ – dovoljan je i jedan od njih da Sotona bude zadovoljen. Drugim riječima, možete svetkovati subotu (koja jeste Božji znak), ali imati ime (karakter) zvijeri ili imati „broj njenog

imena“ tj. 666. Ove šestice su stvar matematike, kako nas i upućuje 18. stih, i tu računicu nalazimo u paganskom poimanju drevnog solarnog božanstva naslijeđenog u dogmi o trojstvu.²⁶ Ako ste trinitarac koji iz tvrdoglavosti, sujete ili lojalnosti svojoj otpaljoj crkvi odbacuje biblijsku istinu o Bogu Ocu i Njegovom doslovnom jedinorođenom Sinu Isusu Hristu, to što držite subotu neće biti dovoljno da izbjegnute žig zvijeri, jer ste prihvatili drugu pogubnu laž i znak lojalnosti „zvijeri koja je imala ranu od mača, ali je preživjela“ (Otk. 13:14)²⁷

Pristanak na bilo koji od tri navedena uslova „zvijeri“ diskvalifikuje sudionika da pronosi tri anđeoske poruke, te tako i iz okrilja Božjeg naroda ostatka.

Dakle, Božji narod koji će proći tu tešku probu i biti zapečaćen na spasenje mora pobijediti u svakom od ta tri aspekta lojalnosti satanističkom sistemu. Čitamo Otkrivenje 15:2: „I vidio sam nešto kao stakleno more pomiješano s vatrom, i one koji su **pobijedili zvijer i njen lik i žig i broj njenog imena** kako stoje na staklenom moru s Božjim harfama.“

Stoga je velika zabluda ako neko misli da je dovoljno svetkovati subotu da bi primio Božji pečat. Jednostavno Bog traži potpunu lojalnost u svemu, što podrazumijeva držanje čiste biblijske religije – uputstava Božjih i vjere Isusove – ključnih odlika Božjeg naroda posletka (Otkrivenje 14:12).

²⁶ Za detalje vidi knjigu „Trojstvo i promjena Božjeg identiteta“, poglavlje 4. „Paganska matematika i trojstvo“.

²⁷ Kako su povezani nedjelja i trojstvo, vidi na str. 51.

12. Dolazi li žig zvijeri kroz čipovanje i visoku tehnologiju?

Ono što je nekada bilo u domenu tzv. naučne fantastike i teorija zavjere, danas je postalo realno ostvarivo putem razvoja visoke tehnologije.

Upotrebom različitih elektronskih uređaja, ljudi su postali podložni lakom lociranju i praćenju, da ne govorimo o „društvenim mrežama“ gdje u virtuelnoj zajednici pojedinci dobrovoljno postavljaju sve podatke o sebi, uključujući često i najveću intimu. „Veliki Brat“ može sada da nas posmatra i sluša svojim elektronskim „očima“ i „ušima“ koje sami stavljamo u svojim domovima ili držimo u džepovima. Biometrijska identifikaciona dokumenta takođe su stvarnost, a uveliko se govori o implantaciji mikro čipova, navodno u svrhu olakšane identifikacije, korišćenja bankovnih računa, kupovine, pa čak i tretmana određenih bolesti. Ne možemo da ne primijetimo i silinu intenziteta nametanja vakcinacije protiv „Covid-19“ pandemije, gdje su po prvi put uvedene vaccine kao „genska terapija“. Neki tvrde da se uporedo vrši i ugradnja nano čipova u ljudski organizam.

Kroz sintezu ljudskog organizma i elektronike takođe se promoviše navodno unapređenje sposobnosti organizma, sticanje super moći, posebno kroz filmske futurističke i apokaliptičke priče o kiborzima, samosvjesnim mašinama, robotima i sl.

Ne trebamo biti vrhunski poznavaoци moderne tehnologije da bismo shvatili da sve to nije realno izvodivo. Ali ljude je lako navesti na različite oblike fanatizma i straha kad se suoče sa nečim novim i ranije nepoznatim. Kad se to kombinuje sa površnim poznavanjem religije, sa pogrešnim vjerskim konceptima i očekivanjima, dobijamo upravo ovo što danas dominira u vjerskom svijetu:

razne spekulacije i poistovjećivanje žiga zvijeri sa čipovanjem ljudi, prisilnim ili dobrovoljnim!

Baš kao što se broj 666 na različite načine, često u primitivnim oblicima destruktivnog ponašanja, promovirše kao lažni mamac na hiljadu i jedan način, tako je i sa žigom zvijeri kroz njegovo poistovjećivanje sa čipovanjem, bar kodovima i drugim aspektima moderne tehnologije. Tako mnogi „ozbiljni“ radovi koji potiču iz vjerskih krugova nose senzacionalističke naslove kao „Žig zvijeri se ubrzano širi: Ljudi čekaju u redovima da im se ugradi mikročip“, „Zastrašujuće: Najkasnije 36 mjeseci od stupanja ovog zakona na snagu, čipovi moraju biti ugrađeni u sve ljude“, „Žig zvijeri moraće da ugrade svi ljudi na planeti“, „Šok za svijet: SAD i Evropa počeli tajno mikročipovanje djece“, „Stiže ‘žig zvijeri’: Ovo je plan zbog koga će ljudi bez pogovora pristati na čipovanje“... Snimaju se dokumentarni filmovi na tu temu koji se poput požara šire među vjernicima.

Na nesreću, time se ne pronose samo popularne priče, već se u umovima ljudi mijenja kompletna slika i pojam o žigu zvijeri, iskrivljuje duhovnost i prilagođava duhu vremena.

Da bismo bolje shvatili svu opasnost koju ovo sa sobom nosi, treba obratiti pažnju na proizvođače i glavne konzumente „mikročip zavjere“.

Čak i površno istraživanje dovoljno je da pokaže da ove spekulacije lansiraju osobe pogrešnih i nebiblijskih vjerskih ubjeđenja. Drugi indikator obmane je sveopšta raširenost tih teorija u medijima, čak i onim sekularno orjentisanim. Konačno, „potrošači“ su duhovno labilne i u vjeri neutvrđene osobe, koje „zanosi tamoamo svaki vjetar učenja, prema ljudskoj ćudi i lukavom umeću za dovođenje u zabludu“ (Efescima 4:14). Apostol Pavle kaže u pomenutom citatu da ne smijemo ostati na nivou male djece u vjeri i podložni svakakvim zabludama.

Uloga koju ima ili će imati čipovanje u budućnosti nije niti može biti presudna za naš odnos sa Bogom i konačno spasenje.

Tjelesan neobraćen i pseudo religiozan čovjek sa „viteškim“ sklonostima ima poriv da se fizički „odbrani“ od satanizma izolacijom iz sistema, otporom i pobunom, odbijanjem da sudjeluje u nekom eksplicitnom činu podjarmljivanja i kontrole, ali to nipošto ne znači da je takav postao stvarni obraćenik i pobjednik u vjeri. U najboljem slučaju može se okvalifikovati pojmom koji se koristi u pravoslavlju: podvižnik. Ali „podvižnik“ u svojoj sili i režiji, ne Božjoj. Satanizam se ne odbija odbijanjem mikročipa, nekog jednokratnog savremenog ili primitivnog nameta, već prihvatanjem Božjeg plana spasenja u vjeri i poslušnosti. Na žalost, ljudskoj tjelesnoj prirodi mnogo više godi da sama „učini nešto“, izbori se u svojoj sili. Biblija objašnjava da je to nemoguće, i da je stvarna bitka Gospodnja, ne naša. Naše je da prihvatimo Božju borbu i pobjedu kao svoju i živimo u tome. Ako smo zaista u spasonosnoj vjeri, nema potrebe da upadamo u zamke strahova ovog svijeta, jer u najgorem slučaju možemo prerano skončati ovaj život, ali nam život skriven sa Hristom u Bogu (Kološanima 3:3) niko ne može oduzeti! „Ne bojte se onih što ubijaju tijelo, a ne mogu da ubiju i dušu. Nego, više se bojte onoga koji može da uništi i dušu i tijelo u geheni.“ (Matej 10:10)

Kao što je visoka tehnologija u funkciji faktičkog udaljavanja ljudi od duhovnog, mentalnog i fizičkog zdravlja i gubljenja Bogom datih sposobnosti, tako su i teorije o elektronskom čipovanju kao žigu zvijeri u funkciji udaljavanja vjernika od zdrave vjere. Na kraju ovog izlaganja, evo jednog jednostavnog pitanja: Ako je žig zvijeri čipovanje ili vakcina, zašto bi se primao isključivo na desnoj ruci ili na čelu?

ZAŠTO MIKROČIP NE MOŽE BITI „ŽIG ZVIJERI“?

Proučite cijelu Bibliju i šta ćete sa sigurnošću vidjeti – šta je Bogu važno? Važno mu je kome se ljudi **klanjaju i držanje Njegovih uputa**, zar ne? A ako proučite Otkrivenje 13 i 14 u vezi sa žigom zvijeri, šta je centralna tema?

Otkrivenje 13.

Stihovi 3-4: „I **poklonili su se aždaji** koja je dala vlast zvijeri; **poklonili su se i zvijeri**, govoreći: „Ko je kao zvijer?...“

Stih 8: „I **pokloniće** joj se svi koji žive na zemlji, čija imena nisu zapisana u Knjizi života Jagnjeta zaklanog od postanka svijeta.“

Stihovi 11-12: „Zatim sam vidio jednu drugu zvijer kako izlazi iz zemlje. Imala je dva roga kao u jagnjeta, ali progovorila je kao aždaja. Izvršavala je svu vlast prve zvijeri pred njom, i navodila je zemlju i one koji žive na njoj da se **klanjaju prvoj zvijeri**...“

Stih 15: „...lik zvijeri progovorio i učinio da se pobiju svi koji se **ne klanjaju** liku zvijeri.“

Otkrivenje 14.

Stihovi 6-7: „I vidio sam jednog drugog anđela kako leti posred neba... On je govorio jakim glasom: ‘Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda! **Poklonite se Onome** koji je stvorio nebesa i zemlju i more i izvore voda!’“

Stihovi 9-10: „Ako se ko **pokloni** zvijeri i njenom liku i primi žig na čelo ili na ruku... on će takođe piti vino Božjeg gnjeva...“

Da li biste rekli da je ovo pitanje obožavanja (klanjanja)? Dakle, kakve veze bi obožavanje imalo sa fizičkom oznakom poput mikročipa, tetovaže i sl. koje će nasilno biti primijenjeno na vas? Kako vas mikročip sprječava da dajete istinsko obožavanje Bogu? Zbog toga se žig zvijeri ne može biti fizička oznaka. To je duhovna oznaka koja ima veze sa obožavanjem. Sada pogledajte ovaj stih:

Otkrivenje 14:12: „Ovdje je **istrajnost svetih**, koji **drže uputstva Božja i vjeru Isusovu**.“

Odmah nakon što anđeo upozorava na primanje žiga zvijeri, rečeno nam je da su oni koji ne dobiju žig, tj. sveti, oni koji čuvaju Božje upute i vjeru Isusa Hrista. Dakle, žig zvijeri će biti u vezi

Božjih deset uputa. **Božji Zakon** je u pitanju jer on daje **definicije ispravnog obožavanja** i istovremeno razotkriva pogrešno obožavanje! Zvijer će provesti zakon koji će ići protiv jednog ili više od Božjih deset uputa. A oni koji prihvataju ovaj zakon zvijeri će u stvari dati svoje bogoslužjenje aždaji (Sotoni) i zvijeri kao njenom predstavništvu, a ne Bogu. Tada će imati duhovni znak koji Bog može da vidi i oni će biti izgubljeni.

Prema tome, iako se tehnologija poput mikročipa ili drugih elektronskih mjera kontrole može koristiti u **uspostavljanju i sprovođenju** žiga zvijeri, samo po sebi je nemoguće da nešto od toga bude stvarni žig. Drugim riječima, uz pomoć visoke tehnologije, uključujući digitalizaciju novca i novčanih transakcija (blockchain)²⁸ mogu se obezbijediti snažni mehanizmi za kontrolu i sankcionisanje svih koji bi odbili žig zvijeri (Otkrivenje 13:16-17), ali to samo po sebi nije žig zvijeri.

²⁸ Vidi: Wikipedia: Blockchain.

13. Poslednje Božje poruke svijetu

„Viči iz sveg glasa, ne usteži se. Neka tvoj glas odjekuje kao truba. Ukaži mom narodu na njegov prestup, Jakovljevom domu na njegove grijehe... Ako odvратиš nogu svoju da ne činiš ono što je tebi drago u Subotu, na moj sveti dan, i ako Subotu nazoveš radošću, Gospodnjim svetim danom, slavnim danom, i ako ga budeš slavio umjesto da ideš svojim putevima, umjesto da činiš ono što je tebi drago i da govoriš prazne riječi, tada ću ja, Gospod, biti tvoja radost najveća i ja ću te izvesti na zemaljske uzvišice. Daću ti da jedeš nasljedstvo Jakova, tvog praoca, jer usta Gospodnja rekoše.“ (Isaija 58:1, 13, 14)

Ovdje Bog govori da kažemo Njegovom narodu da griješe jer gaze Njegov sveti dan, i traži od njih da prestanu kršiti subotu kako bi ih On mogao blagosloviti. On želi da Njegov glasnik govori glasno kako bi ljudi čuli. Ali, prigovoriće neki, to se odnosi na Stari savez i „jevrejsku subotu“. Zaista?

Razmotrimo poruke tri anđela u Otkrivenju 14. glava, nakon kojih slijedi Drugi Hristov dolazak. Zapazite da treći anđeo koji daje upozorenje o žigu zvijeri u Otkrivenju 14:9–11, koji donosi poruku o žigu zvijeri, takođe govori jakim glasom (stih 9):

„Ako se ko pokloni zvijeri i njenom liku i primi žig na čelo ili na ruku, on će takođe piti vino Božjeg gnjeva koje je nerazvodnjeno natočeno u čašu gnjeva njegovog, i biće mu suđeno vatrom i sumporom pred svetim anđelima i pred Jagnjetom. I dim mučenja njihova dizaće se u vjekove vjekova. Ni danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju zvijeri i njenom liku, i svi koji primaju žig njenog imena.“

Ova poruka nije nimalo prijatna i previše je važna da bi se smatrala običnom. To je pitanje života ili smrti! Isus kaže da će ga njegove ovce, ili ljudi, slijediti kada ih pozove (Jovan 10:16, 27).

Sumiraćemo poruke tri anđela i napraviti poveznice kako bismo izvukli samo suštinu i uporediti ih sa religijskim otpadom.

PRVA ANDEOSKA PORUKA (OTK. 14:6–7)

- Poziv na **istinsko obožavanje Boga kao Stvoritelja**.
- Naglašava da je **sud već započeo** („dođe čas suda njegova“).
- Poziva na objavu „vječnog“ (originalnog) jevanđelja“.
- Fokus nije samo vjerovanje, nego **koga obožavaš i kako živiš**.

U kontekstu otpada:

- Otpad od Boga počinje kada ljudi **prestanu priznavati Boga kao Stvoritelja i autoritet**.
- Ovo je suprotno sistemima koji zamjenjuju Boga ljudskim autoritetom ili tradicijom.
- Nemoguće je propovijedati istinsko jevanđelje sa lažnim premisama o Bogu i Hristu.

DRUGA ANDEOSKA PORUKA (OTK. 14:8)

- „Vavilon“ simbolizuje **duhovni sistem zablude i otpada**.
- „Vino“ predstavlja **lažna učenja i obmane**.
- „Blud“ u Bibliji često znači **nevjernost Bogu (duhovna preljuba)**.

U kontekstu otpada:

- Otpad postaje organizovan i globalan – širi se kroz **religijsko-političke sisteme**.
- Ljudi prihvataju **iskrivljenu istinu**, misleći da je to ispravno.

TREĆA ANDEOSKA PORUKA (OTK. 14:9–12)

- Najozbiljnije upozorenje u Bibliji.
- „Žig zvijeri“ = **znak lojalnosti sistemu suprotnom Bogu**.
- Suprotnost tome: „Ovdje je istrajnost svetih, koji drže

uputstva Božja i vjeru Isusovu.“

Šta znači „žig“ biblijski:

- U Bibliji „čelo“ → **um, uvjerenja**
- „Ruka“ → **djela, postupci**
- Dakle, žig predstavlja **unutrašnje prihvatanje i/ili spoljašnje pokoravanje** sistemu protivnom Bogu.

Tri poruke čine jednu cjelinu:

1. **Poziv:** Vratite se pravom obožavanju Boga
2. **Otkrivanje:** Sistem zablude (Vavilon) je pao
3. **Upozorenje:** Ne priklanjaj se tom sistemu (žig zvijeri)

Ključni kontrast u tekstu

Na kraju (stih 12) imamo jasnu podjelu: oni koji: drže **Božje Upute** i imaju **vjeru Isusovu, nasuprot** onima koji: slijede **zvijer**, primaju njen **žig**. Dakle, „Žig zvijeri“ nije predstavljen kao slučajna oznaka, nego **svjestan izbor lojalnosti**.

Otpad od Boga ide kroz:

1. odbacivanje Boga kao autoriteta
2. prihvatanje zablude
3. konačno svrstavanje uz suprotni sistem

Tri anđeoske poruke su zato **poslednji Božji apel čovječanstvu prije konačne odluke**.

ŠTA BIBLIJA *EKSPPLICITNO* POVEZUJE SA „ŽIGOM ZVIJERI“?

U **Otkrivenje 13 i 14**, imamo nekoliko jasnih elemenata. Žig je vezan za:

1. **obožavanje zvijeri i njenog lika**
2. **prihvatanje njenog autoriteta**

Ima **ekonomske i društvene sankcije** „da niko ne može ni kupiti ni prodati osim onoga koji ima žig...“ (Otk. 13:17) Dakle, tekst jasno naglašava:

- **prisilu / nametanje**
- **vidljiv sistem kontrole**
- **test lojalnosti**

„ZVIJER“ I „LAŽNI PROROK“ SU KONKRETNI ENTITETI

U Otkrivenju 13:

- Zvijer iz mora → političko-religijska sila
- Zvijer iz zemlje (kasnije „lažni prorok“) → sila koja: čini čuda, **nagovara ljude da obožavaju prvu zvijer, nameće žig.**

Dakle, radi se o **strukturama vlasti koje oblikuju religiju i nameću autoritet**. Postoji **organizovani sistem obmane koja uključuje i prisilu**.

Na osnovu teksta, „Žig zvijeri“ je **svjesno svrstavanje uz sistem koji se suprotstavlja Bogu, izraženo kroz obožavanje i poslušnost, koje se konačno nameće pod pritiskom ili prisilom**.

Gdje je tu veza? Ako je u Pismu nešto jasno postavljeno (npr. Bog kao Stvoritelj i Njegov autoritet), onda svako **preoblikovanje tog autoriteta** ulazi u srž pobune – a Otkrivenje upravo opisuje sistem koji **traži poklonjenje i nameće ga**.

SUBOTA I BOŽJI AUTORITET U PISMU

U **Postanju 2:2–3** Bog posvećuje sedmi dan. U **Izlasku 20:8–11** Uput o suboti je dio Dekaloga. Subota je povezana sa **Stvaranjem i Božjim autoritetom kao Stvoritelja**. Dakle, biblijski je opravdano reći: subota nosi snažnu simboliku **Božjeg autoriteta i identiteta kao Stvoritelja**.

Biblijski gledano, nijedan čovjek ili institucija nema **božanski legitimitet** da mijenja ono što je Bog ustanovio. U **Danilu 7:25** pojavljuje se sila koja „pomišlja da promijeni vremena i zakon“. To je važan tekst, jer pokazuje da će postojati pokušaj **mijenjanja božanskog poretka**.

Da li to automatski znači: nedjelja = žig zvijeri? Ako je subota znak Božjeg autoriteta, zamjena dana je znak drugog autoriteta = žig. To je **logički koherentna konstrukcija**. Ali problem je što **Otkrivenje nigdje ne pravi taj eksplicitni korak**.

TROJSTVO KAO „REDEFINICIJA BOGA“?

Ako opet ostanemo striktno biblijski, Biblija upozorava na **lažne predstave o Bogu** (Rimljanima 1:21–25; 1. Korinćanima 8:5-7) i **drugo jevanđelje** (Galatima 1:6–9).

ŠTA JE ZAPRAVO OBILJEŽJE AUTORITETA „ZVIJERI“?

U Otkrivenju 13 „Zvijer“ prima obožavanje, govori „velike riječi“ i progoni. „Lažni prorok“ čini čuda, **navodi ljude da naprave lik zvijeri, prisiljava sve da prime žig**. Najjasniji znak njenog autoriteta u tekstu je **spособnost da nameće poslušnost savjesti putem prisile**. To je ključ.

Dakle, imamo nekoliko važne istine:

1. postoji sukob oko Božjeg autoriteta
2. vjersko-politički entiteti pokušavaju mijenjati Božje odredbe

U Otkrivenju skoro sve ključne stvari dolaze kroz simbole: zvijer, žig, Vavilon, bludnica, jagnje. To već sugerira da je poruka **univerzalna i primjenjiva kroz vrijeme**.

ISTORIJSKO PITANJE: ZABRANE BIBLIJE

Istorijski je tačno da su postojali periodi kada su određene institucije ograničavale pristup Bibliji i zabranjivale prevode na narodne jezike. To se dešavalo u kontekstu očuvanja autoriteta i kontrole tumačenja. Biblija sama predviđa takve pojave:

- **Danilo 7:25** → sila koja pokušava mijenjati zakon
- **2. Solunjanima 2** → „tajna bezakonja“

To je širi obrazac: **ljudska vlast + religijski legitimitet + kontrola istine**. Otkrivenje 13 i 14 opisuje upravo **kulminaciju sukoba**.

TRI ANĐEOSKE PORUKE I OTPAD (DIREKTNA PARALELA)

Prva poruka – Povratak Bogu kao Stvoritelju

Ova poruka direktno apeluje na **autoritet Boga i Izvor**

istine. Otpad počinje kad se Bog redefiniše ili Njegov autoritet zamijeni.

Druga poruka – sistem zablude

„Vavilon“ je organizovana zabluda, „vino“ je učenje koje zavodi. Otpad se razvija u **sistem** koji izgleda religiozno, ali je **nevjeran Bogu**.

Treća poruka – konačni izbor

Daje se upozorenje protiv žiga, naglašavajući kontrast: autoritet Zvijeri vs. Božji Uputi. Otpad završava u **svjesnom svrstavanju** pod pritiskom.

Ako sve saberemo, tri anđeoske poruke govore o:

1. **pravom obožavanju**
2. **razotkrivanju lažnog sistema**
3. **upozorenju na žig zvijeri i prisilnu lojalnost**

„Žig zvijeri“ je vrhunac otpada kada se **laž + autoritet + prisila** spoje.

ŠTA JE „PEČAT BOŽJI“ U BIBLIJI?

Prvo tražimo gdje Biblija **definiše ili opisuje pečat**. **Ključni tekst je Otkrivenje 7:2–3:** „zapečatite sluge Boga našega na čelima njihovim“. Dakle, pečat ide na **čelo** (um, identitet, pripadnost). **Pečat je Božji zakon u umu.** Biblija sama objašnjava šta ide u „čelo“: „metnuću zakone svoje u um njihov“ (Jevrejima 8:10) i zakon na srcu i „među očima“ (Ponovljeni zakon 6:6–8). Odatle proističe da je **Božji pečat Njegov zakon prihvaćen u umu**.

DA LI BOŽJI ZAKON IMA „PEČAT“ KAO IDENTIFIKACIJU?

U starim dokumentima pečat sadrži: ime, titulu i teritoriju. Pogledajmo Dekalog, **Izlazak 20:8–11** (Uput o danu odmora). Tu imamo:

- ime: **Gospod Bog**

- titula: **Stvoritelj**
- teritorija: **nebo, zemlja, more**

Ovo je jedini Uput koji sadrži **kompletan „identitet zakonodavca“**. Zato s pravom zaključujemo da **subota nosi funkciju „pečata“ u Zakonu**. To nije nasumično – to je tekstualno uočljivo.

Još jače: „dao sam im subote svoje da budu znak između mene i njih“ (Ezekiel 20:12; ref. Izlazak 31:13, 17). Dakle, subota je **znak odnosa i pripadnosti Bogu**.

ŠTA JE ONDA „ŽIG ZVIJERI“?

Sada paralela. Otkrivenje 13 govori o žigu na čelu (uvjerenje) i ruci (djela), povezan sa **obožavanjem zvijeri, poslušnošću njenom autoritetu, prisilom (kupovina/prodaja)**. Dakle, žig je **suprotni znak lojalnosti**.

Element	Pečat Božji	Žig zvijeri
Lokacija	čelo	čelo / ruka
Sadržaj	Božji zakon	autoritet zvijeri
Priroda	dobrovoljna vjernost	često pod prisilom
Fokus	obožavanje Boga	obožavanje zvijeri

DA LI SE SUBOTA PRIRODNO UKLAPA U OVU PARALELU?

Prema onome što tekst ZAISTA podržava, subota je: znak, vezana za Stvoritelja, dio zakona u umu (pečat), što dokazuje da je **vrlo snažno povezana sa Božjim identitetom i autoritetom**.

Možemo konstatovati da:

- postoji **znak Božje vlasti** (subota kao dio Zakona i znak)
- postoji **suprotni znak lojalnosti (žig zvijeri)**
- sukob je oko **obožavanja i autoriteta**

Ovo je **logički konzistentno i tekstualno podržano (Danilo 7:25; Ezekijel 20)**. Najpoštenije rečeno:

1. **Subota u Bibliji ima sve karakteristike Božjeg znaka**

(pečata)

2. **Žig zvijeri je suprotni znak lojalnosti drugom (zemaljskom) autoritetu**

KLJUČNE PARALELE: DANILO 7 ↔ OTKRIVENJE 13

1. Nastanak i priroda sile

Danilo 7: zvijeri izlaze iz mora → **carstva / političke sile**

Otkrivenje 13: zvijer izlazi iz mora → ista slika

Zaključak: radi se o **geopolitičko-religijskoj sili**, ne samo duhovnoj ideji.

2. Govori protiv Boga

Danilo 7:25 → „govoriće riječi protiv Svevišnjega“

Otkrivenje 13:5–6 → „usta koja govore huljenja“

Zajedničko: **uzurpacija Božjeg autoriteta**

3. Vremenski period

Danilo 7:25 → „vrijeme, vremena i pola vremena“

Otkrivenje 13:5 → 42 mjeseca

Isto proročko razdoblje.

4. Progon vjernih

Danilo 7:25 → „mučiće svece“

Otkrivenje 13:7 → „dato joj da ratuje sa svetima“

Ista karakteristika: **prisila nad savješću.**

5. Promjena zakona

Danilo 7:25 → „pomišlja da promijeni vremena i zakon“

Ovo je ključna tačka. U Otkrivenju 13 to nije direktno rečeno, ali se vidi kroz nametanje obožavanja i uspostavljanje alternativnog autoriteta. Implicira **zamjenu Božjeg poretka.**

6. Globalni uticaj

Otkrivenje 13:8 → „pokloniće joj se svi koji žive na zemlji“

Širi sliku iz Danila: lokalna sila → **globalni sistem**

7. Konačni test: obožavanje

Otkrivenje 13: centralno pitanje je **koga obožavaš**

Otkrivenje 14: „poklonite se Stvoritelju“ vs. „poklanjanju

zvijeri“

Direktan sukob: **Božji autoritet vs. zamjenski autoritet**

SAŽETA SINTEZA

Iz ova dva poglavlja zajedno zaključujemo da postoji sila koja:

- izlazi iz političkog konteksta
- ima religijski autoritet
- govori protiv Boga
- progona vjerne
- pokušava promijeniti Božji zakon
- traži obožavanje
- na kraju **nameće lojalnost (žig)**

VEZA SA TRI ANDEOSKE PORUKE

Sad se sve zatvara:

- **1. anđeo:** apel na povratak Stvoritelju → (protiv promjene autoriteta)
- **2. anđeo:** Vavilon = sistem zablude → (ista sila/sistem)
- **3. anđeo:** ne primajte žig → (ne pokoravajte se zemaljskom autoritetu)
- ☞ **Danilo 7 pokazuje pokušaj promjene Božjeg poretka**
- ☞ **Otkrivenje 13 pokazuje nametanje tog poretka**
- ☞ **Otkrivenje 14 poziva da se to odbije**

GDJE BIBLIJA SAMA FOKUSIRA SUKOB?

U završnom opisu vjernih, to su oni koji „drže Upute Božje i vjeru Isusovu“ (Otkrivenje 14:12). Dakle, sukob = **poslušnost Božjim Uputima vs. pokornost zvijeri**

Koji Uputi su najdirektniji napadnuti?

Ako uzmemo Dekalog (Izlazak 20), dvije oblasti se posebno izdvajaju:

A) PRVI UPUT (i povezani s njim): KO JE BOG? „Nemoj imati drugih bogova ispred mene“. „Ne pravi likove... ne

klanjaj im se“. Direktna paralela:

- Otkrivenje 13: ljudi se **klanjaju zvijeri i prave lik zvijeri**. Ovo je **očigledan frontalni sukob** sa uputima o obožavanju jednog Boga.

B) ČETVRTI UPUT: AUTORITET STVORITELJA

Subota povezuje Boga sa **stvaranjem** i definiše Ga kao **Zakonodavca**. Otkrivenje 14:7: „poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju, more...“ Ovo je skoro direktan citat jezika iz Uputa o suboti.

Zašto baš ove dvije oblasti? Jer one odgovaraju dvjema ključnim stvarima:

1. IDENTITET BOGA → ko je pravi Bog?

2. AUTORITET BOGA → ko ima pravo da definiše poređak i način bogoslužjenja?

Kako ih „zvijer“ napada? Iz kombinacije Danilo 7 + Otkrivenje 13 događa se:

Napad na 1. uput: usmjerava obožavanje na sebe; postavlja posredni sistem obožavanja.

Napad na 4. uput: „mijenja vremena i zakon“ (Dan. 7:25); nudi **alternativni autoritet nad vremenom/ritmom obožavanja (nedjelju)**.

Stoga Biblija jasno pokazuje:

- sukob oko **obožavanja**
- sukob oko **Božjeg autoriteta**
- pokušaj **mijenjanja zakona**

Subota jeste **jedini dio zakona koji direktno povezuje Boga kao Stvoritelja sa vremenom** i već je nazvana **znakom** (Ezekijel 20).

Zato logika ide ovako:

1. Bog daje znak svoje vlasti (subota)
2. Pseudo religijska sila pokušava promijeniti zakon (Dan. 7:25)
3. Ta ista sila traži obožavanje (Otk. 13)

4. Na kraju nameće lojalnost (žig)

Ovo **prirodno vodi** do premise da se sukob može fokusirati upravo na tu tačku. Najdirektnije pogođeni Uputi su:

1. **1–2 uput** → koga obožavamo
2. **4 uput** → čiji autoritet priznajemo

Zato je krajnji sukob: **pravo obožavanje + Božji autoritet** naspram **nametnutog obožavanja + zamjenskog / zemaljskog / lažnog autoriteta**.

14. Da li ljudi koji bogoslužje nedjeljom kao svetim danom sada imaju žig zvijeri?

Uopšteno govoreći, ne nužno! Suprotstavljanje Božjeg pečata i žiga zvijeri je test poslednjih dana pobune na Zemlji. To je potpuno razumljivo i logično, ako imamo u vidu perfidno djelovanje zemaljskih sila koje polažu pravo na religijski autoritet. Stoga će Bog dovesti cijeli svijet pred izbor između dva autoriteta. Reformacija će se konačno dovršiti u punoj mjeri. To znači da žig zvijeri u kontekstu poslednjih dana niko neće primiti sve dok nedjeljno bogoslužje ne postane pitanje koje je nametnuto zakonom. U to vrijeme, oni koji odluče slijediti lažna učenja „zvijeri“ i bogoslužiti u nedjelju – lažni sveti dan zvijeri – dobiće njen žig. Oni koji slijede Boga i pokoravaju se Njegovoj istini držaće svetom Njegovu subotu i primiti Njegov znak. Oni koji očekuju da će odbiti žig zvijeri u budućnosti moraju sada stati na stranu Božje istine. U protivnom, primanje žiga je neminovnost, bez obzira koje iracionalne izgovore ljudi koristili kad to postane zakonski nametnuto. **Bog traži od vas da držite njegov sveti sedmi dan subotu kao znak da ste prihvatili njegovo spasenje i da ćete ga slijediti kuda god vas on vodi.**

15. Koga je Jovan vidio u Božjem vječnom kraljevstvu?

Odgovor je trostruk i vrlo jasan:

A. One koji imaju Božji znak – pečat (Njegov karakter, čiji je znak Njegova subota) – na svojim čelima (Otkrivenje 7:3, 4).

B. One koji su odbili da se poistovjete sa zvijeri ili njenim likom i koji su odbili da imaju njen žig ili ime na svojim čelima (Otkrivenje 15:2).

C. Ljude koji – danas i za vječnost – idu kuda ih Isus vodi, potpuno mu vjerujući u svemu. „To su oni koji se nisu onečistili sa ženama“ (Otkrivenje 14:4), tj. sa otpalim crkvama.

Šta Isus danas govori ljudima?

„Ja sam svjetlost svijeta. Ko za mnom ide, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života.“ (Jovan 8:12).

Kakvo fantastično obećanje! Ako ga slijedimo, nećemo završiti u tami, već ćemo, umjesto toga, imati veličanstvenu istinu. Nadalje, slijedenje Njega i držanje Božje subote staviće Božji pečat na naša čela i zaštititi nas od strašnih zala (Psalam 91:10) koje će pasti na neposlušne (Otkrivenje 16). To nas takođe označava kao spremne za preobražaj prilikom Isusovog drugog dolaska. Kakvu nam je blagoslovenu zaštitu i sigurnost Bog ponudio!

16. Neke iskrene izjave različitih crkava o suboti

Slijede komentari crkava i drugih autoriteta o suboti.

Baptisti: „Postojala je i postoji zapovijest da se svetkuje subotnji dan, ali ta subota nije bila nedjelja... Reći će se, međutim, i sa određenim trijumfom, da je subota prebačena sa sedmog na prvi dan u sedmici... Gdje se može naći zapis o takvoj transakciji? Ne u Novom zavjetu – apsolutno ne. Ne postoje biblijski dokazi o promjeni institucije subote sa sedmog na prvi dan u sedmici.“ (Dr. Edward T. Hiscox, author of *The Baptist Manual*, in a paper read before a New York ministers' conference held Nov. 13, 1893.)

Katolici: „Možete čitati Bibliju od Postanja do Otkrivenja, i nećete naći niti jedan red koji odobrava posvećenje nedjelje. Sveto pismo nameće vjersko svetkovanje subote, dana koji [katolici] nikada ne posvećuju.“ (James Cardinal Gibbons, *The Faith of Our Fathers*, 93rd edition, 1917, p. 58.)

Crkva Hristova: „Konačno, imamo Hristovo svjedočanstvo o ovoj temi. U Marku 2:27 on kaže: ‘Subota je stvorena za čovjeka, a ne čovjek za subotu.’ Iz ovog odlomka je očigledno da subota nije stvorena samo za Izraelce, kao što bi Paley i Hengstenberg htjeli da vjerujemo, već za čovjeka... to jest, za ljudski rod. Otuda zaključujemo da je subota bila posvećena od početka, i da je data Adamu, čak u Edenu, kao jedna od onih iskonskih institucija koje je Bog odredio za sreću svih ljudi.“ (Robert Milligan, *Scheme of Redemption*, (St. Louis, The Bethany Press, 1962), p. 165.)

Kongregacionisti: „Hrišćanska subota [nedjelja] nije u Svetom pismu, a nije je prvobitna crkva zvala subotom.“ (Dwight's *Theology*, Vol. 4, p. 401.)

Episkoparci: „Nedjelja (Dies Solis, po rimskom kalendaru,

‘dan sunca’, jer je posvećena suncu), prvi dan u sedmici, usvojili su rani hrišćani kao dan bogoslužjenja... U Novom zavjetu nisu propisani nikakvi propisi za njeno poštovanje, niti je njeno poštovanje čak propisano.“ [“Sunday,” A Religious Encyclopedia, Vol. 3, (New York, Funk and Wagnalls, 1883) p. 2259.]

Luterani: „Obilježavanje dana Gospodnjeg [nedjelje] nije utemeljeno na bilo kojoj Božjoj zapovijesti, već na autoritetu crkve.“ (Augsburg Confession of Faith, quoted in Catholic Sabbath Manual, Part 2, Chapter 1, Section 10.)

Metodisti: „Uzmite pitanje nedjelje. U Novom zavjetu postoje naznake o tome kako je crkva počela da drži prvi dan u sedmici kao dan bogoslužjenja,²⁹ ali nema odlomka koji govori hrišćanima da drže taj dan ili da prenesu jevrejsku subotu na taj dan.“ (Harris Franklin Rall, Christian Advocate, July 2, 1942.)

Moody Bible Institute: „Subota je bila obavezujuća u E-denu i od tada je na snazi. Ova četvrta zapovijest počinje riječju ‘sjećaj se’, pokazujući da je subota već postojala kada je Bog napisao zakon na kamenim pločama na Sinaju. Kako ljudi mogu tvrditi da je ova jedna zapovijest ukinuta kada će priznati da je ostalih devet još uvijek obavezujuće?“ (D. L. Moody, Weighed and Wanting, p. 47.)

Prezbiterijanci: „Dok se, dakle, ne pokaže da je sav moralni zakon ukinut, subota će postojati... Hristovo učenje potvrđuje vječnost subote.“ (T. C. Blake, D.D., Theology Condensed, pp. 474, 475.)

Pentekostalci: „Zašto bogoslužimo nedjeljom? Zar nas Biblija ne uči da subota treba da bude Dan Gospodnji? ... Očigledno ćemo morati tražiti odgovor iz nekog drugog izvora osim Novog zavjeta.“ (David A. Womack, “Is Sunday the Lord’s Day?” The Pentecostal Evangel, Aug. 9, 1959, No. 2361, p. 3.)

²⁹ Moramo istaći da ne postoje baš nikakve naznake te vrste, osim tendencioznih prevoda Novog saveza koji umeću takve aluzije.

Enciklopedija: „Nedjelja [dan sunca]³⁰ je ime koje su neznabošci dali prvom danu u sedmici, jer je to bio dan kada su obožavali sunce... Sedmi dan je blagoslovio i posvetio sam Bog, i ... on zahtijeva od svojih stvorenja da ga drže svetim za Njega. Ova zapovijest ima univerzalnu i trajnu obavezu.“ (Eadie's Biblical Cyclopedia, 1890 ed., p. 561.)

Šta je sa pravoslavljem?

Po broju vjernika pravoslavlje je na trećem mjestu (oko 300 miliona) među hrišćanskim pravcima, poslije katolicizma (oko 1,25 milijardi) i protestantizma (oko 800 miliona).

Mnogi misle da pravoslavlje predstavlja najjačeg protivnika rimokatolicizma te tako i barijeru za primanje žiga zvijeri. Međutim, pravoslavlje je zasebni pravac od Velikog raskola ili velike šizme, najveće podjele u istoriji nominalnog hrišćanstva, koja je otpočela 1054. godine prekidom liturgijske zajednice između Rimokatoličke crkve i Pravoslavne crkve. Do raskola je došlo nakon niza prethodnih sporova i sukoba, koji su vođeni povodom raznih teološko-dogmatskih i crkveno-upravnih, odnosno eklisioloških pitanja. Pošto su obje strane nastavile da polažu pravo na nasleđe jedinstvene Crkve, nastalo je stanje u kome je svaka strana smatrala da upravo ona predstavlja jednu, „svetu, sabornu i apostolsku Crkvu“. Papska crkva je u stvari polagala navodno pravo da rimski papa bude vrhovni poglavar Crkve kao „Petrov naslednik“. Neslaganja koja su rezultirala raskolom sežu u vjekovima koji su prethodili. Rimski car Konstantin Veliki prebacuje sjedište carstva u Bizantion 330. godine (u balkanskim krajevima poznat i kao

³⁰ Promjena svetkovanja Subote na nedjelju desila se kad je car Konstantin (272-337. n.e.) zvanično proglasio „dan sunca“ (lat. *dies Solis*) danom odmora 321. godine. On je ostao obožavalac „nepobjedivog Sunca“ (lat. *Sol Invictus*), iako je proglasio vjersku ravnopravnost Milanskim ediktom 313. godine koja je uključila promjenu politike prema hrišćanima. Na saboru u Laodikeji 363/4. crkva je zabranila svetkovanje Subote i nametnula hrišćanima nedjelju.

Carigrad). Godina 395. označava konačnu podjelu Rimskoga carstva na dva dijela kada car još uvijek jedinstvenoga carstva Teodosije I daruje svom sinu Arkadiju Istok, a drugome sinu Honoriju Zapad.

Uzroci raskola između zapadne i istočne crkve leže upravo u ovim antičkim korijenima. Zapadno rimsko carstvo oslanjalo se na latinski jezik i kulturu te ih uvijek stavljalo u prvi plan; na istoku se iz Bizanta slično činilo s grčkim jezikom i kulturom (makar je latinski i nadalje ostajao jezik glavnih državnih zakona), nastojeći grčku kulturu nametnuti negrčkim narodima Istoka. Ovakvo je stanje predstavljalo stalni izvor trvenja, iskazujući se na području vjere u raspravama o raznim detaljima i razlikama u bogoslužju i teologiji, na istoku i zapadu podjednako. Dakle, raskol je pokrenut i ubrzan ne samo bogoslovskim ili crkvenim nego i političkim i kulturnim događajima.

Drugi vatikanski koncil (oktobar 1962 — decembar 1965) usvaja 21. novembra 1964. godine dogmatsku konstituciju o Crkvi, „Lumen Gentium“, gdje se ponavlja doktrina Prvog vatikanskog koncila, formulisana u „Pastor aeternus“, o supremaciji rimskog pontifeksa, Petrovog nasljednika, vidljive glave cijele Crkve (br. 18 i 25), kao i dekret o ekumenizmu, „Unitatis Redintegratio“, u kojem se izjavljuje da je jedina prava Crkva Rimokatolička crkva, dok se druge crkve i crkvene zajednice odvojene od apostolskog rimskog prestola stavljaju na razne sporedne koncentrične krugove.

U januaru 1964. papa Pavle VI posjećuje Jerusalim, gdje se susreće sa vasiljenskim patrijarhom Atinagorom I. U jesen iste godine, Svepravoslavna konferencija na Rodosu odlučuje da se započnu pripreme za otvaranje teološkog dijaloga „na ravnoj nozi“ sa Rimskom crkvom.

U predvečerje završetka Drugog vatikanskog koncila, 7. decembra 1965. godine, papa Pavle VI, u Katedrali Svetog Petra u Rimu, a patrijarh Atinagora u Patrijaršijskoj katedrali u Carigradu,

dižu u isto vrijeme anatemu koja je između dvije Crkve trajala devet vijekova. Dva poglavara crkava ipak su svjesni da „ovaj gest pravde i uzajamnog oprostaja nije dovoljan da bi se stavio kraj razlikama, novijim i starijim, između Rimokatoličke i Pravoslavne crkve“. Praktično, razdijeljenost još postoji, iako se ulažu ekumenski napori s obje strane.

Činjenica da se „velika šizma“ dogodila hiljadu godina nakon pojave izvornog hrišćanstva ukazuje da su katolicizam i pravoslavlje generalno saglasni u ključnim crkvenim dogmama i tradicijama, da zajednički nose nasleđe pokrštenog paganizma koji je preplavio crkvu od 4. i 5. vijeka nadalje kroz srednji vijek. To dakako znači da će obje strane nesumnjivo biti ujedinjene u posljednjem velikom sukobu i nametanju nedjelje kao žiga zvijeri.

Zapravo ne postoji nijedna svjetski „priznata“ crkva na koju možemo računati u tom vremenu, već će Božje poslednje poruke iznijeti pokret zaista vjernih pojedinaca i grupa kako je i bilo u cijeloj istoriji od Pada u grijeh i nadalje.

17. Odgovori na neka pitanja o žigu zvijeri i događajima u vrijeme kraja

Pitanje: Pošto se ni subota ni nedjelja ne pominju posebno u knjizi Otkrivenja, kako žig zvijeri može uključivati dan obožavanja ili zakon koji zahtijeva poštovanje nedjelje?

Odgovor: Žig zvijeri se spominje sedam puta u Otkrivenju (13:16, 17; 14:9, 11; 16:2; 19:20; 20:4). Četiri od njih pojavljuju se u njegovoj središnjoj viziji (Otkrivenje 12-14), koja je uvedena pogledom na Kovčeg saveza koji sadrži Dekalog (Otkrivenje 11,19). Narod Božjeg ostatka identifikovan je kao oni koji „koji drže uputstva Božja i imaju svjedočanstvo Isusa Hrista“ (Otkrivenje 12:17). Odmah nakon toga, Jovan opisuje dvije zvijeri koje progone Božji narod: (1) „zvijer koja izlazi iz mora“ (Otkrivenje 13:1) i (2) „druga zvijer koja izlazi iz zemlje“ (Otkrivenje 13:11). Prva zvijer zapovijeda lažno obožavanje i njena aktivnost progona odgovara aktivnosti „malog roga“ iz Danila 7. glava koji „ima namjeru da promijeni vremena i zakon“ (Dan. 7:25) i progoni Božji narod 1260 dana (Otkrivenje 13:4,8). Veza sa Danilovim proročanstvom pokazuje da lažno obožavanje uključuje pokušaj da se promijene Božja „vremena“ i Njegov zakon Deset Uputa (tradicionalno „zapovijesti“). Jedini od deset Uputa koji se bavi vremenom je četvrti – da se svetkuje sedmi dan subota.

Istorijski gledano, pokušaj da se promijeni dan bogoslužjenja počiniolo je papstvo Rima koje poštuje nedjelju kao dan odmora umjesto biblijske subote. Činjenica da druga zvijer u Otkrivenju 13, koja predstavlja otpadnički protestantizam, ima isti autoritet kao i prva zvijer (Otkrivenje 13:12) i saraduje s prvom zvijeri kako bi nametnula lažno obožavanje pokazuje da će nedjelja biti važan znak razlikovanja onih koji obožavaju zvijer i njen lik za razliku

od Božjeg ostatka naroda koji „drže uputstva Božja i vjeru Isusu“ (Otkrivenje 14:12). Njihova poslušnost uključuje svetkovanje sedmog dana jer slušaju poziv da se „poklone Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda“ (Otkrivenje 14:7; vidi Izlazak 20:11). Oni će primiti Božji pečat (Otkrivenje 7:4; 14:1), dok su oni koji odbiju ovaj poziv i poštuju nedjelju, žig vlasti zvijeri, opisani kao dio duhovnog Vavilona i primaju žig zvijeri (Otkrivenje 14:8-11). Konačni test je, dakle, pravo ili lažno obožavanje zasnovano ili na poslušnosti Božjem zakonu i autentičnoj Božjoj Riječi, uključujući subotu, ili na dan bogoslužjenja koji je ustanovio čovjek u pobuni protiv Boga – nedjelju.

Pitanje: Da li su Hrist ili njegovi apostoli zaista promijenili svetost sedmog dana sa subote na nedjelju, kako tvrdi crkva?

Odgovor: Najprije pogledajmo neke biblijske činjenice o prvom danu sedmice – nedjelji.

1. Prve riječi zapisane u Bibliji govore o radu koji je izvršen u nedjelju, prvog dana u sedmici. (Postanje 1:1-5) Ovo je učinio sam Tvorac gradeći temelje istorije života na našoj planeti.

2. Bog je prvi dan u sedmici odredio da bude radni dan. (2. Mojsijeva 20:8-11)

3. Nijedan patrijarh nikada nije svetkovao nedjelju.

4. Nijedan prorok nikada nije svetkovao nedjelju.

5. Apostoli je nikada nisu posebno izdvojili.

6. Rana hrišćanska zajednica nikada se nije bavila pitanjem nedjelje niti dovodila u pitanje svetkovanje subote.

7. Nijedan zakon božanskog porijekla nije odredio svetkovanje nedjelje.

8. Nedjelja nikada nije nazvana „hrišćanskom subotom.“

9. Nigdje nije nazvana Gospodnjim danom. (To su kasnije činili predstavnici državne crkve u Rimskoj imperiji.)

10. Nedjelja je nazvana jednostavnim imenom: „prvi dan sedmice“ ili tačnije „prvinom šabata“ (vezano za Pedeseticu).

11. Isus je nikada nije spomenuo. On je izjavio da je došao da održi Zakon svog Oca, što svakako uključuje svetkovanje Božje subote.

12. Prvi dan sedmice u cijelom Novom Savezu spominje se osam puta, ali ne kao poseban i izdvojen dan: Matej 28:1; Marko 16:2, 9; Luka 24:1; Jovan 20:1, 19; Djela 20:7; 1. Korinćanima 16:2. Šest od ovih navedenih tekstova odnose se na isti prvi dan sedmice, tačnije „prvi od šabata“.

13. Biblija nigdje ne spominje da je prvi dan sedmice izdvojen da obznanjuje Hristovo uskrsenje. Ovo je ljudska tradicija koja nije u skladu s Božjim zakonom (Matej 15:1-9). Svojim značenjem krštenje nas između ostaloga podsjeća na Isusovu sahranu i uskrsenje (Rimljanima 6:3-5).

14. Mesija je svojim uskrsenjem ispunio Praznik prvina koji je uvijek padao u prvi dan sedmice (vidi 3. Mojsijeva 23:11), i ništa više od toga se ne može pripisati tom danu.

Nadalje, većina ljudi ne razumije neprikosновенost Božjeg autoriteta. Veliki Zakonodavac je Bog. On se kao takav predstavlja u prvom licu jednine već u Prvom Uputu Dekaloga (Izlazak 20:2). To jednostavno znači da ne postoji nijedan viši niti niži autoritet koji može opozvati, promijeniti ili obesnažiti Božji Zakon kao izraz Njegove volje, karaktera i poretka života. Bog je Izvor svega, a Hrist je Kanal svega. „Za nas postoji jedan Bog Otac od koga je sve, i mi u Njemu, i jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve.“ (1. Korinćanima 8:6) Dakle, po prirodi odnosa Oca i Sina, samo Bog Otac može biti Izvor, što uključuje i definisanje Zakona. Odbacivanje Zakona (ili bilo kojeg pojedinačnog Uputa) ruši pravilnu identifikaciju Boga i čovjeka koja je u funkciji zaštite odnosa i interesa obje strane. Jevanđelje i spasonosna blagodati ne ukidaju Božji Zakon niti to mogu. Jevanđelje i Zakon su kompatibilni, a ne međusobno isključivi. Sveto pismo demantuje svaku zabludu o navodnom ukidanju Zakona posle krsta (vidi: 1. Korinćanima 7:19; Jakov 2:10-20; 1. Jovanova 3:6,9,24; Otkrivenje 22:14). Dakle,

potpuno je jasno da nema govora o nekoj koliziji između Božjeg Zakona i Hristovih uputa.

Pitanje: Gdje se u stvari nalazi sila koja stoji iza nedjelje? Zašto ogromna većina neće prihvatiti Božju subotu?

Odgovor: Svetkovanje nedjelje je stara **tradicija**, a crkva nikada neće priznati da je pogriješila, jer njena moć leži u kompromisu sa ljudskim grijesima. Istorijski, promjena svetkovanja Subote na nedjelju desila se kad je car Konstantin (272-337) zvanično proglasio „dan sunca“ (lat. *dies Solis*) danom odmora 321. godine. Na saboru u Laodikeji 363/4. crkva i je zabranila svetkovanje Subote i nametnula hrišćanima nedjelju. Ovo je bilo jako davno i tradicija je učinila svoje, posebno zato što su ljudi učeni da se pokoravaju autoritetu crkve a ne Božje Riječi.

Nedjelja je **savršena obmana** koju Sotona koristi protiv Božjeg naroda i da natjera svijet da postane neposlušan Bogu. Kako? Jer velika većina hrišćana širom svijeta već smatra nedjelju danom odmora. A oni koji ne vjeruju da se bilo koji dan smatra šabatom, rado bi prihvatili nedjelju kao dan odmora iz „zdravstvenih i porodičnih“ razloga, zbog „radničkih prava“, za „boljitak u društvu“, te napokon i za „očuvanje planete“, što je upravo ono što se sada gura kao razlozi da se nedjelja drži i ozakoni kao dan odmora. Razlozi za sprovođenje nedjeljnog zakona **izgledaće** kao dobri razlozi, ali kao što znamo princip je potpuno pogrešan. Za početak, ne možemo PRISILITI ljude da uzimaju dan odmora svake sedmice, a Bog nam je rekao da sedmi dan (našu subotu) držimo kao subotnji dan odmora, a ne nedjelju.

Nedjeljni zakon nije dobar ako ga se ne-hrišćani ne pridržavaju. Zbog toga preko Papske crkve i mnogih drugih protestantskih crkava đavo uvjerava svijet da nam je potreban jedan slobodan dan u sedmici za „bolje društvo“. A kroz međuvjerski / ekumenski pokret, mnoge različite religije će se udružiti i dogovoriti ovaj potreban slobodan dan za promovisanje mira i prosperiteta. Svijet

je sada u takvom haosu da će čak i oni koji nemaju vjerske veze i ne vjeruju u Boga na kraju pristati na bilo šta da zaštite svoj novac i imovinu. Sama pomisao da ne mogu „kupiti ili prodati“ biće dovoljna da prihvate nedjeljni zakon. Kako će to sve izgledati u praksi mogli smo vidjeti na pokaznoj vježbi globalnog pritiskanja ljudi da se vakcinišu protiv korone, gdje „imunizovani“ kao po pravilu sami postaju oruđa pritiska na one koji ne prihvataju sveopštu propagandu i ucjene.

S druge strane, sukob subota/nedjelja će takođe biti prava proba lojalnosti Bogu u trenucima sveopšteg pritiska da se postupi suprotno i osjećaja beznadežnosti u ubjedljivoj manjini.

Pitanje: Da li će neke crkve koje svetkuju subotu prihvatiti žig zvijeri? Ako da, kako je to moguće?

Odgovor: Svaka crkva koja ne stoji na platformi čiste biblijske istine ili koja prihvata i baštini neke papske dogme već je u kompromisu. Sami status „priznate crkve“ podrazumijeva kompromis. Međutim, mnogo veći problem koji nije doktrinarne prirode je svjetovnost u crkvama. Kad se pokrene lavina događaja poslednjih dana, to će ogromnu većinu u takvim crkvama samo snažnije učvrstiti u kompromisima. Izgovor koji se može tada očekivati je zalaganje za svetkovanje i subote i nedjelje, što je odavno agenda koja se sprovodi u Adventističkoj crkvi.

Da li je to prihvatljivo pred Bogom? Da bismo ovo razumjeli, podsjetićemo se na događaj zapisan u knjizi proroka Danila 3. glava kada je kralj podigao monumentalan kip posvećen vavilonskim božanstvima i naredio da mu se svi stanovnici bez izuzetka poklone. Tri mlada Jevreja koji su odbili da to učine po cijenu života mogli su se, na primjer, dosjetiti da baš tada „poprave remenje“ na svojim sandalama ili naći neki drugi izgovor da se nađu u klečećem položaju. Da li bi Bog bio zadovoljan što su bili tako „dovrtljivi“ u odsudnom momentu i izigrali datu naredbu?

Takođe pretpostavka da će crkva koja je duboko u religijskom

i svakom drugom biznisu sve to za kratko vrijeme napustiti i okrenuti se poslušnosti Bogu nije nimalo vjerovatna. Naprotiv, crkvene vođe će učiniti sve da zadrže pastvu u uvjerenju kako to nije ono što Božji pravi glasnici objavljuju da jeste.

Pitanje: Koji je broj zvijeri i kako je povezan sa žigom zvijeri?

Odgovor: U Bibliji se broj zvijeri spominje u Otkrivenju 13:17-18: „I prisiljavala je sve ljude, male i velike, bogate i siromašne, slobodne i robove, da prime žig na svoju desnicu ili čelo i da niko ne može ni kupovati ni prodavati osim onoga ko ima žig ili ime zvijeri ili broj njenog imena. Za ovo je potrebna mudrost: Ko je razuman, neka izračuna broj zvijeri, jer je to čovjekov broj, a njen broj je šesto šezdeset i šest.“

Neki to tumače kao zagonetnu referencu na papsku titulu *Vicarius Filii Dei*. Drugi ga vide kao trostruku šesticu koja ukazuje na sotonsko trojstvo.³¹ Ističu da bi se izraz „to je broj čovjeka“ (Otk.13:18) mogao prevesti „to je broj čovječanstva“, to jest ljudi odvojenih od Boga. Ovaj broj (šest korišteno tri puta) bi tada simbolisao intenzivnu pobunu i potpunu nezavisnost od Boga. Međutim, grčki tekst je doslovno 600 + 60 + 6, a ne tri šestice ili trostruka šestica. Prepoznajući to, mnogi teolozi i dalje povezuju broj zvijeri s papskom titulom *Vicarius Filii Dei*, a nedavna istraživanja pružaju dobre historijske dokaze za povezivanje 666 s tom titulom kao što je i ranije bilo prepoznato kroz historiju protestantizma. U svakom slučaju, postoji mnogo dokaza iz teksta i historije koji poistovjećuju prvu zvijer iz Otkrivenja 13 s papstvom, bez obzira na to kako se 666 razumije.

³¹ Pitanje Božjeg identiteta je usko vezano za žig zvijeri. Ovo iz razloga što su faktički isti vjersko-politički akteri u Rimskoj imperiji, i u istom periodu, radili na uvođenju trojstvene dogme o Bogu i paganskog dana bogoslužjenja, vodeći se interesima. Detaljno o tom predmetu čitalac se može upoznati u knjizi „Trojstvo i promjena Božjeg identiteta“, u izdanju Instituta za izučavanje religije.

Pitanje: Neki su pretpostavili da Biblija zapravo ne podržava shvatanje da će bogoslužjenje subotom ili nedjeljom biti problem u posljednjim vremenima. Postoje li nedavni dokazi koji bi podržali ovo razumijevanje?

Odgovor: Prije svega, trebali bismo biti vrlo oprezni kada se bavimo neispunjenim biblijskim proročanstvima i oduprijeti se iskušenju da Sveto pismo tumačimo kroz prizmu najnovijih novinskih naslova. Trebali bismo slijediti zdrava načela biblijskog tumačenja i posvetiti pažljivu pažnju biblijskom tekstu. Sugestija da se stanje u Rimokatoličkoj crkvi promijenilo nakon Vatikanskog Drugog koncila, i da su tumačenja o ulozi Katoličke crkve neprijemljiva na sadašnju situaciju, zahtijeva pomnije ispitivanje.

Dok je Drugi Vatikanski koncil doveo do veće otvorenosti Rimske crkve prema drugim religijskim grupama, nije došlo do promjene doktrinarne suštine, uključujući stav Katoličke crkve o važnosti nedjeljnog bogoslužjenja. U stvari, ovo tumačenje Danilovih proročanstava i Otkrivenja u tom pogledu izgledaju sve vjerojatnije. Na primjer, papa Jovan Pavle II, u svom apostolskom pismu *Dies Domini*, odjeljak 67, kaže da: „Hrišćani će prirodno nastojati osigurati da građansko zakonodavstvo poštuje njihovu dužnost da svetkuju nedjelju“ i ukazuje na to da će se uzdržavati „od posla i aktivnosti koje su nespojive sa posvećenjem Dana Gospodnjeg.“³² Nedavno je papa Franjo izjavio u svojoj enciklici *Laudato Si*, odjeljak 13: „hitni izazov zaštite našeg zajedničkog doma uključuje brigu da se čitava ljudska porodica okupi u potrazi za održivim i integralnim razvojem, jer znamo da se stvari mogu promijeniti.“ Taj razvoj, prema riječima pape Franja, uključuje obnovu duhovnog života, euharistiju u središtu i **nedjelju kao univerzalni dan za odmor i iskustvo te obnove**. Važnost nedjeljnog

³² https://www.vatican.va/content/john-paul-ii/la/apost_letters/1998/documents/hf_jp-ii_apl_05071998_diesdomini.html

bogoslužnja i obaveza sudjelovanja na misi nedjeljom takođe je naglašena u najnovijem katoličkom katehizmu: „Svaki hrišćanin treba izbjegavati postavljati nepotrebne zahtjeve drugima koji bi ga ometali u obilježavanju Dana Gospodnjeg... Uprkos ekonomskim ograničenjima, javne vlasti trebaju obezbijediti građanima vrijeme predviđeno za odmor i bogoslužnje. Poslodavci imaju sličnu obavezu prema svojim zaposlenima.“ (čl. 2187).³³ Ujedinjujuću ulogu nedjelje prepoznaju i pravoslavni poglavari. U jednom broju *Sunday Magazina* (proljeće 2015), pravoslavni velikodostojnik dr Demetrios E. Tonias opisao je „nedjelju kao znak jedinstva hrišćana“ (str. 6-7). Stoga nije iznenađujuće što političari podstiču neke od ovih ideja i čak pozivaju na obavezno odlazak u crkvu nedjeljom i strože nedjeljne zakone i to ne samo u Sjedinjenim Državama. Moćni Evropski nedjeljni savez (European Sunday Alliance) zalaže se za strože nedjeljne zakone u zemljama Evropske unije.³⁴ Iako su ovi događaji znakovi vremena i zaslužuju našu posebnu pažnju, oni možda neće biti konačno ispunjenje scenarija posljednjeg vremena koji je dat u Svetom pismu. Međutim, oni svakako daju okvir u kojem se te stvari mogu vjerodostojno odvijati u relativno kratkom vremenu. Pored već pomenutih inicijativa, jedan od najvjerovatnijih scenarija za univerzalno nametanje nedjelje biće tzv. „zeleni šabat“ za planetu u agendi borbe protiv

³³ *Catechism of the Catholic Church*, 1994, section 2187. See also sections 2176, 2177, 2182, and 2184.

³⁴ <http://www.europeansundayalliance.eu/site/home> Prema njihovom samoopisu „Evropska nedjeljna alijansa je mreža nacionalnih nedjeljnih saveza, sindikata, organizacija civilnog društva i vjerskih zajednica, posvećenih podizanju svijesti o jedinstvenoj vrijednosti sinhronizovanog slobodnog vremena za naša evropska društva. Nedjelja i, uopšte, pristojno radno vrijeme, u fokusu su naših kampanja.“ Sa Evropskom nedjeljnom alijansom povezane su neke 83-člane organizacije širom Evrope, kao i 25 pratećih organizacija. O sve većem uticaju papstva u Evropi, vidi Giuliana Chamedes, *A Twentieth-Century Crusade: The Vatican's Battle to Remake Christian Europe* (Cambridge, MA: Harvard University Press, 2019).

klimatskih promjena i „spasavanja majke zemlje“. Globalni „problemi“ nametaće globalna „rješenja“ sa snažnim apelom da je to za „opšte dobro“, što daje strahovitu snagu onima koji vuku glavne poteze, javno ili iz sjenke. Tako se glasovi koji se podižu protiv gube pod pritiskom virtualne ili stvarne većine.

Pitanje: Koliko smo blizu nedjeljnog zakona?

Odgovor: Ovi citati iz Vatikana pokazuju koliko veličaju nedjelju i kako uvjeravaju narode svijeta da donesu nedjeljni zakon. Nedjeljni zakon dolazi i praktično cio svijet koji se smatra hrišćanskim poklonio se papskoj lažnoj suboti.

„Poštujući vjersku slobodu i opšte dobro svih, hrišćani bi trebali tražiti priznavanje nedjelje i crkvenih svetih dana kao zakonskih praznika.“ (Katekizam Katoličke crkve, #2188)

„Povratak teološkog značaja nedjelje je od suštinskog značaja za ponovno uspostavljanje ravnoteže u našim životima... Snažno pozivamo i sveštenstvo i laike da rade zajedno u svojim zajednicama kako bi naglasili važnost nedjelje za bogoslužje i porodicu... Ponovno otkrivanje ovog dana je milost na koju se moramo pozvati.“ (The North American Orthodox-Catholic Theological Consultation, Saint Paul’s College, Washington, DC, October 27, 2012.)

„Stoga i u posebnim okolnostima našeg vremena, hrišćani će prirodno nastojati osigurati da građansko zakonodavstvo poštuje njihovu dužnost da nedjelju drže svetom.“ (Jovan Pavle II, Dies Domini, 1998.)

„Konačno, danas se posebno hitno podsjetiti da je dan Gospodnji i dan odmora od posla. Nadamo se da će ta činjenica biti prepoznata i od strane civilnog društva.“ (Sacramentum Caritatis: Post-Synodal Apostolic Exhortation on the Eucharist as the Source and Summit of the Church’s Life and Mission, Given by Pope Benedict XVI in Rome, at Saint Peter’s, February 22, 2007, the Feast of the Chair of Peter.)

„Neophodno je posebno poštovati nedjelju da bismo ostali sjedinjeni s Hristom, jer je to dan posvećen Gospo-du.“ (Poruka pape Benedikta XVI učesnicima 9. međunarodnog foruma mladih (Rocca di Papa, 28-31. mart 2007.), iz Vatikana, 28. marta 2007.)

*„Bez dana Gospodnjeg **ne možemo živjeti**, da se susret sa Gospodom dešava samo na određeni dan u nedjelju, da život ne cvjeta bez nedjelje, i da je nedjelja dan odmora, slobode i jednakosti za cio svijet.“* (Euharistijsko slavlje Homilija pape Benedikta XVI, Katedrala Svetog Stefana, Beč, nedjelja, 9. septembar 2007.)

*„**Ohrabrimo Ameriku da ostvari svoje vođstvo u međunarodnoj zajednici na osnovu zajedničkog moralnog zakona [svetost nedjelje].“*** (Obraćanje pape Benedikta XVI NJ.E. gđi Mary Ann Glendon, novoj ambasadori Sjedinjenih Američkih Država pri Svetoj Stolici, petak, 29. februara 2008.)

*„Poštujući vjersku slobodu i opšte dobro svih, hrišćani trebaju tražiti priznavanje nedjelje i crkvenih svetih dana **kao zakonskih praznika.**“* (Katekizam Katoličke crkve, popularno i konačno izdanje, 2000., par. 2188)

Rimo-katolička crkva *„daje svoj doprinos (u etičkoj i moralnoj sferi) u skladu sa dispozicijama međunarodnog prava, **pomaže da se taj zakon definiše i apeluje na njega**, da živimo u vremenu kada male grupe nezavisnih ljudi ugrožavaju jedinstvo svijeta, i da je jedini način za borbu protiv ovog problema **uspostavljanje zakona, a zatim uređenje cijelog društva u skladu sa ovim zakonom**, čime se promoviše mir i dobra volja u cijelom svijetu.“* (Apostolsko putovanje u Sjedinjene Američke Države i posjeta sjedištu Organizacije Ujedinjenih naroda, sastanak sa članovima Generalne skupštine Organizacije Ujedinjenih naroda, obraćanje pape Benedikta XVI, Njujork, petak, 18. april 2008.)

*„**Nedjelja je dan odmora za sve radnike.**“* (Obraćanje pape Benedikta XVI Italijanskim hrišćanskim radničkim udruženjima (ACLI), Klementina sala, petak, 27. januara 2006.)

Katolička crkva traži: ‘Vratite plave zakone’ (tj. nedjeljni

zakon) (jun 2020.) – „Priznavanje benefita šabata nije ograničeno samo na hrišćane poput pape Franja, koji je u intervjuu 2018. izjavio: ‘Jedan dan u sedmici. To je najmanje! Iz zahvalnosti, obožavati Boga, provoditi vrijeme sa porodicom, igrati, raditi sve te stvari... Nedjeljni zakoni, inače poznati kao plavi zakoni.’³⁵ Kako se Amerika vraća u normalu, trebali bismo iznova razmotriti ove zakone i njihove mnogostruke koristi.” (Crisis Magazine, 17. jun 2020.)

Kao što se može vidjeti iz gornjih citata, jasno je da Vatikan i Rimokatolička crkva zagovaraju nedjeljni zakon koji će sprovođi civilne vlade. A kada se to dogodi, što će se uskoro dogoditi, to će biti prorečeni žig zvijeri.

Svijetu su potrebne ‘klimatske nedjelje’ i ‘divlji hrišćani’ više nego ikada (jun 2021.) – „Rocha UK se udružila sa skoro trideset dobrotvornih organizacija i denominacija, uključujući CAFOD, Christian Aid, Crkvu Engleske, Crkvu Škotske i Crkvu u Velsu, kako bi pokrenula inicijativu **Klimatska nedjelja...**

³⁵ Plavi zakon, u istoriji SAD, bio je zakon koji zabranjuje određene sekularne aktivnosti u nedjelju. Ime moguće potiče od Samuela A. Pitera, *Opšta istorija Konektikata* (1781), koja je sadržala stroge propise o nedjelji u Nju Havenu, Konektikat; rad je štampan na plavom papiru. Vjerovatnije izvođenje je zasnovano na upotrebi riječi plavo iz 18. vijeka što znači „čvrsto moralno“ uimalovažavajućem smislu. Najstroži u puritanskim, biblijskim zajednicama, plavi zakoni obično su zabranjivali redovan rad nedjeljom, plus kupovinu, prodaju, putovanja, javnu zabavu ili sport. Piterov izvještaj o kodovima puritanske vlade Nju Havena pokazao se nepouzdanim. Među 45 plavih zakona koje je naveo u svojoj *Istoriji* (1781) koje su bile u potpunosti ili suštinski istinite, međutim, su sledeće: „Sudije će odlučivati sporove bez porote“; „oženjene osobe moraju živjeti zajedno ili biti zatvorene“; „žena će biti dobar dokaz protiv svog muža“; i „odbornici, kada otkriju da su djeca neznalice, mogu ih oduzeti roditeljima i dati ih u bolje ruke, o trošku njihovih roditelja.“ U određenoj mjeri, slični zakoni postojali su u svim američkim kolonijama. Generalno, oni su nestali nakon američke revolucije. Međutim, plavi zakoni, posebno oni koji se odnose na prodaju alkohola, ostali su u statutima u nekim državama sve do 21. vijeka, a njihov uticaj se zadržao svuda gdje je bilo regulisano javno djelovanje nedjeljom. (Enciklopedija Britanika)

Pozivamo sve crkve u Ujedinjenom Kraljevstvu – svih 50.000 hrišćanskih zajednica u Ujedinjenom Kraljevstvu – da urade tri stvari: Prvo, da održe službu usmjerenu na klimu prije COP26... Ova godina pruža jedinstvenu priliku za crkve u Ujedinjenom Kraljevstvu da djeluju i govore zajedno o životnoj sredini, za maksimalni kolektivni uticaj. *Klimatska nedjelja je naš najbolji način da to učinimo.*“ (The Tablet, The International Catholic News Weekly, jun 2021.)

ZAKLJUČAK

Naša misija je da propovijedamo vječno izvorno jevanđelje svijetu (Otkrivenje 14:6), koje se usredsređuje na Hristovu žrtvu jednom za svagda, besplatni dar Njegove pravednosti i Njegovu zastupničku i sudsku službu u nebeskoj svetinji (Otkrivenje 14:7). Ova poruka ide ruku pod ruku sa objavom Božjeg vječnog i nepromjenljivog Zakona. Naš poseban zadatak završnog vremena fokusira se na objavljivanje poruka tri anđela kako bi pripremili ljude za Hristov skori dolazak. Prihvatanje ili odbijanje tih poruka rezultiraće primanjem pečata Božjeg ili žiga zvijeri. Sukob subotanedjelja je pitanje izbora koji će svima biti potpuno jasan, tako da niko nema izgovora pred Bogom.³⁶

Sastavni dio ovih poruka je naše proročko razumijevanje događaja poslednjih dana. Iako se ne smijemo uplesti u nagađanja koja nas odvlače od te misije, trenutni događaji potvrđuju naše razumijevanje. Na globalnom planu uveliko se radi na umanjivanju i oduzimanju osnovnih ljudskih prava. Uvjereni smo da su Božje proročke poruke, kako su otkrivene u Bibliji, ispravne i pružaju sve vjerodostojniji scenario kako se približavamo konačnim događajima koji su božanski otkriveni, čak i ako ne možemo precizno odrediti koliko brzo će ti događaji doći. Naš fokus treba da

³⁶ Za širi uvid u ustanovu i značaj Subote, preporučujemo knjigu „Božji pečat“, izdanje Instituta za izučavanje religije.

ostane na misiji Božjeg naroda posletka, jačanju porodice, uključivanju u širenje i odražavanju praktične primjene Božje Riječi u našem životu. Kako se svjetski uslovi budu razvijali i mi nastavljamo proučavati biblijska proročanstva kao smjernice, posebno knjige Danila i Otkrivenja, naše razumijevanje događaja posljednjih dana će postajati sve jasnije.

Da li možemo biti potpuno sigurni u ispravnost ovog tumačenja žiga zvijeri nasuprot Božjem pečatu? Apsolutno! Ko dobija a ko ne dobija žig zvijeri? Pogledajmo to u svjetlosti poruka tri anđela iz Otkrivenja 14. glava. Stih **prije** upozorenja na propast duhovnog Vavilona i primanje žiga zvijeri poziva na strahopoštovanje prema Bogu, ukazuje na početak Njegovog Suda i na važnost ispravnog bogoslužjenja Tvorcu (Otkrivenje 14:7-10)! Bog koga obožavamo je dao Uput o svetkovanju Subote kao uspomene na Stvaranje. Cijeli kontekst se takođe odnosi na drugi Uput o tome kome ili čemu **ne treba** da se klanjamo. Završni stih s druge strane upozorenja na žig zvijeri je čvrsta potvrda. Otkrivenje 14:12 kaže: „Ovdje je istrajnost svetih, koji **drže uputstva Božja i vjeru Isusovu**.“ Dakle, činjenice su da Bog ima svoj pečat, a sila antihrista i duhovnog Vavilona ima lažni žig svog (sotonskog) autoriteta. Ova sila antihristove zvijeri promijenila je Božji zakon u dva Uputa koja govore o tome kome treba, a kome ne treba da se klanjamo. Dok je obožavanje Boga ispravno, obožavanje zvijeri i njenog duhovnog mentora – Sotone – je idolatrija. Uputstva su znak na istom mjestu kao i žig (vidi Ponovljeni Zakon 6:5-8 i 11:8) i **oni koji ne dobijaju žig drže Božja Uputstva i vjeru Isusovu**. Zapažite da se ovdje govori o Božjim Uputstvima, nasuprot ljudskim, i Isusovoj vjeri, nasuprot vjeri koju su uspostavili pali ljudi.

Kad se pažljivo razmotre druga tumačenja žiga zvijeri, može se uočiti da im nedostaje biblijsko i argumentovano uporište, da su puna logičkih grešaka, te da su iskonstruisana putem sofistike, korišćenja lažirane teologija ili popularnih teorija, prijemčivih za biblijski nepismenu publiku.

Takođe treba istaći, kao što je urađeno u 12. poglavlju ove knjižice, usku povezanost između dogme o Trojstvu i svetkovanja lažnog dana odmora. To znači da se čovječanstvo poziva da obnovi ne samo sedmi dan, subotu, već i obožavanje pravog Boga (Otkrivenje 14:7) koji nije Trojstvo. Svetkovanje pravog dana odmora nema vrijednosti ako se na taj dan slava daje lažnim bogovima duhovnog Vavilona.

Završićemo navodeći jednu jako važnu Isusovu izjavu: „Ako ostanete u mojoj riječi, zaista ste moji učenici, i upoznaćete istinu i istina će vas osloboditi.“ (Jovan 8:31, 32) Rezultat prihvatanja ili odbacivanja istine imaće vrlo konkretan učinak: „I vidio sam na nebu jedan drugi, veliki i čudesan znak: sedam anđela sa sedam poslednjih zala, jer se njima dovršava Božji gnjev. I vidio sam nešto kao stakleno more pomiješano s vatrom, i **one koji su pobijedili zvijer i njen lik i žig i broj njenog imena** kako stoje na staklenom moru s Božjim harfama. I pjevali su pjesmu Mojsija, Božjeg sluga, i Jagnjetovu pjesmu: Velika su i čudesna djela tvoja, Gospode Bože, Svemoćni. Pravedni su i istiniti putevi tvoji, Kralju svetih. Ko da te se ne boji, Gospode, ko da ne slavi ime tvoje, jer si jedino ti dobar! Jer će svi narodi doći i pokloniti se pred tobom, **jer su se pokazali sudovi tvoji.**“ (Otkrivenje 15:1-4)
